

Giới thiệu Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh

Truyện Em là của anh, vì đó là định mệnh!! - Đang tiến hành - Người bí ẩn

Một tai nạn thảm khốc đã lấy đi mạng sống người mẹ hiền của Di Di, đồng thời khiến cuộc đời của cô rẽ sang một trang khác. Cô trở thành con gái của Bạch gia, được họ chăm sóc nuôi nấng và ở bên cạnh con trai của nhà họ Bạch.

Bạch Vương Thần trong mắt Thiên Di đúng là một tên biến thái, còn với Vương Thần thì cô gái này rất thú vị...

Tóm tắt vài dòng về cốt truyện teen hay mới này:

Mạc Thiên Di từ nhỏ không có cha, sống cùng mẹ trong một căn nhà tồi tàn nơi hẻm nhỏ. Thiên Di xinh đẹp, đáng yêu, có thành tích không tệ và chỉ học ở một trường bình dân trong khi bạn thân của cô là con nhà giàu đang học tại trường giàu có nhất nước: Trùng Khánh.

Một buổi sáng Thiên Di đi học thì bỏ quên sách sử ở nhà, vội gọi điện về nhờ mẹ mình mang tới. Mẹ cô mang tới kịp cho cô vào lớp, nhưng đó cũng là lần cuối cùng mẹ con họ gặp nhau. Trên đường bà ấy trở về đã bị một chiếc xe hơi đâm chết.

Thiên Di nhận điện thoại khi ở trường, đến bệnh viện thì mẹ đã qua đời. Nhà họ Bạch nhận trách nhiệm việc này, quyết định bảo bọc chăm sóc Thiên Di. Họ đem cô về biệt thự sống cùng mình, lo cho cô đi học trường Trùng Khánh và nuôi lớn cô.

Thế nhưng trong ngày đầu tiên ở đó cô đã đụng mặt Bạch Vương Thần, con trai của nhà họ Bạch cùng tuổi với cô. Bạch Vương Thần trong mắt Thiên Di đúng là một tên biến thái, còn với Vương Thần thì cô gái này rất thú vị...

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

Mạc Thiên Di (Nó): Sống chung với mẹ từ nhỏ trong hẻm nghèo (Gia thế vẫn là một bí ẩn) 16 tuổi, vui vẻ, dễ thương, sở hữu làn da trắng hồng, Giọng hát hay trong sáng. Mn Hay Gọi Nó Là Di Di

Bạch Vương Thần (Hắn): Là nam thần của tất cả cô gái, là Hotboy hạng 1 của trường danh giá. Gia Thế là con trai một của Tập đoàn lớn nhất nhì thế giới, 16 tuổi, lạnh lùng.

Phạm Thanh Nhi(Cô): Bạn Thân của nó, 16 tuổi. Gia đình là tập đoàn thời trang nổi tiếng. Cô có vẻ đẹp đoan trang, Quậy, Vui vẻ.

Nhất Tiểu Hàn(Anh): Bạn Thân của Hắn -.- 16t Nhây, Lầy, Vui Tính. Cũng là tâm điểm của các cô gái. Gia thế là con trai của tập đoàn đứng hạng 3 Thế giới, và cũng là hotboy hạng 2 của trường.

Quách Khả Doanh(Cậu): Bạn của nó, Đẹp trai kh kém hắn. Ám áp, Dịu dàng đối với mọi cô gái và có tình cảm đặc biệt với nó. Gia đình mở cửa hàng Mỹ Phẩm Nổi tiếng Khá Giàu.

Còn Nhiều Nhân Vật Nữa Sau Đây Sẽ Giới Thiệu....

Lời Tác Giả (Min): Vì chương quá ngắn t sợ add k duyệt nên giới thiệu nv sẽ bị lặp lại nhé...

Chương 1: Giới thiệu nhân vật

Mạc Thiên Di (Nó): Sống chung với mẹ từ nhỏ trong hẻm nghèo (Gia thế vẫn là một bí ẩn) 16 tuổi, vui vẻ, dễ thương, sở hữu làn da trắng hồng, Giọng hát hay trong sáng. Mn Hay Gọi Nó Là Di Di

Bạch Vương Thần (Hắn): Là nam thần của tất cả cô gái, là Hotboy hạng 1 của trường danh giá. Gia Thế là con trai một của Tập đoàn lớn nhất nhì thế giới, 16 tuổi, lạnh lùng. Phạm Thanh Nhi(Cô): Bạn Thân của nó, 16 tuổi. Gia đình là tập đoàn thời trang nổi tiếng. Cô có vẻ đẹp đoan trang, Quậy, Vui vẻ.

Nhất Tiểu Hàn(Anh): Bạn Thân của Hắn -.- 16t Nhây, Lầy, Vui Tính. Cũng là tâm điểm của các cô gái. Gia thế là con trai của tập đoàn đứng hạng 3 Thế giới, và cũng là hotboy hạng 2 của trường.

Quách Khả Doanh(Cậu): Bạn của nó, Đẹp trai kh kém hắn. Ám áp, Dịu dàng đối với mọi cô gái và có tình cảm đặc biệt với nó. Gia đình mở cửa hàng Mỹ Phẩm Nổi tiếng Khá Giàu.

Còn Nhiều Nhân Vật Nữa Sau Đây Sẽ Giới Thiệu....

Lời Tác Giả (Mìn): Vì chương quá ngắn t sợ add k duyệt nên giới thiệu nv sẽ bị lập lại nhé...

Chương 1: Giới thiệu nhân vật

Mạc Thiên Dì (Nó): Sống chung với mẹ từ nhỏ trong hẻm nghèo (Gia thế vẫn là một bí ẩn) 16 tuổi, vui vẻ, dễ thương, sở hữu làn da trắng hồng, Giọng hát hay trong sáng. Mìn Hay Gọi Nó Là Dì Dì

Bạch Vương Thần (Hắn): Là nam thần của tất cả cô gái, là Hotboy hạng 1 của trường danh giá. Gia Thế là con trai một của Tập đoàn lớn nhất nhì thế giới, 16 tuổi, lạnh lùng.

Phạm Thanh Nhi(Cô): Bạn Thân của nó, 16 tuổi. Gia đình là tập đoàn thời trang nổi tiếng. Cô có vẻ đẹp đoan trang, Quậy, Vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Mở Đầu

- "Tiểu Dì à " Bà Thanh Nói

- " Dạ Mẹ đợi con chút " Dì dì đáp lại

- " Cái con bé này lớn rồi mà sao chậm chạp thế hả con "

Một cô gái từ trong nhà chạy ra, với mái tóc màu vàng nắng đáng yêu làm gọi lên làn da trắng hồng của cô. Đôi mắt màu tím hạnh phúc làm cô thêm nổi bật.

"Conn Đi Học Đây mẹ " Dì Dì Cười Đáp Vui vẻ, trên ng cô đang mang một bộ váy đầm phục tầm thường nhưng lại lộ ra đôi chân thon gọn trắng nõn của cô.

Bà thanh đưa cho cô một ổ bánh mì rồi nói: " Này vừa đi vừa ăn kẻo bụng đói bây giờ "

- Thanhk mẹ con đi đây iuu mẹ quá >> moa moa Nó đáp rồi đặt đôi môi mỏng lên má bà thanh

Mìn: Đọc Tiếp nhé

==

Trên Đường đi

Reng Reng

" Alo mày hả nhi... K cần qua chờ tao đâu...Trường m xa hơn trường tao mà..." Nó đáp

" Tao đã bảo là m chuyển qua trường tao học chung với tao đi... Học phí tao trả cho... K phải tao thương hại mà là coi như cho m mượn cũng đc... Ừm vậy th " Cô nói lại

" Thôi ráng học đi tao nghe nói bên trường m có nhiều SOÁI CA của mày lắm mà còn đòi tao làm gì " Nó dờ giọng treo đùa

" Cái con điên này -.- Chọc tao hoài tao có Có ng tình rồi cần gì mấy ảnh " Cô đáp

" Ai vậy đừng nói là tao nkoo " nó cười

" Đứng rồi thông minh đấy cháu " cô chọc

Ở Nhà Bà Thanh

" Ừa sao sách Sử của Dì Dì nhà mình lại ở trên bàn, chẳng phải hôm nay nó học môn này sao hay là con bé để quên phải gọi điện cho nó mới được " Bà

Thanh cầm đth lên bấm số nó

1s 2s 3s

Bên đầu kia bắt máy với giọng hoảng hốt

" Mẹ hả con để quên cuốn sách sử trên bàn rồi.. " Nó vội vàng nói

"Cái con bé này lớn rồi còn lè mè như vậy, để mẹ đem lên trường cho. con đứng trước cổng đợi mẹ nha " Bà thanh mắng thương nó.

"Phiền mẹ quá" Nó nói

Trường nó cũng k xa nên bà thanh vội mang cuốn sách chạy đến. Vừa đến nơi bà thanh đưa cho nó quyển sách rồi nói " Vừa kịp giờ rồi, thôi con vào lớp đi "

" Cảm ơn mẹ, Con đi nha tạm biệt mẹ " Nó vừa nói vừa vẫy tay chào bà thanh rồi chạy vào cổng

" Cố Học Tốt Nha Dì Dì Của Mẹ " Bà thanh mỉm cười hiền hậu rồi vẫy tay chào lại nó

Nó Ngơ người rồi vui vẻ nhìn bóng lưng của mẹ mình khuất khỏi mắt

Trên Đường Về Nhà, Chiếc xe màu đen phóng nhanh quá nên lao vào một người phụ nữ.

Rầm

K ai khác chính là bà Thanh...

Min: Xin Chào các Bạn cuối cùng truyện của mình đã được duyệt, Mong các bạn ủng hộ nhé

Bạn đang đọc truyện *Em Là Cửa Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Mẹ Oi !

- "Ủa có chuyện gì vậy mẹ " Nó nói với giọng vui vẻ

- " Alo Cháu có phải con gái của Bà Thanh k... " Ông Bạch nói với nó

- " Dạ... Dạ phải cho tôi hỏi sao ông lại giữ đth mẹ tôi " Nó nghi ngờ

- " Ta xin lỗi... Cháu hãy đến bệnh viện Bạch Mai ngay đi ta đã cho ng đón cháu ở cổng trường.. " Ba hần nhẹ nhàng đáp

Nó không còn kiên nhẫn nữa, bây giờ trong lòng nó rất lo lắng. " Ông nói đi mẹ tôi có chuyện gì hả ?? tại sao lại ở bệnh viện ?? " Nó ngồi trong xe của ông Vương cho ng tới đón vừa nghe đth, Giọng có chút tức giận, run run.

- " Xin cháu hãy bình tĩnh... Mọi chuyện khi cháu tới chúng ta sẽ nói rõ " Giọng ng phụ nữa bên đth lại vang lên k ai khác chính là Bà Bạch

Tại Bệnh Viện

Nó chạy trong dãy hành lang... Trong lòng nó hôm nay tại sao có cảm giác cô đơn, trống vắng.

" Thừa ông cô Mạc tiểu thư đã tới " Anh vệ sĩ nói với ông Bạch

" Được rồi chúng ta ra thôi bà " Ông Bạch nói với mẹ hần

Hai người vừa bước ra thì đã thấy một cô gái có mái tóc màu vàng xõa ngang vai. Đôi mắt tím u buồn nay còn buồn hơn. Ai nhìn vào cũng cảm thấy xót.Bà Bạch bước lại gần cầm lấy đôi bàn tay trắng nõn của nó lên nhìn bằng đôi mắt thương cảm.

" Ta rất tiếc, Vì sự cố tai nạn nên mẹ cháu không còn nữa... " Bà Bạch nhẹ nhàng nói.

Vào lúc này đây, Nó k tin được là mẹ nó đã k còn. Mới lúc sáng nó vừa hôn mẹ nó, Mẹ nó còn vẫy tay chào nó... Mà bây giờ những ng lạ mặt nó k hề quen biết lại nói với nó như vậy sao, Xem nó là con ngốc sao ?

" Các người nói dối... Mẹ tôi k bao giờ bỏ tôi đi, KHÔNG BAO GIỜ " Nó hét lên, Đôi mắt tím đã xuất hiện những giọt nước, giọt nước từ từ chảy xuống chạm vào môi nó vừa cay vừa đắng.Nó ngã phịch xuống đất khóc trong vô vọng. Nó không cần biết thời gian trôi qua như thế nào và sau này nó sẽ ra sao nhưng...Lúc này đây nó chỉ biết khóc.

" Chúng ta xin lỗi con... thật sự rất xin lỗi " Ba mẹ Hấn nói

"Nói.. Nói đi mẹ tôi bây giờ đang đâu " Ánh mắt của nó trở nên vô thức, nó vẫn chưa chấp nhận sự thật

"Xác mẹ cháu được đặt ở phòng Vip bên trong " Ông Bạch dịu dàng đáp

" Nghe Cho kĩ đây mẹ tôi chưa mất...Tôi Mong các ng đừng dùng từ Xác !!! " Ánh mắt tím của nó bây giờ nhìn có chút giận nhưng nc mắt vẫn chưa cạn.

Mìn : Chương Sau Chắc sẽ xuất hiện nam chính nhé

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Cô Thú Vị Thật

Nó bước vào phòng vip thì thấy mẹ nó đang nằm trên giường. Nó vội lao vào.

" Mẹ ơi, Mẹ ơi con biết là mẹ k bỏ con một mình mà " Ánh mắt có chút vui vẻ nhưng không đc bao lâu lại trở về với dáng vẻ u buồn.

" Mẹ à... Đừng đùa với con nữa... Dậy đi chúng ta về nhà nha mẹ... " Đôi mắt tím của nó lại tạo thêm một lớp nước mỏng...

" Mẹ dậy đi chúng ta về con sẽ tập nấu cho mẹ nhiều món ngon... Chẳng phải mẹ muốn con nấu cho mẹ ăn lắm sao... Mẹ cứ ngủ như vậy sao thấy con nấu cho mẹ được hả mẹ..." Giọng nó run run

Bà Bạch đứng sau thấy cảnh tượng này cũng k cầm được nước mắt nên úp mặt vào vai ông Bạch.

" Mẹ ơi.. mẹ ơi..." Miệng nó lẩm bầm nước mắt lại chảy xuống. Vì kiệt sức nó ngất đi trong vô thức...

Sau khi tỉnh dậy

Lúc nó tỉnh dậy thì nó thấy nó đang nằm trong căn phòng toàn màu hồng, nó ước tất cả chỉ là một giấc mơ. Nó ngồi dậy nghĩ về mẹ nó cũng k còn khóc vì nó đã khóc cạn nước mắt. Trong lòng đột nhiên cảm thấy như mình mất đi một thứ rất quan trọng. Tim nó thất lại.

" Cháu tỉnh rồi hả Dii Dii " Bà Bạch từ cửa bước vào cầm trên tay một tô cháo nóng thơm.

" Bà là... Tại sao tôi lại ở đây " nó ngơ ngác nhìn xung quanh

" Trước khi mẹ cháu... đã nhờ nhà ta chăm sóc cháu, Sau này gọi ta là di được rồi, nhà ta còn có đứa con trai bằng tuổi cháu. Nếu cháu gặp nó thì đừng để ý. À sau này cháu sẽ học trường TRung Khánh " Bà Vương nói

Nó im lặng được vài giây rồi đáp "Được" Lí do nó chấp nhận lời của bà vương đó là vì mẹ nó. Mẹ nó ước có thể cho nó học trường Trung Khánh trường danh giá của Thanh Nhi học. nói xong bà Vương bước ra

Nó cũng nhanh chóng xuống giường bước vào phòng tắm. Đang ngâm mình trong phòng tắm thì nó nhớ cái đầm nó để trên giường. Trong phòng tắm lại k có gì để che cho nó ra lấy đồ phòng nó còn lại đang mở cửa nửa chứ. TRONG phòng tắm nó la lên

" Có ai ngoài đó k ạ"

Cùng lúc này thiếu gia nhà họ vương trở về thì thấy căn phòng bỏ trống hôm nay lại sáng như thế nên ghé qua xem thì tình cờ nghe tiếng nói của Dii Dii. Khuôn mặt lạnh lùng nhưng đẹp trai k tùy vết của hấn khiến các cô hầu say mê. Ánh mắt màu xám khói hiện lên một tia thú vị nhìn vào phòng của nó.

"Có" Một giọng nói lạnh trầm nhưng rất dễ nghe

" Anh có thể lấy dùm tôi cái đầm trên giường được kh " nó nói với dáng vẻ cầu cứu

"Được Thôi " Hấn thoải mái trả lời

" Thật hả cảm ơn nhaaaa "Nó vui mừng biết ơn

" Nhưng phải xem thái độ của cô " hấn nhăm hiểm đáp

" Anh... Con ng gì mà tính toán vậy nhờ lấy dùm bộ đầm th mà " nó tức giận

" Ô... Vậy hẹn gặp..." Hấn thách thức với nó

" A th đc r... Anh đẹp TRAI lấy dùm em cái đầm đi mà " Nó nịnh

hấn từng được rất nhiều cô gái xinh đẹp nịnh nhưng lúc nào cũng thấy khó chịu nhưng riêng nó thì hấn lại cảm thấy rất buồn cười. Hấn vô thức mỉm cười nhưng rồi cũng trở về dáng vẻ lạnh lùng.

"Tôi để trc cửa" hấn đi ra tiện tay đóng cửa cho nó

Nhưng hấn k biết rằng trong đó có 1ng đg sắp chết cồng vì hấn

" Hừ cả đời này bốn cô nương ta chưa từng khen ai nay lại khen một kẻ tiểu nhân như nhà ngươi == thật là đáng xấu hổ, K biết mặt mũi anh ta thế nào sau này mà gặp sẽ trả thù " Nó lẩm bẩm

Nhưng ở ngoài cửa hấn vẫn nghe hết nó nói gì, hấn nhếch mép : " Cô Thú Vị Thật "

Nói xong hấn bước đi với dáng vẻ bất cần. K bao lâu chàng trai với vẻ ng cao ráo đã đi khuất.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Bạch Vương Thần Hãy Nhớ Tên Tôi...

Sau khi tắm xong nó ra khỏi phòng. Trước mắt nó là một không gian rộng, phòng nó đang ở đã rộng hơn căn nhà cũ của nó rồi, bước ra ngoài nó như đang đi trong lâu đài mê cung.

" Rốt cuộc gia đình này là ai mà lại... Thôi K nghĩ nữa, ở đây rộng quá trước sau gì cũng lạc " Nó lẩm bẩm trên tay cầm điện thoại

Một mình nó bước đi trong dãy hành lang dài vô tận... Lòng nó đau lắm !! Nó nhớ mẹ !!!

"Mẹ à con gái mẹ bây giờ đã ổn rồi.. mẹ hãy luôn dõi theo con nhé" nó tự nhủ

Đang đi nó lướt qua 1 căn phòng Toàn màu đen với màu trắng, vì đèn trong phòng tối nên nó tò mò bước vào tham quan. Bật đèn căn phòng lên.

" Trời ơi nhà đẹp vậy cũng có căn phòng u ám này hả == nhưng mà đồ trong này nhìn có lẽ mắc tiền lắm " Nó nói rồi nhìn xung quanh

Bỗng nhiên

Bụp

"Ui da" Nó hét lên

Rồi nhìn trước mặt mình là hấn chàng trai có thân hình 6 múi, rắn chắc hèn gì nó đụng phải thật đau. Hấn đang mang sơ mi trắng k gài nút và cái quần tây Xám. Mặt nó đỏ lên (Mìn : Dii Dii chảy máu mũi rồi haha)

Nó lại tiếp tục dời mắt lên phía trên. Nó lại đơ vài giây về nhan sắc của hấn. Kiểu tóc undercut màu đỏ đô. Khuôn mặt lạnh như một hoàng tử băng. Làn da không tỳ vết, đôi mắt màu xám khói và màu tím đối nhau. Khuôn mặt của Nó lúc càng đỏ hơn.

1s2s3s

"Nè anh k thấy tôi đứng đây hay sao mà đụng trúng" Nó nói với sự lúng túng

Hình Như nó mới là ng sai, vào phòng ng khác, nó mới là ng đụng trúng hấn vậy mà còn dám chửi hấn.

Hấn vẫn im lặng, khuôn mặt k chút cảm xúc.

" Nè anh bị câm hay là bị điếc vậy " Nó lại nói

Nhanh chóng hấn đẩy nó vào tường, tay chống lên tường. Xung quanh nó bây giờ đều bị hấn bao vây. Khuôn mặt hấn dần dần áp sát vào nó.

Nó dùng sức đẩy ra nhưng vẫn k làm hấn di chuyển dù chỉ 1 chút.

"Nè... nè anh đừng làm vậy. Tôi la lên đó nhaaa " Nó nhắm tịt mắt mắt giọng nói run run

Sau đó tai nó lại có một giọng nói quen thuộc.

"Đừng chọc Giận tôi, đừng gọi tôi là tiểu nhân gì đó... Tôi tên Bạch Vương Thần "hấn nói K nhỏ cũng k to đủ làm cho nó ón lạnh, hấn buông nó ra

Nó mở mắt : " Anh... Giọng nói này ! Anh là tên biến thái, khó ưa lúc này !! Đồ Biến thái thì ra anh tên Bạch vương thần con trai của nhà này. Anh tưởng tôi sợ hả, lần sau tôi sẽ trả thù, Tôi tên Mạc Thiên Di hãy nhớ tên tôi mà tránh đi. Tôi k thua thiếu gia nhà họ Bạch đâu !!!" Nó lè lưỡi nói lun một tấn k để hấn trả lời rồi chạy mất dép.

Đề lại một mình hấn trong căn phòng nay còn u ám hơn.

"Cô đang chọc giận tôi à... cô giỏi lắm. Mạc Thiên Di" Hấn lẩm bầm

Mìn : Đạo này t hơi bận hichic

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chap 6

Nó bước về phòng " Hấn ta là tên đáng ghét, đáng ghét, đáng ghét aaaaaaaa "

Đth nó vang lên

Là Thanh Nhi

"A..lo" Nó trả lời

"Mày có làm sao k ? giờ mày đang đâu ?? " cô hỏi một cách lo lắng

" Tao Không sao... Mọi chuyện qua rồi ! Tao đang ở Nhà họ Bạch " Nó nói

" Cái gì ?... Tao có nghe nhầm k vậy ? Thôi m đưa địa chỉ đi tao qua đón " Cô nói với nó giọng lo lắng

" Địa chỉ là ***** " Nó nói rồi tắt máy

Cô cảm thấy số nhà này thật quen nên chạy đến

Còn nó Thay một bộ đầm Babydoll màu xanh kẻ xọc đơn giản, mang đôi giày màu trắng. Nó chạy vòng vòng khắp căn biệt thự rồi cuối cùng mới ra được cái cánh cổng màu đen to lớn. Trước cổng 1 cô gái đi ra từ chiếc siêu xe màu trắng. Mái tóc màu hạt dẻ được cột kiểu đuôi ngựa. Mang trên mình áo croptop trắng ở ngoài là áo khoắt jean xanh và quần jean đùi xanh trong cực ngầu. Cô cười lộ 2 lúm đồng tiền. Làn da trắng mịn.

" Heyyy bạn hiền " Cô dơ tay la lên

Vậy là nó và cô đi đến quán cafe PissBoss do Gia đình Quách Khả Doanh quản làm chủ

Nó vừa bước vào đã làm tâm điểm của sự chú ý do đôi mắt tím đặc biệt của nó

Một chàng trai cao với mái tóc mái 2 bên trông rất dịu dàng, đôi mắt màu xanh nước biển chạy đến ôm vội nó vào lòng

Nó bất ngờ trước hành động của cậu Quách Khả Doanh.

"Mày Không Sao Chứ Di Di " Giọng cậu ấm áp

Nó xúc động vì được bạn bè quan tâm

" Tao Kh sao rồi " Nó nói rồi đẩy nhẹ cậu ra mỉm cười nhưng ánh mắt vẫn k che được nỗi buồn

Cậu xoa đầu nó rồi nói " thôi vào phòng vip đi hôm nay tao cho mày cafe free " Cậu cười tí mắt

"Nè nè còn tao có cho free không ? " Cô vội lên tiếng cười lấy lòng

" Dạ thưa đại tiểu thư cô cũng free luôn được chưa " cậu cười

" Tốt tốt " Cô cười chọc lại

3 đưa nó ngồi nói chuyện được một lúc thì cô nhớ lại

" À mà sao mày lại ở Nhà Bạch Vương Thần vậy ? " Cô nói

" Mày biết hần ? " Nó khó hiểu

" Hần thì ai chẳng biết. Hotboy hạng 1 trường tao mà " Cô nói

" Hà ? Tên biến thái đó mà là Hotboy ư ? Thôi bỏ qua đi ! À tao chuẩn bị qua trường 2 tụi mày học đó " Nó cười

" Thật hả " Cô hớn hờ

" Đúng rồi " Nó nói

Trong khi nó và cô nói chuyện thì từ Khi nói cái tên Bạch Vương Thần thì cậu ngồi bên cạnh nó đã tối xầm mặt lại.

" Mẹ kiếp ! Tại sao mày lại ở nhà Tên đó " Cậu tức giận

Lần đầu nó thấy cậu giận như vậy, nó bắt đầu kể lại câu chuyện cho cô và cậu nghe.

" Mày chắc đau lắm. Còn m nữa Khả Doanh con Dii Dii làm gì mà mày lại tức giận vậy " Cô bực

" Tao xin lỗi... do lúc này !!! " Cậu trở về khuôn mặt dịu dàng như lúc trước

" Thôi không sao ! Bỏ qua chuyện cũ! bắt đầu từ hôm nay tao sẽ làm lại từ đầu " Nó nói với khuôn mặt mãn nguyện

" Tới giờ bà cụ non xuất hiện kìa " Cô ghẹo

Nó liếc cô

Cô cười hi hi

Bỗng Đth nó vang lên là S đt của nhà Họ Bạch !!!

Không khí im lặng ủa đến

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cảm...ơn !!! Bạch Vương Thần 1

Reng Reng

" Nhà Họ Bạch gọi cho tao ! " Nó nói

Mặt cậu khó chịu

" Mày mau nghe máy đii lỡ có chuyện gì thì sao " Cô hỏi nó

Nó bắt máy

" Tôi nghe đây " Nó bắt máy rồi trả lời

" Tiểu Dii Dii con đâu vậy ? " Mẹ hần trả lời giọng có vẻ lo lắng

" Di Bạch ? Con đang đi với Thanh Nhi " Nó đáp

" Thanh Nhi ? Tiểu nha đầu nhà họ Phạm đó à ? " Mẹ hấn phân vân

" Đúng rồi đi, À mà gọi con phải chăng có chuyện gì...? " Nó thắc mắc

"À lúc này đi và chú Bạch vừa qua biệt thự con trai nhưng không thấy con nên ta tưởng nó đã làm chuyện gì... À mà thôi con mau về đi tối nay chúng ta ở lại biệt thự ăn tối cùng 2 con " Mẹ hấn vui vẻ

" vâng... Biệt thự con đang ở là của riêng tên Vương Thần đó sao ? " cô hỏi nhưng nhìn lại đã thấy đth của mẹ hấn đã tắt.

==

Cuộc trò chuyện giữa Di Bạch và nó đều lọt vào tai 2 ng đối diện

" Thì ra mày ở chung nhà với 1 mình hấn ta, không đc như vậy nguy hiểm lắm mày dọn qua nhà thanh nhi ở đi " Cậu lên tiếng giọng có chút bức.

" No no no ! Phải để dúi dúi nhà tao được ở chung với nam thần chứ ! Cơ hội ngàn vàng ước mơ của bao cô gái ! Nên tao k cho mày ở nhà tao đâu >< Hí hí " Cô Nham hiểm nói

" Hừ -.- Đồ phản bạn ! Tao không thèm " Nó nói rồi lườm cô

" Hay mày ở nhà tao đi..." Cậu nói

" Như vậy kh được " Nó đáp ái ngại

" Không lẽ mày thích ở nhà tên đó ? " Cậu Hỏi

Nó nghe xong đỏ mặt ! tại sao Khả Doanh lại nghĩ mình thích hấn cơ chứ !" Không phải == Mày nghĩ sao tao thích cái tên biến thái đáng ghét đó vậy " Nó nói nhanh k cần suy nghĩ

Cậu vừa nghe lòng lại nổi lên một tia lửa khó chịu nhưng cậu vẫn kìm chế

" Biến Thái đáng ghét ? Vương thần làm gì mày rồi hả " cô lại cười nham hiểm

" Thật là vậy ? " Cậu hỏi khó chịu

" Chỉ là biệt danh " Nó Nói rồi nhìn đồng hồ

" Nhi mày đưa tao về 7h tối rồi " Nó quay sang nhìn thanh nhi

Cuối cùng thanh nhi chở nó về ! Đi được nửa đường gần tới căn biệt thự ! Ba cô gọi về có việc nên đành tạm biệt nó rồi về. Nó thông Cảm cho cô rồi đi bộ về.

Khi đi ngang qua căn hẻm nhỏ vắng vẻ , Tối tăm. Nó sợ bóng tối nhưng bước chân vẫn cứ đi nhịp nhàng. Bỗng nhiên có 1 đám thanh niên đang đứng. Người thì uống bia , hút thuốc áo quần xộc xệch.

Nó đi ngang qua thì bị 1 tên trong đám đó chặn lại

" Này cô em ! Đi đâu mà xinh thế ! Tối hôm nay ở cùng bọn anh nha " Tên đó cười đều

Nó thấy thật dơ bẩn, Đám này đông quá sao nó xử lí chúng được đây? đành làm liều vậy.

Nó quay sang vật tên kia, tên kia mất thăng bằng nên khụy xuống đất. Các tên còn lại thấy vậy liền nhào vô. động tác nhanh nhẹn của nó đã từng tên văng ra nhưng không may.

1 tên đầu xanh cầm dao chạy đến. Nó không kịp phản ứng nên chỉ biết nhắm tịt mắt chờ chết.

1s2s3s

Vẫn K có cái gì chạm vào ng Nó. Từ từ mở mắt ra thì thấy một bóng lưng cao to đang đứng trước mặt mình.

Nó chỉ cần nhìn là đã biết hấn. Vì chỉ hấn mới có thân hình hoàn hảo như vậy

" Bạch Vương Thần ? Sao anh lại ở đây ? " Nó hỏi hấn rồi nhìn sang phía trước

Tay của hấn đang cầm lưỡi dao một cách chắc chắn. Và máu trên bàn tay hấn đang chảy từng giọt xuống đất.

Còn tên kia thì đang tái xanh mặt vì không rút con dao ra khỏi cái tay đang giữ chặt của hấn. Dù máu có chảy bao nhiêu mặt hấn vẫn không một chút đau

đón !

" Quái...Quái...Quái Vật " Tên kia giọng run run

Hắn cười nhạt rồi nói ra 1 câu làm cho tên kia và đồng bọn đang nằm dưới đất run sợ

" Cút mau ! Dẫn theo đám dơ bẩn này nữa, Trước khi tao nổi giận " Hắn nói một cách Lạnh lùng

Bọn đó nhanh chóng chạy toán loạn

Hắn thả con dao xuống máu chảy trên bàn tay của hắn vẫn k ngưng. Nó thì vẫn đơ từ này đến giờ.

Hắn quay sang nói " còn đứng đó ! đi thôi " Nói xong hắn quay mặt đi

Nó giật mình rồi quay sang đi theo hắn.

=

Tối nhà

Hắn đi thẳng lên phòng bỏ mặt ông bà Bạch đang cảm thấy khó hiểu

còn nó thì xin phép lên lầu thay đồ.

về đến phòng nó nằm lăn ra giường. ANh mắt màu tím nhìn vào k trung nói nghĩ tại sao hắn lại giúp nó, nó có nên cảm ơn hắn ? Nếu k có hắn bây giờ chắc nó đã lên gặp mẹ.

Nó lại nghĩ đến Mẹ rồi.

Nó đặt cánh tay lên mắt, che đi đôi mắt tím này giờ đã tạo ra một màn nước mỏng. Nước mắt từ từ rơi xuống thấm vào nệm trên giường. Nó khóc vì điều gì ? Nó nhớ mẹ ? Nó vừa sợ hãi ? Hay nó được ng khác bảo vệ sau khi mẹ nó k còn nữa ! Giờ nó rối lắm. Nó bắt đầu chìm vào giấc ngủ vì quá mệt mỏi...

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Cảm...ơn !!! Bạch Vương Thần 2

Sau khi nó tỉnh dậy thì mới chợt nhận ra mình ngủ quên trên giường đc 1 tiếng rồi. Bây Giờ cũng đã 8h30.

Nó bước xuống giường thay 1 bộ đồ ngủ có hình con gấu. Nó cột mái tóc vàng của nó lên cao rồi bước ra khỏi phòng. Nó chợt nghĩ đến hắn liền chạy nhanh qua phòng hắn.

Đứng trước cửa phòng

" Nè tên biến thái !! Anh có ở trong đó k ? " Nó gõ cửa r hỏi

Nhưng hắn vẫn k trả lời

" nè tôi vào đó nha .-. " nó nói trong đó vẫn k ai đáp

Nó lo quá nên bất đắc dĩ đẩy cửa vào.

Vừa vào nó đã thấy trên sàn những vết máu từng giọt khắp nơi. Bông băng, Dụng cụ y tế rớt từ giường xuống. Cảnh tượng thật lộn xộn. Chàng trai trên giường đang nằm ngủ với khuôn mặt mệt mỏi. Máu trên tay đã đông cứng lại.

Nó bước tới ngồi bên cạnh hắn. Đưa tay Vuốt các cọng tóc đang che đi đôi mắt của hắn qua.

đột nhiên hắn bắt lấy tay nó.

" Ai đó " Hắn vẫn còn nhắm mắt

" A..Đau là tôi " Nó khẽ nhủ mày

Hắn mở mắt ra thì thấy nó với khuôn mặt đang đau vì bị hắn cầm chặt tay. Hắn liền buông tay rồi ngồi dậy.

" Cô có thói quen vào phòng tôi khi nào vậy " Hắn lạnh lùng hỏi

" Nè đồ biến thái, tôi lo cho anh nên mới qua đây nha. đừng có mà nghĩ bậy " Nó phồng má lên rồi nói. Hành động của nó cực đáng yêu.

Hắn xém bật cười vì hạnh động đó nhưng đã kiềm lại " Lo cho tôi ? " hắn hỏi

" Ừm lo cho anh, sợ anh mất máu vì chết ! anh chết rồi tôi lấy ai báo thù " Nó nói rồi cầm bàn tay đã đông cứng máu của hắn lên.

" Cô thật phiền phức " Hắn nói

Nó vẫn mặt kệ câu nói của hắn mà chăm chú vào vết thương sát trùng cho hắn. Từng động tác của nó tuy k đc thuần thực nhưng rất dịu dàng và chân thật. hắn nhìn nó mà cảm giác như tìm mình vừa mới được 1 ngọn lửa nào đó làm ấm. Kể từ cái ngày đó... hắn chưa bao giờ có lại cảm giác như bây giờ.

" Huhh... Xong rồi ! " Nó cuối cùng cũng sát trùng cho hắn xong

Hắn nhìn nó rồi nhìn lại bàn tay mình " Cũng khá đấy chứ "

Nghe hắn nói vậy nó vênh mặt tự tin " Thường thôi thường thôi "

Hắn mỉm cười nhẹ nhưng nó k thấy

k khi bắt đầu yên lặng. Đột nhiên có 1 giọng nói ấm áp của nó bên tai hắn.

Nó chồm ng lên để với tới tai hắn thì thầm : " Cảm Ơn Anh !!! Bạch Vương Thần " luôn hơi ấm trong miệng nó thoáng nhẹ qua tai hắn.

Nó nói xong liền đứng dậy ái ngại nói : " Mẹ anh bảo chúng ta xuống ăn cơm đó tôi xuống trước nha "

Hắn vẫn ngồi trên giường, đôi mắt lóe lên tia thú vị. Nó quay đầu đi thì bị bàn tay của hắn nắm lại. Nó thắc mắc quay lại thì chưa kịp định thần hắn đã đặt nụ hôn lên trán nó. Nụ hôn kéo dài 3 giây. Hắn dỗi dòi môi mông căng của hắn ra khỏi trán nó rồi quay lưng bước vào phòng tắm.

" cô xuống trước đi tôi thay đồ rồi xuống " hắn nói 1 cách lạnh lùng khác hẳn lúc này. Lúc này hắn ấm áp, an toàn còn bây giờ hắn lạnh lùng vô tâm như 2 con ng khác nhau.

" Anh...Anh đúng là đồ biến thái @@ bản tính khó đổi hử " Mặt nó vẫn còn đỏ. Đỏ ở đây là có 1 chút xấu hổ và 1 chút tức giận vì hắn dám hôn nó mà k xin phép -.- Chẳng khác gì nó bị ngt cưỡng hôn.

Hắn nghe vậy liền đáp : " Cô vẫn còn muốn tôi làm lần 2 ? " hắn đe dọa

" Anh thật là nham hiểm ! Biết vậy này tôi bỏ mặt anh cho anh mất máu mà chết lun " Nó nói rồi lè lưỡi. Nó quay lưng chạy

Hắn cười : " Nụ hôn lúc này là tôi đánh dấu ! Cô là của tôi. Dii Dii " hắn lẩm bầm

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Trường Mới

Nó và Hắn Xuống ăn tối thì đã thấy ông bà bạch ngồi trên bàn ăn.

Bà bạch Thấy nó liền đứng dậy : "Tiểu Dii Dii qua đây ngồi nào"

Nó nhìn thấy vậy liền cười rồi chạy đến bên cạnh bà bạch Ngồi. Còn hắn thì ngồi đối diện với nó. Nhìn thấy hắn nó đỏ mặt. buổi ăn bắt đầu im lặng. Im lặng đến nỗi chỉ nghe thấy tiếng gấp thức ăn. Bỗng Ông Bạch lên Tiếng.

" Công Ty bên Mỹ có chút chuyện ba và mẹ sẽ qua đó xử lý cỡ 1 tháng hay 2 tháng sau mới về ! trong thời gian này ta giao Tiểu Dii Dii lại cho con " Ông Bạch Nhìn Hắn

Còn hắn vẫn không có cảm xúc ! vẫn lạnh lùng gấp thức ăn ! Nó nhìn hắn rồi lườm , nó nghĩ chắc chắn hắn sẽ từ chối rồi. Ai mà lại nhận chăm lo cho 1 con heo thích ăn thích ngủ như nó chứ.

"Được " Hấn nhìn nó

Nó giật mình " Cái chuyện gì đang xảy ra vậy ? hấn nhận lời ? Kh Kh... Ngày tận thế " Nó suy nghĩ 1 cách rối loạn.

" À tiểu Dii này ! Ngày mai con sẽ học trường của Vương Thần ! Nếu ai hỏi thì con cứ nói con là Vĩ hôn thê của nó là được " Bà Bạch Nói

Hấn và Nó đều nhìn bà Bạch

Nó nói " Sao lại vậy ? k thể lấy danh em gái được hả đi ? " Nó nhìn dì bạch

Hấn vẫn lạnh lùng để nó quyết định

Dì Bạch Nhìn ông Bạch

" Thì Tương Lai Cháu sẽ là con dâu bác mà " Ông bạch cười hiền hậu

Nó đỏ mặt, đỏ hơn quả cà chua nữa

" Ai lấy cô ta chắc xuôi xẻo lắm " hấn lên tiếng

Nó tụt hứng -.- tại sao hấn lại xúc phạm nó như vậy ! đúng là quá đáng.

" Con sẽ lấy danh là em gái " Nó lườm hấn với đôi mắt nói anh hài lòng chưa.

còn hấn tuy nhìn lạnh lùng nhưng hấn vẫn có vẻ hơi khó chịu.? Hấn đang khó chịu vì điều gì chứ ?

Vậy Là buổi ăn kết thúc và ông Bà bạch rời về để chuẩn bị ra sân bay.

Sáng hôm sau.

Reng Reng

Reng *Bụp*

" Mặc tiểu thư ! mặc tiểu thư " Bà quản gia gọi rồi lay lay nó

Nó mơ màng mở mắt " Tới giờ đi học rồi sao "

" Dạ đúng ! Bạch thiếu gia đã đi trước với thiếu Gia nhà họ nhất rồi nên tôi qua gọi tiểu Thư dậy " bà quản gia nói rồi đưa đầm phục cho cô

Nó nhìn chăm chăm vào đầm phục, đúng là trường có Danh tiếng là đầm phục có khác ! đẹp ngất ngây lun. Nhưng mà tại sao váy nữ lại ngắn vậy chứ nó k quen chút nào.

" Heyy Yooo ! Bạn iuuu tao qua rút mây đi học chung đây " Bỗng nó nghe ở đâu có xuất hiện giọng nói của cô, K sai cô từ ngoài chạy vào rồi nhảy lên giường nó.

" Ủa sao mây lại vào đây được ? " Nó ngạc nhiên

" Chào Phạm tiểu thư " Bà quản gia cung kính

" Bác ra được rồi để cháu lo cho Dii Dii " Cô nhìn bà rồi nói

" Dạ ợc " Bà quản gia lui ra

Cô quay lại nhìn nó rồi trả lời " Tao cũng có chút quan hệ tốt với dì Bạch nhờ cái tên họ Nhất kiaa... À mà thôi m thay đầm phục đi "

Nó bước vào phòng tắm làm vsen rồi thay đồ vừa bước ra. Cô như bị nó hút hồn. CÔ gái bây giờ đứng trước mặt Thanh Nhi sở hữu đôi mắt tím ma mị. Làn da trắng hồng mịn màng, Dáng ng nhỏ con nhưng vẫn cân đối đều đặn 3 vòng vừa nhìn đã thấy muốn được che chở cho nó . Mái tóc vàng nắng ợc thả ra uốn dài tới vai. Mái tóc mái thưa dễ thương kiểu Hàn Quốc.

Đặc Biệt nhất trên ng nó đang mang bộ đầm phục : Áo tay lửng có viền đen ở cổ áo và tay áo. Nó gờ 1 nút trên phía trên làm lộ làn da trắng. Phía dưới nó mang 1 cái váy ngắn màu đen. Áo được bỏ ra ngoài khiến chiếc váy nhìn như càng ngắn hơn. Lộ ra đôi chân thon thả. Nó mang chiếc tất kéo dài tới gối màu đen có 2 viền trắng. Nó mang đôi giày sneaker màu trắng.Đôi môi mỏng của nó tô 1 lớp son dưỡng hồng hồng trong rất đẹp.

" Bạn tao đây sao ? Xinh phết nhờ" Cô ghẹo nó. Nó xấu hợ nên đánh trống lảng qua chuyện khác.

" Đi thôi mây cặp tao đâu ? " Nó hỏi cô

Cô đưa ném cho nó cái cặp da màu đen. Nó nhanh nhẹn chụp lại rồi cả hai bước ra cổng biệt thự.

Trên chiếc xe của cô

" Hôm nay là ngày đầu vào năm học của trường Trung Khánh nên tao với mày phải đi tìm lớp đó -.- Phiên phức thật ! Mà ước gì được học chung Khu với bọn Trai đẹp đó cũng vui !! Hí hí " Cô mơ mộng

Nó mệt mỏi lắc đầu chịu thua cô !! Con ng mê trai. À nó cũng mê trai k kém cô, lúc đó nhìn hần mặt nó cũng đỏ vậy th.

" Ủa mà các trường khác học được vài tuần r mà sao trường Trung khánh Bây giờ mới học ? " Nó thắc mắc hỏi cô

Cô ngênh mặt " Thì tất nhiên trường Danh giá có khác " cô cười

Nó nghĩ chắc trường đó chỉ có mình nó là tầm thường nhất. Nhưng chỉ vì ước nguyện của mẹ nó. Nó lấy tai phone ra gắn vào cái đth oppo f3 plus của Di Bạch đưa nó rồi bật bài "Em Gái Mưa" Nó nghe rồi nhìn ra cửa sổ. Đôi mắt tím như hiện lên nỗi buồn vô tận.

Cô nhìn nó rồi lắc đầu.

Cuối cùng cũng đến trường. Trường Trung Khánh vừa rộng vừa to ! Nó nhìn qua đã thấy toàn siêu xe rồi các tiểu thư, thiếu gia danh giá bước xuống.

" Xuống Thôi Dii Dii ! Chắc 2 tên kia đi cùng với bọn kia rồi " Cô nói

Nó gạt đầu rồi suy nghĩ 2 tên kia ý cô chắc là hần và tên thiếu gia họ Nhất kia. Còn bọn kia là ai. Thôi nó k nghĩ nữa mà gỡ tai phone ra. Nó và cô bước xuống xe đã là tâm điểm chú ý của cả trường

Nam thì thầm nói : " Trời ơi xinh phết "

" Tao thích em mắt tím, tóc vàng á nhìn như búp bê sống á " Có ng nói rồi nhìn nó với đôi mắt thèm muốn

" Tao thích em tóc màu hạt dẻ hơn "

.... Bala Bla

Còn bên Nữ Thịnh có nhiều ng nhìn bằng đôi mắt ganh ghét còn vài ng thì ngưỡng mộ.

Nó thấy vậy liền thì thầm với cô.

" Ê này ! tao với mày có gì hay sao mà ai cũng nhìn hết vậy " Nó hỏi

Cô trả lời bằng 2 từ làm nó ngơ ngác " Có Sắc "

Bỗng 1 tên tới đứng cạnh nó rồi lấy tay nâng cằm nó lên.

" Nhìn gần trông xinh phết í nhĩ ? gương mặt này từ trc chưa bao giờ nhìn thấy trong trường này ? Học sinh mới chuyển vô hả em ? Đi với anh nha " Tên đó cười đều

Lại là cảnh này nó cười nhạt. Đôi mắt tím lại trở nên tức giận. Tên kia nhìn vào mà toát mồ hôi nhưng vẫn bị vẻ đẹp của nó làm phấn khởi.

Cô bước nhìn rồi nói : " Có chuyện vui rồi " Nhìn nó rồi quay lưng qua chỗ khác

Nó nói : " Ca này cũng k khó lắm ?! "

Tên kia k hiểu 2 đứa nó nói gì định kéo tay nó đi.

Chưa đầy 2s nó đá tên kia ra rồi nói : " Dơ Bẩn " Nó cười nhạt

Cô quay lại : " Ủa xong rồi hả ? Nhanh vậy " Tên kia k chịu nổi 1 cú đá của nó mà nằm giữa sân.

2 cô gái quay lưng đi bỏ mặt những ánh mắt đang nhìn mình.

Ở từ xa có 6ng ctraí đang đứng nhìn nó và cô. và những đám nữ sinh đang hò hét vì đám hotboy đi chung với nhau.

Bín : " Đúng là khí thế mà " Zin nhìn em họ mình rồi nói : " Tóc vàng là của anh rồi em đừng có dành "

Nhất tiểu Hàn nhìn

- " Đúng là rất khí thế nhưng mà Tao thích e tóc hạt dẻ hơn " Anh nói

Ken : " Em tóc vàng của tao nghe chưa ? " Ken cười

Yen : " Đừng dành nhau nữa ! ẻm của tao rồi haha "

CỜn 1 kẻ máu lạnh đang toát ra sự thú vị nhưng cũng có sát khí tại mấy tên đang lăm nhăm dành nó

Hắn nói : " Mạc Thiên Dũ là của tao... " Hắn lườm cả đám

Ai náy đều nhìn thấy sát khí của hắn nên k nói gì mà chỉ biết nút nước bọt

Sau đây là nhân vật mới

Tịch Sĩ Thần(Bin) : Em họ của Zin, 18t đẹp trai, tóc đen , Vui tính, Da trắng vừa, mặt baby. Gia thế là tập đoàn về thực phẩm nổi tiếng của thế giới.

Tịch Minh Phong (Zin) : Anh Trai Họ của Bin, 18t mệnh danh của trường là hoàng tử với nụ cười tỏa nắng, cũng có làn da trắng khuôn mặt baby và đặt biệt là có cái răng khểnh . Gia thế cũng giống như Bin.

Nguyễn Chính Đông (Ken) : Nằm Trong Nhóm 6T, Đẹp Trai có lượng Fan nữ khổng lồ nhờ tính cách trẻ con, hay thả thính, thân thiện. Gia thế là con trai của tập đoàn kiến trúc đứng trong BXH thế giới.

Giang Thần (Yen) : Giống ken, Đặc biệt ăn chơi, Thay bồ như thay áo. Gia thế là tập đoàn mỹ phẩm đứng hạng 1 thế giới.

Nhóm 6T là : Gồm 6 ng con trai : Hấn, Anh, Ken, Yen , Yin, Bin. 6ng đẹp trai, Giàu có. Đặc biệt ai trong đó cũng đều biết dùng vũ khí như : Dao, súng , gậy , bom... bala bla. Đánh Nhau giỏi. Nói chung là hoàn hảo.

MinnEmmm : Minn Xin sửa lại là hấn và anh đều 18t, chỉ có nó và cô là 16t nhé. Trường trung khánh có 3 dãy. Và mỗi khối 8 lớp. dãy thứ 1 gọi là khu A và thứ 2 gọi là khu B đều dành cho lớp 10,11,12. mỗi tầng có 4 lớp và có 4 tầng. dãy còn lại dành cho cấp 2 thì Min sẽ k nói tới. Khu A 2 tầng trên dành cho lớp 10 : 10A1 10a2 10a3 và 10a4 và lớp 12 ở dãy A cũng có 4 lớp 12a1 12a2 12a3 12a4 tầng trên cùng. Còn tầng dành cho lớp 11 cũng ở khu A : 11a1 11a2 11a3 11a4 là ở dưới lớp 10 khu A . CỜn bên khu B cũng tương tự khu A mỗi tầng 4 lớp. hấn và bọn kia học lớp 12 khu A còn cô và nó học lớp 10 khu A suy ra 2 đứa nó ở tầng dưới của bọn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Nụ Hôn Đầu

" Hahaha yeeeeee " cô la lên

Nó đang xem bảng xếp lớp thì giật mình quay sang

" Chuyện gì vậy mày ??? " Nó hỏi

" Tao nói k sai mà >> " Cô nói rồi nhảy tới ôm nó

Nó nhìn rồi lườm cô, cứ làm cho nó tưởng chuyện gì !!!

" Tao với mày chung lớp rồi 10a1 nè " Nó cười

Đang bàn luận ở bản điểm bỗng có 1 bàn tay vỗ vào vai 2 đứa.

" Aaaaaaa " Nó và cô la lên

" Gì vậy ? Tao đây. Tụi mày mà cũng biết giật mình nữa hả ? " Cậu cười tí mắt

Nó đánh cậu 1 cái

" Biết chứ sao không !! Tao là con gái mà " Nó chu mỏ rồi phồng má

Cậu cười rồi ghẹo nó " Thì tao đã bảo mày là con trai đâu "

Nó lè lưỡi chọc tức cậu.

" Trời ơi tụi mày đừng có như con nít nữa -.- À mà hình như mày học chung lớp với tui tao phải không doanh " Cô nhìn cậu hỏi

" Tất nhiên rồi " Cậu nói

Trên đường đi tìm lớp. Tui nó sẵn tiện vòng vòng tham quan lun. Đi tới đâu 3 đứa nó cũng là tâm điểm và nhất là nó có sự thu hút nhất. Đột nhiên tui nó thấy lớp 12a1 bị đám con gái bao quanh hò hét. Người thì son môi đánh phấn rồi mới chạy vào . Nó tò mò nên bước tới. Cô và cậu đi theo, tuy nó nhỏ bé nhưng vừa bước tới các cô gái đã tự tản ra rồi nhìn vào đôi mắt tím ma mị đó. Họ đang soi mói nó. và nó ghét cảm giác như vậy. Vừa bước vào được lớp 12a1 nó đã nhìn thấy cảnh tượng 6 chàng trai đẹp đang bị các cô gái uốn éo quanh mình.

Nhìn một lượt nó đã thấy 1 cô gái đang ngồi trên đùi hắn. Còn hắn thì vẫn lạnh lùng với cô ta.

" Dii Dii mày vào đây làm gì ? " Cô chạy vào kêu nó.

2 Chữ Dii Dii thốt lên đã làm 6 chàng trai chú ý tới nó. Nó thì không quan tâm vẫn hướng mắt về phía hắn và cái cô gái đó. Hắn đang nhìn nó ánh mắt như đang nói xem nó định làm gì. Nó bước tới ghé hắn đang ngồi nhìn thẳng vào cô gái đó bằng đôi mắt khó chịu.

Cô gái đó đứng dậy nhìn lại nó rồi lườm.

" Sao vậy em gái ? sao nhìn chị như vậy hay là em thích Anh Vương Thần hả ? Khó chịu hả ? Thôi không sao đâu bây giờ anh Vương Thần K thích em thì sau này thích =>) Mà sau này k thích thì th " Cô ta nói 1 cách dè dặt miệng nào là ANh vương thần rồi em gái chị gái. Nguyên Mẫn như đang muốn giả tạo trước mặt hắn.

" Phiền chị đừng có nói khéo bạn em như vậy =>) " Thanh Nhi (cô) lên tiếng

" Dạ em xin lỗi chị ? Chị đã hiểu lầm em rồi... Em tên Mạc Thiên Dii. EM HQ của Bạch Vương Thần ! còn việc anh ấy thích ai thì tùy anh ấy ? Cái đó cần chị nói sao ? " Nó cười nhạt.

Còn hắn nghe nó nói vậy lông mày nhíu lại. Vô thức đứng dậy đập bàn. Mọi sự chú ý nay đã dồn về hắn. Theo bản năng hắn bước tới trước mặt Dii Dii. Còn Nguyên Mẫn đang tức thấy vậy liền tưởng Vương Thần Định làm gì nó nên hạ dạ nào ngờ.

" EM Gái ? " Hắn nhíu mày

" Đúng là em gái =>) " Nó nhìn hắn với đôi mắt có phần sợ hãi nhưng miệng nó vẫn dạn dặt thách thức hắn

" Vậy tôi sẽ cho em biết Em Gái là gì ... " Hắn nói xong đặt lên môi nó nụ hôn. Nó sững người tròn to mắt.

Còn cô ta Nguyên Mẫn Thấy vậy liền tức giận kêu các cô gái còn lại đang ngồi trên đùi ken, zin, bin, zen, và anh bước ra khỏi lớp hắn. Các cô gái đứng ngoài lớp thì k ngại hết lên vì nam thần của mình đang hôn ng khác, cái ng lúc này vừa xưng là em gái.

Cô cũng bất ngờ trước cảnh đó.

Nó đẩy hắn ra : " Đồ biến thái anh bị điên hả !! "

Ken, zin, bin, zen đều bất ngờ trước câu nói của nó. trước giờ chưa 1 ai dám chửi hắn mà bây giờ nó...

Hắn vẫn im lặng nhìn nó với vẻ lạnh lùng

Hắn vừa cưỡng hôn nó bây giờ lại đưa cái vẻ mặt lạnh lùng nhìn nó mà k chút giải thích ? Là sao chứ hắn coi nó là đồ vật sao ? Trước hôn trán giờ đến môi... K 1 lời giải thích.

Nó nhấc chân bỏ chạy về lớp. Vừa bước qua nó đã nghe những lời bàn tán

Nào là " Chắc Vương Thần chỉ xem cô ta như món đồ chơi thôi

" Ủ ừ chơi xong rồi thì vứt "

Nó nghe mà tim nó như bị xé nát. Tại sao lại có cảm giác như vậy chứ ? . Sao k ai cho nó đc sống 1 cách bình yên.

" Dii Dii khoan... " Cô la lên nhưng nó vẫn k dừng lại

Còn hắn vẫn đứng đó nhìn hình dáng bé nhỏ của nó khuất dần

" Anh... Vương Thần Sao anh lại làm vậy với di di " Cô quay mặt tức giận nhìn hắn

" Không liên quan đến em ! Đi theo Dii Dii đi xem cô ấy ổn k ? "

" Rõ ràng là anh quan tâm đến ngt vậy mà anh Làm Di Di Di như 1 trò hề trước mặt bao ng như vậy ! " Cô nhìn hắn

Khuôn mặt hần có chút giận. ANh liền chạy tới kéo cô ra thì thầm

" Cô mau đi đi ở đây để bọn tôi Giải quyết " Anh nói

"Còn anh nữa. Buông ra ! đồ tồi " Cô tức giận với anh

Cô bỏ đi , anh đơ ng k biết mình đã làm sai chuyện gì ?

Không khí im lặng...

Nv mới

Nguyên Mẫn : 18t 12a2 là hotgirl của trường cùng với đám nữ sinh đi theo hần và anh, ken,zen,bin,zin. Gia thế khá giả cũng đủ để làm 1 số ng phải sợ nhưng ngoài bọn nó và bọn hần ra.

Min : Trời ơi bữa nay ít ng ủng hộ mình quá à :(K có động lực viết :(Nếu ai muốn đọc nữa thì để lại cho mình cái bình luận nha :(hic hic

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Nguy Hiểm

Minnemmm : sorry mn vì 1 số việc mình phải ngừng viết truyện 1 thời giannn ><

Nó lặng lẽ bước vào lớp mặc kệ bao ánh mắt của mn. tới chỗ cuối ngày bên cửa sổ nó liền vô thức tự nhận đó là bàn của mình. Ngồi xuống úp mặt vào bàn bao nhiêu suy nghĩ hiện trong đầu nó.

Sao hần lại giận, sao hần lại trút giận lên nó, nó đã làm sai điều gì ư ?! Nó cứ nghĩ chuyện trường cuộc sống mới sẽ đến bên nó. một cuộc sống bình yên... không 1 ai bước vào nhưng mà bây giờ lại khác hần đã bước vào cuộc sống nó, gây cho nó 1 mớ hỗn độn.

Đang suy nghĩ bỗng nhiên lại có 1 giọng nói

" ê con nhỏ kia " Nguyên Mẫn lên tiếng

Nó k thèm ngước mắt 1 cái nhìn nguyên mẫn đang gọi.

Nguyên mẫn ả tức giận xách ngược đầu tóc nó lên . Mái tóc vàng nắng của nó đã bị Nguyên Mẫn Nắm trong tay.

Mọi người trong lớp không 1 ai dám lên tiếng mà chỉ biết đứng nhìn.

Ả ta cuối đầu xuống nhìn vào mắt nó

" Mày không dám nhìn tao thì để tao nhìn mày :)) " Nguyên Mẫn dõ giọng

Nó vẫn ngồi im để Nguyên Mẫn nắm tóc nhưng đôi mắt tím đã có phần tức giận. Nhìn thấy đôi mắt tím đỏ ả ta cũng bị dọa cho run run nhưng vẫn cố gắng giữ bình tĩnh

" Buông ra " Nó lên tiếng giọng nói lạnh khiến ai nghe đã thấy như đang ở bắc cực.

" Mày gan cũng to lắm :)) dám đấ tội với tao ! lúc này còn tự xưng là em gái vương thần để gây sự chú ý chứ gì ? " Ả vuốt mặt nó, rồi đưa tay còn lại lấy 1 con dao ra nói " Khuôn mặt khá đẹp :)) làn da mịn này hèn gì là tâm điểm chú ý :)) để xem khi trên mặt mày có 1 vết rạch sẽ ra sao nhi :)) còn xinh không ? :)) nghĩ tới đã thấy vui rồi :)) haha " Ả cười lớn

Nó vẫn im lặng nhưng môi nở nụ cười nhạt . 1 cô gái trong đám của Ả vội chạy đến " Chị ờ như cô ta là em gái của Vương Thần Thật thì sao ? "

" Hừ Câm ngay " Ả ta la lên rồi dùng chân đạp vào người con gái đó.

" Xin chị tha tội " Ng con gái đó liền quỳ xuống.

Nguyên Mẫn không thèm quan tâm tay vẫn đưa con dao rạch lên nó.

"Khoang đã,Ai dám đụng tay vào Dii Dii thử xem " cô chạy vào lớp

" Chặn cô ta lại " Ả lên tiếng đám ng của ả liền chạy đến liều với cô.

Không khí trong lớp nay càng căng thẳng. cô 1 mình đánh với 5 ng. tất nhiên cô sẽ k thắng nổi nhưng cũng sẽ không thua.

Nó lấy lại nhận thức khi thấy cô lâm vào tình cảnh như vậy " Khốn Nạn ! Buông tao ra " Nó la lên

mọi ánh mắt dồn về phía nó. Nó cầm lấy tay Nguyên Mẫn Bề ngược lại khiến ả ta theo lực ngã nhào ra đất. Nó bước ra khỏi chỗ rồi nói " Bọn mày còn ai ? "

5 ng ngừng đánh với thanh nhi. Bắt đầu run sợ.

" Dii Dii Cẩn thận " Cô la lên liền 5ng cản lại

Nó theo bản năng quay lại thì... đã thấy Nguyên mẫn đứng trước mặt mình. Nó cảm thấy 1 vật gì đó đã vào ng nó. Và thứ chất lỏng màu đỏ đan lan dần lên áo của Dii Dii. Rồi từ từ chảy xuống đất.

Nguyên Mẫn thấy vậy liền cùng 5 ng bỏ chạy.

Còn nó vẫn cũng con dao ngã xuống đất. Bây giờ tai nó chỉ còn nghe tiếng xì xào của cả lớp và tiếng kêu gào của cô.

" Dii Dii, còn đứng đó làm gì giúp với " Cô nhìn xung quanh cầu cứu nước mắt chảy đầm đìa. Trước cửa lớp 6 ng cntrai đứng đó thấy cảnh tượng trước mắt liền chạy vào.

Hắn chạy đến ôm lấy nó " Ai đã làm chuyện này ? " Hắn thét lên

" Chuyện gì vừa xảy ra vậy Nhi " Anh nhìn rồi hỏi cô

" Khốn khiếp ! Bọn các anh sao bây giờ mới xuống " cô vừa khóc vừa la

" có phải Ả Nguyên Mẫn đã làm chuyện này ? " ken nói

" Để tao đi tìm ả " Yenn liền tức giận chạy ra khỏi lớp

Còn nó vẫn đang nằm trong vòng tay của hắn, nó muốn thoát khỏi hắn nhưng bây giờ nó đã hết sức lực rồi, 1 dòng nước mắt chảy ra " Mẹ... Tôi ghét anh... Bạch Vương Thân " nói xong nó rút con dao ra làm máu ngày càng chảy nhiều hơn, mặt nó càng lúc càng trắng.

Hắn thấy vậy cứng người, môi mím chặt lại . Dù chỉ còn 1 chút sức nhưng nó vẫn cố gắng nói ra câu đó. Hắn vô thức hoản lên " Mauuu, mau gọi cấp cứu. Nhanh "

Ai nấy cũng ngạc nhiên vì thấy hình ảnh hắn bây giờ lập lại thêm lần nữa.

Thân Nhiệt của nó ngày càng hạ dần, đôi tay của nó cũng lạnh dần ... lạnh còn hơn cả hắn. hắn cố nắm chặt tay nó để nó có thể ấm hơn nhưng cũng vô ích. Máu của nó gần như đang dần lan ra. nó đang nằm giữa sự sống và cái chết.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nhóm Máu Ab Yen Và Nó Và Bang Black

Tại Bệnh Viện

6 chàng trai và 1 cô gái đang đứng ngồi không yên, nhưng riêng hắn chỉ biết áp tay lên mặt ngồi tựa vào ghế như 1 pho tượng đang bất cần. Tại sao ? hắn lại phải đau phải lo cho nó. Chẳng lẽ hắn đó có tình cảm đặc biệt gì với nó rồi hay sao. Hắn khẽ nhìn vào đôi tay đang dính đầy máu của nó mà lòng càng thất lại. Cảm giác đó lại quay về.

Còn về cô, khuôn mặt mệt mỏi ướt át vì bị những dòng nước mắt lan ra. Đôi mắt đỏ hoe đang tựa đầu vào anh. Còn anh chỉ biết ngồi chờ đợi, choàng vai cô về về. Chợt 1 giọng trầm lạnh vang lên.

" ả ta đâu rồi ? " Cậu chạy lại hét lên tức giận.

" Bình tĩnh chút đi " Bin lên tiếng.

" Chừng này người mà không bảo vệ được 1 cô gái sao hả ? Tôi hỏi ả ta đâu rồi " Cậu không kiềm chế được cảm xúc.

"Đã bắt về căn cứ nhốt ả ta vào ngục rồi " Yen bấy giờ mới lên tiếng

Ret....

Cửa phòng cấp cứu vừa mở ra hần liền đứng dậy chạy tới trước mặt ông Viện trưởng hỏi

" Mọi chuyện sao rồi cô ấy có an toàn không " Hần hỏi dồn dập

Ông Viện trưởng tái mặt, lâu mô hỏi những người Bác sĩ đứng bên cạnh cũng k thua gì.

" Ông nói gì đi chứ ? Cô ấy mà xảy ra chuyện gì thì cái bệnh viện này tôi sẽ không để yên đâu " Hần lạnh lùng la lên mắt kiểm soát.

" Thật Ra là.... Cô ấy mất quá nhiều máu với lại nhóm máu của cô ấy là nhóm máu AB nhóm máu hiếm nhất bệnh viện chúng tôi đã dùng hết số máu đó cho cô ấy nhưng vẫn không đủ " Ông viện trưởng ngập ngừng

Hần nghe vậy liền dơ tay lên đánh ông ta nhưng bị Yen giữ lại.

" Tôi nhóm máu AB !!! " Yen lên tiếng

Về mặt ông viện trưởng lúc này sáng lên như vừa thoát khỏi cái chết.

" Vậy thì quá tốt rồi mời Thiếu Gia Giang vào trong để tiếp tục cuộc truyền máu cho tiểu thư " Ông nói

Vậy là buổi truyền máu mất hết 2 tiếng cuối cùng nó và yenn cũng được đưa về phòng hồi phục. Nó vẫn còn chưa tỉnh nên mọi người đều về . Nhưng hần thì khác vẫn ngồi ở ghế ngoài, có lẽ hần vẫn chưa quên được câu nói của nó " Nó ghét Hần "

Hần từ cửa nhìn vào muốn bước tới chạm vào nó nhưng hần không thể, hần không muốn cứ tiếp tục lún sâu vào cái thứ gọi là tình yêu.

Hần đành đi ra khỏi bệnh viện và đến 1 nơi hần cần GIẢI QUYẾT....

Yenn sau khi truyền máu cho nó cũng đã nhanh chóng phục hồi. Yen tỉnh dậy đến bên cạnh giường bệnh của nó. khẽ lấy tay hất đi những sợi tóc vàng đang nghịch ngợm trước mặt Dii Dii. Đôi mắt tím của Yen giường như đang mỉm cười khi được chạm vào nó. Bấy giờ Yenn rất hạnh phúc.

Tại đường siêu tốc hần cùng chiếc siêu xe Lamborghini Aventador Roadster màu đỏ phóng nhanh trên đường. Nhanh đến nỗi giường như sự hiện diện của hần như 1 ảo ảnh.

Chiếc xe được dừng trước 1 quán bar. HẦN bước xuống xe với bao ánh nhìn.

Họ thì thầm. Có những cô gái thì mắt hình trái tim. Cond con trai thì mắt chữ O miệng chữ A mà thôi

" Đó có phải Bạch Vương Thần nằm trong Lục Đại Thiên Vương Của Black không ?" " Đẹp Trai QUá " " Thấy Yêu Ghê " họ xì xầm

Hần bước vào quán bar rồi tự động mở cửa phòng Vip. Bước vào trong tất cả đều có mặt : Nhi, Ken,Bin, Yin, Doanh và Anh. Chỉ thiếu yenn mà thôi tất cả bây giờ chỉ có 5 Đại thiên Vương của Balck và 2 Vương BẢO Thủ của Black đó là : Doanh và Nhi. Bọn họ đều khác hần trên trường. Khuôn mặt ai cũng lạnh lùng.

Cô bây giờ không phải 1 nàng tiểu thư nhí nhánh trên trường nữa mà đã trở thành 1 nữ sát thủ của black lạnh lùng, cô mang trên mình 1 cái áo croptop màu đen có hình đầu sọ, khoác ở ngoài là 1 cái áo jean sát vai màu xanh nhạt. quần Port lưng cáo màu đen bóng ôm lại làm lộ ra 1 thân hình đầy đặn của cô. Mái tóc hạt dẻ được búi gọn lại để lại mái thưa của cô. Trên người cô bây giờ tỏa ra nồng nặc mùi sát khí.

Còn các chàng trai còn lại trừ hần cũng vậy ai cũng có 1 phong cách riêng nhưng chung 1 điểm là phong cách ăn mặc lạnh lùng vì họ đều là 1 nhóm ng có địa vị lớn trong Bang Black. Mỗi người đều mang trên mình 1 sợi dây chuyền bạch ánh kim có chữ Black. Còn hần vẫn mang bộ đồng phục của trường dính đầy máu của nó

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Nhóm Cai Trị Balck Lạnh

Tại Ngục Của Black

Tụi hần đi vào, trên dãy hành lang đen tối, tiếng la hét kêu gào của những ng dám đụng vào black và tội phạm của Bang khác. Không khí xung quanh còn

khắc nghiệt hơn cả địa ngục. Những tên canh ngục cấp 4 cấp 3 chẳng khác gì những tên khát máu !! Họ dùng những dụng cụ sắt bén để hành hạ đối phương sống không được chết cũng không xong. Nhưng vừa thấy bọn hắn bọn họ đều sợ hãi cúi chào.

Tới đây hành lang cuối có 1 cô gái bị nhốt vào ngục tối. Máu me đầy người nhưng Á vẫn chưa chết. Tay ả bị trói bởi 2 sợi dây điện cực tích. Á mang 1 bộ đàm phục nhưng rách rưới chẳng khác gì tên ăn mày, chỉ khác là ng ả không ngừng chảy máu. 1 chất giọng lạnh hơn Băng lên tiếng không ai khác ngoài hắn.

" Tiêm thuốc đông máu lại cho cô ta :)) Ta không muốn cô ta chết dễ dàng vì bị mất máu như vậy " Hắn lạnh lùng nói mặt đầy tà khí.

Tên cai ngục nghe vậy liền lấy 1 kim tiêm ra tiêm cho Á Nguyên Mẫn.

" Buông Ra " Á Vung vẩy nhưng cũng vô ích

Lúc này cô nhìn thấy Á như vậy liền nghĩ đến nó. Cô bước tới 1 cách bình thân, lấy tay nắm lấy tóc ả lên như cách Á đã làm cho nó.

" Khốn Nạn mày buông tao ra :)) Mày biết tao là ai không hả :)) " Á tròn to mắt gào lên

" CHó thật :)) Mày im mồm cho tao " Vừa nói xong cô cho Á 1 cái tát, cái tát của cô chứa đầy sự tức giận làm cho Á xanh mặt. Dấu tay của cô trên mặt Á từ màu đỏ chuyển sang màu tím đen.

Anh nhìn cô không chút bất ngờ, vì anh biết những ng trong Black đều đc huấn luyện 1 cách tàn nhẫn và họ đều dùng khuôn mặt thứ 2 trong Bang đó là khuôn mặt Tàn Nhẫn, Vô tâm và Lạnh lùng.

Và cô cũng vậy cô đang sử dụng khuôn mặt thứ 2....

Nguyên Mẫn Cố gắng quay đầu lại Á giả tạo khóc nức

" Hicc.... Vương Thần À cứu emm với " Á ta làm bộ đáng thương rồi nói kiểu thân mật * MinnEmm : Trời ơi Giả Tạo quá chị eiiii "*

* Nguyên Mẫn : Kệ Tao Mày Cút "*

* MinnEmm : ..... "*

Hắn nhìn ả đôi mắt càng trở nên tối đen " Lột da ả ta ra không để ả ta chết :)) Tiêm lượng thuốc đông máu lớn nhất cho tao " Hắn tàn nhẫn nói

Cô cười nhạt rồi bước ra khỏi ngục.

Còn Á Nguyên Mẫn Đờ ng trước lời nói của hắn. Á lại gào lên

" Các người được lắm :)) Bang Alge sẽ không tha cho các người hãy nhớ kĩ đấy " Á Laa lên

Cả Đám rồi đi mặc kệ Á có la gào.

Bin : " Rồi có định thả cô ta ra không "

Hắn : " Chuyện đó là quyết định của một người "

Mọi ng đều im lặng trước câu nói của hắn ! Có lẽ vì ai cũng hiểu ý hắn nói cả.

* MinnEmm : Là sao tác giả ta chẳng hiểu gì í -.- *

TG : M ngu quá làm sao hiểu ?? haha

*MinnEmm : Vậy tác giả hiểu à ? *

* TG : Hỏi câu dư thừa v ? Tất Nhiên là ..... Không "

* Minemm Cảm chửi rượt tác giả :))*

Tác Giả : Sr mấy fenn theo dõi truyện nhaaa tại t bí ý tưởng quá nên hôm nay viết ngắn thôi hichic ai có ý tưởng gì bình luận cho t biết với :

Cấp 2 : Tuy Mạnh nhưng họ vẫn chưa đạt đến cấp 1 nên họ thuộc Nhị Vương Bảo Thủ : Nhi Và Doanh. Họ cũng có 1 gia thế khủng nhưng không bằng tụi hắn. 2 người này cũng biết chơi vũ khí như bọn hắn nhưng lại thua về võ thuật và cách làm vũ khí, chế thuốc. IQ của họ là 450/450 = Nó. Trong thế giới ngầm họ có vai trò sát hại những tên không có quy tắc. như là cánh tay phải của Black. Trừ khi có trận nào quyết liệt bọn hắn mới ra mặt cùng họ.

Cấp 3 : Thủ cai vệ : Người đưa thông tin của các Bang khác về Black, thường dùng làm gián điệp cho Black, Họ cũng tài năng, võ thuật vũ khí cũng đủ

hạ một nửa Bang khác. *Tất nhiên là thua cấp 1 và 2 *

* MinnEmm : Khoan đã @@ Cấp 3 mà có thể hạ nửa Bang không lẽ 1 và 2 làm tuyệt chủng hết các Bang còn lại hả @@ *

* TG : Hmm...Chịu thôi !! Thù rồi biết >*

Cấp 4 là cấp cuối cùng : Họ là những nhà phán đoán > Họ biết dùng kế hay, nhưng lại không giỏi về võ đạo cho lắm, những người này thường là những thành viên mới gia nhập Black > họ được đào tạo, giỏi dùng Bom.

Những Chương Sau Chắc Chắn Sẽ kịch tính hơn mong các bạn ủng hộ !!!

Ai đọc để lại comment dùm mình ><

Cảm ơn những bạn ủng hộ mình

Lô Vy Vy

Hằng Đoàn

My Huyền

Nam cung tùy tâm

đây là những bạn để lại comment !!!

Cấp 1 : Mạnh Nhất : Lục Đại Thiên Vương đó chính là 6 người : Hân, Anh, Bin, Zin, Ken, Yen. Họ đều là những ng có thể lực khủng nhất trong thế giới ngầm. Tất cả đều tài giỏi tàn nhẫn ngang nhau. Họ đều biết chơi các loại vũ khí. không có loại nào có thể làm khó họ. Nếu họ gây tranh chấp chắc chắn thế giới ngầm sẽ hỗn loạn lên. Nhưng giữa bọn họ chúng ta sẽ không biết phân thắng bại. * Nhưng chắc chắn là họ sẽ không bao giờ cãi nhau đâu * IQ của họ đều là 500/500

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Khoảng Cách Đôi Ta.

Reng Reng.

Ông quay sang nhìn hân, hân rút điện thoại ra trên đó là số Yen

" MÀy tỉnh rồi đó à " Hân lạnh lùng nói

" Tỉnh Hết rồi cả tao và Di đều đang đợi mn đây " Yen âm áp trả lời chất giọng rất hạnh phúc như mới vừa nhận lại được ng thân.

" Ừ " Hân lại lạnh lùng đáp

Vừa nói xong hân tắt máy.

Tất cả bộ họ đều nghe thấy cuộc trò chuyện của hân và Yen. Họ vội đi Thay lại bộ Đồng phục tao nhã trước kia. Bây giờ nhìn họ mới ra dáng những bọn học sinh tinh nghịch ngây thơ. Dường như hình ảnh sát thủ lạnh lùng tàn khốc trước kia của họ chỉ là tưởng tượng.

Trên đường cao tốc

7ng 6 chiếc xen moto SD4876, mỗi ng 1 chiếc xe một phong cách khác nhau.

Cô và ANh cùng chạy chiếc xe siêu tốc moto màu đỏ tràn đầy nhiệt huyết, Họ phóng nhanh trên đường. Còn hân sở hữu cho mình 1 chiếc xe màu xanh. Nhưng màu xanh của hân không khiến ng khác cảm thấy yên bình dễ chịu ngược lại còn khiến như có cảm giác đóng băng.

zin, ken, bin, doanh đều là xe màu đen nhưng kiểu xe lại có cấu tạo khác nhau tạo nên 1 phong cách tuổi trẻ nổi bật.

Không bao lâu cũng đến bệnh viện nổi tiếng nhất nước.

Tại phòng Vip vàng 201

Vừa thấy bọn hấn yen liền vui vẻ chạy đến ôm như 1 đứa con nít, tính ôm hấn nhưng lại bị hấn hất ra 1 bên. Tụi thân quá yen mặc kệ hấn bay qua những đám bạn còn lại ôm trừ Cô. tất nhiên là vì Anh không cho yen ôm cô.

Cô bay đến bên giường bệnh của nó vội ôm nó vào lòng.

" Trời ơi ! Cuối cùng mày cũng tỉnh lại rồi hic hic " Cô ôm nó làm nũng về mặt mếu máo

Nhưng còn nó, nó đang nhìn vào đôi mắt khác, 1 đôi mắt băng lạnh nhưng làm cho nó mơ hồ.

Đôi mắt tím ma mị đang đối mắt với đôi mắt xám của hấn. Tựa như 2 đôi mắt đang chìm 1 thứ gì đó.

Hấn đứng lặng lẽ nhìn nó như 1 pho tượng , hấn đang cố giữ khoảng cách với nó.

Cô mãi Không thấy nó trả lời nên đành buông nó ra rồi nhìn nó lắc lắc gọi.

" Ê Diiii diii dii " Cô nhìn nó

" Hà hà sao " Nó bắn mình vội quay sang nhìn cô.

Ai cũng tập chung đến nó. Đã vậy cô còn chọc nó.

" Mày làm gì mà tao gọi không nghe á ? đang bị anh nào hút hồn à ? " Cô nhìn nó rồi chằm chọc

Anh thấy vậy vội thêm mắm vào " Còn ai nữa ? Dii lúc này thì chắc chắc đang nhìn..... Hấn " Anh vừa nói vừa chỉ tay vào hấn.

Mọi người trong phòng ò lên chỉ có riêng Yen là mỉm cười nhẹ nhàng nhìn nó.

Còn hấn, hấn vẫn không tí biểu cảm đứng như pho tượng. Bỗng hấn cất tiếng

" Có bệnh nhân bớt Òn ào đi " Nói xong mặt kệ ánh mắt của tụi Bin, ken, Zin , Zen mà hấn bước đến ghế sofa gần đó ngồi lướt điện thoại.

Căn phòng tràn ngập niềm vui khi mọi ng cùng nó nói chuyện nhưng chỉ có hấn là ngồi riêng và có 1 ng nữa đó là Doanh.

Từ lúc hấn và nó nhìn nhau thì Doanh đã đề ý ! Cậu ta khó chịu nhưng đành nuốt đi sự khó chịu đó mà trò chuyện cùng nó.

Tuy hấn ngồi mất nhìn màn hình nhưng hấn cũng để ý đến từng cử chỉ của nó. Và hấn bất giác nó đã lén nhìn hấn. Tim hấn dường như đứng lại khi ánh mắt của nó tình cờ bắt gặp qua nhau khoảng 1s.

Chỉ 1s thôi đã khiến trái tim băng của hấn tan chảy. Nó vội liếc qua chỗ khác, mặt đỏ như trái và chua. Và hấn cũng chẳng kém gì !! Hấn cũng xấu hổ nhưng khuôn mặt vẫn cố gắng giữ được nhiệt.

Đang uống tách trà thì

Bỗng nhiên hình ảnh đó hiện về trong đầu hấn ! Người con gái hấn xem là tất cả đã phản bội hấn.

Kỉ ức của hấn

#Em yêu Anh Bạch Vương Thần !!! Anh cũng yêu emm Thu Nhã#

Cô.... Cô sao lại dám phản bội tôi!! em...#

1 loạt hình ảnh trong quá khứ quay về Thu Nhã người con gái hấn từng yêu, đã từng đặt hi vọng. Bây giờ hấn không muốn yêu 1 aii nên chắc chắn hấn sẽ không đến gần nó để rồi hấn lún sâu mà cái thứ được gọi là Hố Tình Yêu.

Hấn đập tách trà, Những mảnh vụn tách trà vỡ ra văng vào tay hấn. mặc kệ tay hấn chảy máu hấn vẫn quay lưng bỏ đi. Mọi ánh mắt hướng về hấn.

Nó vội đứng dậy định đuổi theo nhưng vết thương vẫn chưa bình phục.

"Cẩn Thận " Yen đỡ nó lo lắng

" ANh ta ...? " Nó nói rồi chỉ tay ra cửa định hỏi thêm về điều gì nhưng lại bị cả bọn cắt ngang nói.

" Không sao đâu, cậu ta chắc có việc " Bin nói nhưng thật ra lại nghĩ khác, ai cũng có chung suy nghĩ với Bin trừ nó.

" Anh ta có việc cần làm quá vậy không -.- đập vỡ ly luôn " Nó tức giận nhú mày

Còn mọi người vẫn im lặng chỉ biết thờ dài rồi lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Cổ Tay Áo

Cuộc nói chuyện cũng kết cuối cùng cũng đã được 7h30 rồi.

Mọi người đã về chỉ còn nó và Yen. Nó nhết nhát khuôn mặt lộ ra chút mệt mỏi nó đành chọt chọt mắt ngủ ngon lành. Còn yen nhìn thấy nó như con heo tham ngủ chỉ đành lắc lắc đầu rồi ngồi làm việc.

Nó Ngủ, Nó lại mơ thấy mẹ

Nó đang đứng tại 1 vườn hoa bách hợp nhưng những đóa hoa bách hợp này đều là màu tím, màu tím u buồn như đôi mắt của nó . Nó thấy 1 ng phụ nữ trung niên mang 1 chiếc váy màu trắng dịu dàng mỉm cười với nó.

" Mẹ đừng bỏ con nữa mẹ " Nó chạy theo nhưng chạy 1 hồi khoảng cách vẫn không được rút ngắn lại

Mẹ nó dần dần biến khỏi tầm nhìn của nó. Nó vô vọng gào thét. Lập tức những đóa hoa bị xạm đen thay vào đó là những cây gai sắt nhọn trỗi lên đâm thẳng vào nó.

Cảm giác đau đớn ủa về, chất lỏng màu đỏ trên người nó theo đó cũng lan dần ra.

Trở về với thật tại

Tâm mi nó nhú lại, nước mắt chảy từng con. yen vừa thấy liền chạy đến bên cạnh.

" Dii dii em sao vậy ?" Yen lo lắng vỗ vỗ nó

Nó bắt chợt mở mắt, hoảng sợ ngồi thẳng dậy ôm chặt lấy yen.

Dù yen không biết gì nhưng cũng xoa đầu nó nói " Không sao không sao là mơ thôi "

Vào lúc nó đau đớn thể này mẹ lại không còn bên cạnh nó vỗ về nó.

Được 1 lúc đã trấn an được tinh thần của nó bỗng có điện thoại run lên

also also face or Auu Black winnoww

Nhắc máy lên

" Chuyện gì " Yen hỏi

... Ng bên đầu dây bên kia cần Yen giúp đỡ.

Yen vẫn lo lắng cho nó định sẽ ở lại nhưng nó nhìn thấy yen như vậy liền biết Yen đang bận

" Em không sao anh cứ đi đi ! em nghỉ một chút " Nó nhìn yen nói

" Em chắc chứ ? " Yen vẫn lo lắng vuốt tóc nó như 1 ng atrai

Nó dường như nhận được sự yêu thương của yen mà lòng cảm thấy ấm áp, dường như Yen cũng là ng thân của nó.

" uhhmm " Nó mỉm cười bảo đảm

Yen nhìn nó rồi xoa đầu dịu dàng tin nó, lập tức Yen xoay ng mạng áo khoác da màu đen vào rồi đi ra.

Yen như đã bị mặt nạ của nó lừa, nó không mạnh mẽ như vậy, lúc này nó bất lực lắm.

Co hai chân lại nó ôm đầu gối, nước mắt lại lần nữa tuôn ra, nó thường ngay như đã chết rồi. Bây giờ chỉ là con nhỏ lúc nào cũng biết khóc, thật đáng xấu hổ, mong rằng sẽ không ai thấy nó như vậy nhất là hân.

Nhưng có lẽ điều nó mong muốn sẽ không được. Hân từ đâu đã đứng ngay cạnh nó.

" E hèm " Hấn giả vờ ho

Nó bắn mình vội lau nước mắt nhưng đôi mắt vẫn còn đọng lại dấu vết đỏ hoe.

" Anh... " nó định nói gì đó

hấn xoay mặt qua chỗ khác rồi đưa tay áo ra cho nó

" Coi như tôi không thấy gì " hấn lạnh lùng nói

Nó hiểu ý hấn cảm xúc lại đột ngột dâng trào ra. Nó nắm lấy cổ tay áo hấn khóc đến nỗi ướt luôn cả phần cổ tay.

" đỡ hơn chưa ? " hấn hỏi

" Uhmh " Nó gật gật đầu

Hấn nhìn nó xém phì cười vì lúc này nhìn nó như 1 đứa con nít được hấn vỗ về.

" Vậy tốt rồi " Hấn cười nụ cười dịu dàng lần đầu nó được nhìn thấy, dù nụ cười đó chỉ thoáng qua nhưng làm nó " đỡ to mồm "

Nhìn thấy nó vậy hấn cũng yên tâm, " Yên TÂM " bắt đầu từ khi nào mà hấn đã lo cho nó ? Đúng vậy chắc chỉ là hấn xem nó như e gái thôi. hấn vẫn trốn tránh sự thật là hấn yêu nó.

Thấy nó vẫn đỡ nên hấn liền đổi chủ đề

" Em ăn gì không ? Tôi mua " Khuôn mặt lạnh lùng nhưng giọng nói có chút lo lắng

Nó bây giờ gạt mình, đã điều chỉnh lại trạng thái nên nó nhận ra nãy giờ toàn là hấn điều khiển nó. " Không cần " Nó nằm phịch xuống lười biếng

" Em không đói à ? " Hấn vẫn thách nó

" Không đói " nó vẫn bướng bỉnh trả lời nhưng đáng tiếc có lẽ bụng không nghe theo chủ.

Rột rột bụng nó kêu lên

" Em chắc chứ ? " hấn cười

Nó xấu hổ chui mặt xuống chăn" chắc kệ tôi đi " rất muốn nói câu đó nhưng lí trí không còn nghe theo cái bụng nữa.

" Tại anh năn nỉ nên tôi sẽ ăn " nó ngang nhiên đáp

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ép Ăn Cháo

Hấn đi mua đồ ăn về cho nó vừa bước đến hấn dơ tay ra trước mặt nó

Nó nhìn vào thì có cảm giác bất an. " hả hả sao sao lại là cháo chứ ?" nó mắt chữ O mồm chữ A nhìn hấn.

Hấn nhìn nó lạnh lùng nhún vai đáp lại.

" Cháo thì đã làm sao ? em là ng bệnh mà !"

Nó xụ mặt phồng má làm nũng " Không ăn không ăn đâu Tôi ghét cháo "

Nó không biết rằng hành động nó vừa làm cho trái tim ai đó lỡ nhịp vài nhịp.

hấn xém phì cười trước hành động đó nhưng vẫn kìm lại được.

" Giờ em có ăn không hay để tôi dứt " hấn thách thức nó

" Noo noo tôi tôi ăn tôi ăn để đó đi " Nó dơ hai tay lắc lắc.

Nó cảm thấy bên cạnh hắn thật thoải mái, an toàn dù hắn có lạnh lùng cỡ nào. Nó ngồi ăn từng miếng cháo trông rất đau khổ còn hắn ngồi trước máy tính làm tài liệu gì đó. Vừa ăn cháo nó vừa nhìn hắn.

Nó nghĩ "anh ta lúc chăm chú nhìn còn đẹp trai hơn cả lúc bình thường nhỉ haizz kích thích người nhìn thật" nó vừa ăn vừa nhìn hắn lắc lắc đầu. còn hắn vẫn biết nó đang làm gì mà lên tiếng

"Có phải đẹp trai lắm không" hắn vừa hỏi vừa nhìn vào máy tính

Nó vẫn còn mê mẩn nên theo cảm tính mà trả lời.

"đúng rất đẹp..." nó vẫn say mê nhìn hắn cho đến khi hắn quay mặt lại nó mới chột giật mình. Nhận thức ra nó vừa nói gì vậy ? đùa saoooo.

"Không không đẹp chút nào nhaa -.-" Nó hấp tấp la lên.

"Thật là không đẹp" hắn nhìn nó đôi môi mỏng nhếch lên 1 đường cong hoàn hảo.

"đúng vậy đúng vậy" nó gật đầu lia lịa khẳng định

"nếu không đẹp sao này h toi cứ cảm thấy có ai đang nhìn mình thế nhỉ ?" Hắn nói thách thức nó xem.

Nó giật mình "Tôi...tôi không có nha" liên tục phủ định

"Này giờ tôi đã nói là em đâu mà" đôi môi hắn thoáng cchoocmim cười nhưng chỉ là thoáng qua. hắn cười vì sự ngu ngốc đáng yêu của nó. Nó thật sự rất đáng yêu.

Nó biu môi "Tôi chỉ sợ anh lại ảo tưởng" đôi mắt chuyển sang chỗ khác lảng đi

Trong phòng vip của bệnh viện ngập tràn tiếng nói tiếng cười của nó, hắn cũng cảm thấy ở bên nó rất vui vẻ.

"Đi thôi tôi đưa em đi đến 1 nơi" hắn nhìn nó nói rr gấp máy tính lại. nó bất ngờ nhìn hắn

"nè không phải anh định bán tôi đó chứ" nó chu mỏ

"Em là vô giá đối với tôi sao tôi lại bán chứ" hắn đứng lên nói 1 câu không nhỏ cũng chẳng to nhưng lại đđđurcho nó nghe

Nó đơ người... hắn vừa nói gì? có phải nó nghe nhầm. Mà chắc là hắn chỉ đang nói đùa thôi. 1 ng như hắn sao có thể thích 1 cô gái như nó được chứ.

"Hừ anh làm như tôi là của anh không bằng" nó đỏ mặt nói

hắn nhìn nó rồi bước tới làm nó cũng cảnh giác. gần bước tới giường bệnh nó ngược mặt lên thì phát hiện hắn và nó đang xát mặt vào nhau. nó không thể không khẳng định là góc nhìn gần mặt hắn sao lại đẹp như vậy. Tựa như 1 thiên thần lạnh giá nhưng lại khiến trái tim nó được sưởi ấm. Nó lấy lại tinh thần đẩy hắn ra.

"Này anh không..." chưa kịp nói xong nó đã bị hắn khóa chặt đôi môi. Nụ hôn lần này thật dịu dàng hắn như đang hút hết mật ngọt trong nó. hắn cảm giác như tham lam muốn được kéo dài hơn nữa. nó không phản kháng mà đơ người lại 1 lần nữa hắn hôn nó như vậy ? rốt cuộc hắn đối với nó là gì ? Nó lại đây ra

"ồ...ồ biến thái" Nó nhúu mày

"Chỉ là cảm thấy em nói nhiều nên trừng phạt thôi" hắn bình thản nói

"anh, cái đồ.... aaaa tức thật mà sao anh không có lí lẽ gì hết vậy ! muốn trừng phạt chứ gì" nó ức chế đưa môi lên áp vào môi hắn

hắn ngạc nhiên nhưng phút chốc môi hắn có cảm giác đau rát. Nó buông ra.

"em cắn tôi ?" hắn liếm môi như đang hút hết mật ngọt còn sót lại

"chẳng phải anh muốn trừng phạt hay sao ?" nó nhún vai sau đó nằm xuống chồm chặn lại

"tôi buồn ngủ đi vs anh để lần sau nhá" Nói xong nó imm luôn bỏ mặt con người lạnh lùng đứng đó nhìn

"Em giỏi lắm Thiên Di" hắn lẩm bẩm

hắn bước ra khỏi phòng. Nó lại cảm thấy mất đi thứ gì, thật khó chịu. nhưng nó lại bỏ qua cái cảm giác đó mà thiếp đi...

Minn: Lâu rr mới viết lại không ai ủng hộ mình hết vậy -.- xl vì lâu nay gián đoạn cây truyện. Từ nay mỗi ngày mình ra 1 chương nhé iuuu.

Chương 17: 1 Chút Rung Động Và Sự Tổn Thương

Được vài tuần nó xuất viện. Cả đám vẫn bồi bổ cho nó. Còn nó thì... 1 con nhỏ thích ăn nhưng gần đây nhìn đồ ăn của cả đám tấp vào cũng sợ mà bỏ chạy.

Sáng hôm nay nó bắt đầu đi học lại.

Tại nhà hấn. Hấn bước tới phòng nó .

"Này dậy đi " hấn nói

...

... Không một tiếng động.

Hấn bắt đầu thiếu nhẫn nại đành đập cửa đi vào.

Nó nằm ngủ trên giường như một chú mèo nhỏ mái tóc vàng xõa hai tay dụi dụi vào mắt.

"hơ hơ ... chuyện gì vậy" nó mắt nhắm mắt mở nhìn hấn

hấn thấy bộ dạng của nó trông thật đáng yêu mà muốn phì cười. Xua đi hết con khó chịu mà nãy h nó bắt hấn đứng đợi ngoài cửa.

"Em không định dậy đi học ? " Hấn đưa xát mặt vào nó nói.

lúc này nó mới chợt nhận ra người trước mặt mình là tên Bạch Vương Thần Biến Thái.

"Aaaaaaa..... Sao sao anh lại ở đây" nó quơ quơ tay .

"Đây là nhà tôi ? " Hấn nói

"Ừ ha đúng r " Nó gãi gãi đầu như nhớ ra 1 gì đó.

"Á hôm nay phải đi học trễ giờ mất thôi " Nó nhận thức ra đâm đầu chạy thẳng vào toilet.

Hấn vẫn đứng đó vẫn ngắm nhìn hành động trẻ con của nó. rồi chợt mỉm cười. Hấn bị ngốc sao ? điên thật sao hấn lại thích nó chứ. Không phải vì nó giống cô ấy mà là nó đang dần thay đổi hấn.... Hấn không muốn lại tiếp tục làm tổn thương ng khác.

Nó bước xuống nhà dưới. vẫn mang trên người bộ đầm phục trông đáng yêu. môi tô chút son đường. mái tóc vàng dài xoăn của nó được nó thắt qua 1 bên. đôi mắt tím mà mị khiến cho ng ta phải say mê.

Nó nhìn trên sofa thấy hấn đang gác chân lên bàn rồi nhâm nhi 1 chút cafe. đôi mắt của hấn như đang che đi 1 suy nghĩ nào đó khiến nó không nhận ra.

"Anh... chưa đi sao ? " Nó nhìn hấn đầy ngạc nhiên.

"Đợi em " Hấn nhìn nó

Chỉ 2 chữ được nói ra từ miệng hấn thôi đã khiến trái tim nó lệch đi mấy nhịp. Nó cố lấy lại bình tĩnh chắc lời nói của hấn không có ý gì đâu.

"Được rồi...umm.. Cảm ơn đi thôi" Nó ngập ngừng rồi xách cặp chạy ra khỏi nhà.

Từ lúc trên xe cho đến trường. chỉ có những tiếng im lặng im lặng và im lặng. Nó trên xe cảm thấy không khí rất ngọt ngào nên đành nói với hấn.

"Này anh có muốn nghe tôi kể chuyện cười không ? " nó nhìn hấn.

hấn vẫn không đưa mắt nhìn nó nhưng vẫn đáp.

"Được " hấn nói

"Ngày xưa có 1 con heo đực chuyên đi làm tổn thương con gái nhà người ta. sau đó xuất hiện con gà cái, con gà cái rất rất ghét con heo đực nên lúc

nào cũng phớt lờ heo đực. 1 hôm heo đực cứu mạng gà cái nhưng bị thương. Heo đực im lặng nhưng gà cái vẫn biết mà đến chăm sóc vết thương cho heo đực. y anh nghĩ thử heo đực có mất máu vì chết không ? "

hắn nghe câu chuyện của nó như đang ám chỉ tới mình liền đáp

"tôi nhớ không lầm thì sau đó gà cái bị heo đực... " Hắn nhìn nó cười nham hiểm

Nó chợt nhận ra hắn định nhắc lại chuyện gì nên nhìn ra cửa sổ rồi hét lên chen ngang lời hắn

" Aaa tới trường rồi tôi xuống xe, chuyện đó sau này tôi kể tiếp nhá " Nó cười hì hì rồi mở cửa hai chân bốn cẳng chạy nhanh.

" Chạy trốn cũng tốt nhỉ ? " hắn nói nhỏ giọng đầy thú vị.

Vậy là nó 1 mình đi trên dãy hành lang. Bao nhiêu người nhìn nó xì xầm to nhỏ.

" Cái con nhỏ đó là gì mà anh Vương Thần Phải quang tâm vậy" nữ sinh 1

" nghe nói là chị Nguyễn Mẫn mất tích mấy tuần nay sau khi đụng độ với nó đó " nữ sinh 2

" thôi thôi không nên đụng tới con nhỏ đó đâu mày ! ghê quá " nữ sinh 3

Nó vẫn nghe vẫn thấy nhưng vẫn mặc kệ nhưng khi nghe đến từ Nguyễn Mẫn mất tích thì nó có cảm giác không tốt nên chạy đi tìm Nhi. trên đường đi tìm nhi nó có đi ngang qua phòng hội trường. Là phòng của bọn hắn. nó chợt nghe thấy tiếng 2 người rất quen thuộc nó đứng phía sau bức tường.

Thì ra là hắn và Khả Doanh.

" Tôi hỏi anh có thật sự thích Dii Dii không nếu không cách đối xử của anh dành với Dii Dii lại giống như anh từng yêu..." Cậu định nói tới ai đó nhưng bị hắn dậm 1 cái.

nó thấy định chạy vào nhưng lajinghe hắn nói bắt chợt chân nó cứng lại.'

" Dii dii và cô ấy khác nhau ! " Hắn đáp

Cậu nhìn hắn rồi lấy tay lau vài giọt máu còn đọng lại trên môi vì bị hắn đánh.

" Khác nhau vậy anh có thật sự thích dii dii không hay chỉ là chơi đùa như những cô gái khác ?" cậu cười nhếch mép

Dii dii vẫn đứng đó vẫn sững người, hồi hộp chờ câu trả lời của hắn.

Lúc này hắn ngập ngừng không biết trái tim hắn đang nghĩ gì.

" Đó là chuyện của tao không cần mày xen vào ? với lại nếu bây giờ Dii dii thích tao thì mày sẽ ra sao ? mày sẽ hiểu được cảm giác lúc trước của tao, tao sẽ khiến cho mày đau khổ cũng như lúc mày cướp cô ấy từ tay tao" hắn vô thức nói để chọc tức cậu nhưng hắn không hề biết lời nói của hắn như những mũi dao găm vào tim nó

" Ô đó là do anh không giữ được chị ấy mà thôi " cậu cười.

Nó đứng ngoài nghe nước mắt không tự chủ được mà chảy. Nó lấy tay che miệng lại để không tạo ra tiếng nấc. Thì ra thì ra từ trước đến nay là nó ngộ nhận. hắn chỉ dùng nó làm công cụ trả thù doanh. Thì ra trước giờ nó không có vị trí trong tim hắn. Thì ra... là nó ảo tưởng.

" Ủa dii dii mày làm gì đứng đó vậy " Thanh nhi vô tình thấy bóng dáng nó nên la lên và tất nhiên hắn và cậu đều nghe.

Dii Dii sững người liền cúi đầu để che những giọt nước mắt.

" Tao tao vô tình đi qua đây thôi. " Giọng nó nghẹn ngào.

Bây giờ nó chỉ muốn thoát ra khỏi chỗ này. Thật ngột ngạt thật khó chịu. Tim nó lại 1 lần nữa đau lắm.

Cô thấy có điều bất thường từ nó nên bước tới.

" Mày..." Thanh nhi vừa nói vừa bước tới khiến cho nó lùi ra sau bất chợt đụng vào lồng ngực ấm áp của ai đó thật quen thuộc.

Đụng trúng ai đó nên nó quay người lại ngược mặt lên nhìn là hắn.

" Emm... Anh.." Hắn muốn nói gì đó nhưng cổ họng bị cứng lại bây giờ dù có giải thích nó cũng không tin.

Bỗng hắn nhìn thấy khuôn mặt đầy nước mắt đôi mắt đỏ hoe vẫn còn nhưng ngấn nước mắt chảy không ngừng, đôi mắt tím ma mị đã u buồn hơn trước. Hắn nhìn nó mà tim quặn lại. Đau lắm... xót lắm nhìn nó mà hắn chỉ muốn dơ tay lau những giọt nước mắt nhưng với tư cách gì ? Là 1 ng tổn thương nó

ư ?

" Anh... tôi thật sự không muốn nhìn thấy anh nữa." Nó hét lên rồi chạy

" Dii dii " Cậu thấy nó tim cũng đau không kém rồi chạy theo.

cô vẫn ngơ ngác.

" Có chuyện gì xảy ra sao ? " cô nhìn hấn

" Mau đuổi theo dii dii, đi đi cô ấy không ổn đâu " Giọng nó hấn ngày 1 lạnh mang đầy chua xót.

MinnEmm : Hello hôm nay viết dài hơn tí để mb đọc nè << Bù lại những ngày quaaa ai đọc để lại dấu chấm đi nhaaa

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Gạt Bỏ Cảm Xúc

Nó Chạy Đi, vẫn cứ Chạy cảm giác lần này thật giống với lúc nó đến bệnh viện. Cứ chạy không biết nơi đâu mới là điểm dừng. Đột nhiên nó rơi vào 1 vườn hoa hướng dương. Trước mắt nó cảnh vật thật mộng mơ những cơn gió nhẹ thổi qua mái tóc của nó cũng không xoa dịu được nỗi đau từ trước đến nay. Tại sao ? Mọi thứ đều bất công với nó.

1 giọt rồi 2 giọt nước mắt cứ rơi nhưng đôi môi vẫn mỉm cười. Cười với 1 niềm chua xót như đang cố gượng ép bản thân phải vui lên. Nhưng có lẽ không được.

Hắn đứng đằng sau bụi cây nhìn lòng có chút quặn lại ? bị sao thế này. Bước chân cứ không tự chủ rr bước về phía nó nhưng cũng nhanh chóng khựng lại vì có 1 ng contrai khác đang ôm nó vào lòng .Đó là cậu cậu đang ôm nó vào lòng để xoa dịu nỗi đau cho nó nhưng nó ngày 1 khóc to hơn. Vô thức suy nghĩ nó lóe lên chưa đủ... Không phải cảm giác này.... không phải mùi hương đó... giá như cậu là hấn thì hay biết mấy.

Có phải nó thật ngốc đã bị tổn thương đến vậy nhưng vẫn mu quáng sao ?

Hắn vẫn đứng đó nhìn đôi nam nữ đang ôm nhau. khuôn mặt lại vô cảm quay đi. Hấn... trong lòng chỉ có ng con gái ấy vì vậy không nên yêu nó, hấn phải đợi cô ấy quay lại. Nó không thuộc về hấn hay thế giới của hấn. tình cảm này không nên có mới đúng

Bóng hấn khuất dần.

" Dii Dii em ổn chứ " cậu lấy tay nâng cằm nó lên nhìn dịu dàng.

" ừm " Nó nhìn cậu bằng đôi mắt ngấn giọt lệ, nó vẫn hiểu được tình cảm của cậu dành cho nó, cậu dịu dàng tốt với nó như vậy nhưng nó lại có có tình cảm với cậu, nó thật đáng trách.

vẫn chìm trong suy nghĩ.

" Dii Dii hãy để anh có tư cách để bảo vệ em ! tên đó không đáng để em khóc " Cậu xoa đầu nó

Nó giật mình, đúng đúng là nó không nên trôn stranh cậu nữa.

" Được em.. em sẽ cho anh 1 cơ hội và em sẽ từ từ thích anh, từ từ gạt bỏ tên đó " nó gượng cười về mặt méo mếu.

" Ngốc! Anh sẽ bảo vệ em, chỉ cần anh thích em là được rồi" Cậu cười

những chuyện xảy ra với nó, Nó thật may mắn... may mắn trong sự đen đuổi của ngày tận thế.

được 1 tuần quen nhau thì ai cũng biết nó và cậu đang yêu nhau, và 1 tuần chưa hấn không đến trường hay về nhà nghe nói hấn qua Mỹ để giúp ông Bạch. Và hôm nay Chủ nhật ngày mà hấn trở về.

Suốt 1 tuần cứ ngỡ là đã quên được hấn. Nhưng khi bước xuống cầu thang thì chạm mặt hấn. 2 đôi mắt nhìn nhau khiến tim nó thất lại. hấn bây giờ để tóc đầu nắm được nhuộm lại màu đen, mang trên người áo sơ mi trắng được mở hai nút phía trên hở ra bộ ngực rắn chắc, và mang chiếc quần jean xanh đen. tay bên phải là 1 cô gái Tây đang ồng eo bộ ngực. trên mặt lóe loẹt son phấn.

" Oppa , cô ta là ai vậy " wendy ồng ẻo

Nó cười nửa miệng bước xuống đi ngang qua cô ta và hấn

" Em Gái tôi " Hấn lạnh lẽo trả lời

Nó khựng lại, phút chốc quay lại nói với wendy

" Em chào chị ? chị rất may mắn khi quen được anh trai em " Nó vô cảm miệng thì chào wendy nhưng mắt lại liếc nhìn nó. Câu nói của nó như đang muốn chọc tức hấn. Hình ảnh đó rơi vào mắt ả Uwendy. Thấy có vấn đề nên:

wendy nhìn nó nghehnh mắt " chị biết " sau đó khom người đưa nụ hôn nóng bỏng trao cho hấn.

Nó đỏ mặt rồi ôm chặt trái tim đang đau nhói lại cố gắng nhắc chân đi. Miệng vẫn lên tiếng

" 2 anh chị cứ thoải mái em đi "

Sau khi thấy Dii Dii đi hấn đẩy wendy ra.

" Tôi Một cô về đi " Hấn lạnh lùng quay người bước đi, trong túi lấy ra chiếc hộp màu hồng đựng sợi dây chuyền bạch kim. Có lẽ hôm nay là ngày sinh nhật nó hấn về sớm để dành thời gian cho nó, nhưng khi về nghe được tin nó và cậu đang yêu nhau thì suy nghĩ đó phút chốc tan biến. khuôn mặt đẹp trai đầy chua xót của hấn cũng khiến ngt thương tâm.

Nhưng ở đâu đó cũng có người không kém đau lòng. Ngồi giữa vườn co mình lại ngược đầu đôi mắt tím lại buồn rầu.

Mẹ... Sắp sinh nhật của con rồi

Mẹ sẽ bên cạnh con đó Dii Dii...

Ba cũng vậy hả mẹ....

ừm papa luôn bên cạnh chúng ta....

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Quà Sinh Nhật

Ngồi được 1 lúc bao nhiêu suy nghĩ đều hiện trong đầu nó, đôi môi vẫn mỉm cười. Những cảm xúc của nó đều thu vào tầm nhìn của hấn, Hấn đứng trước cửa sổ phòng nhìn ra vườn thì thấy nó.

Cầm điều thuốc trên tay lòng hấn đau thắt. Nó dường như đang thay đổi hấn,

Hấn đi xuống bước ra phía vườn hướng nó đang ngồi. Trước mắt hấn là hình ảnh 1 cô gái với mái tóc vàng được xõa ra uốn nhẹ. Mang 1 chiếc áo đầm màu trắng nhẹ nhàng tôn lên vẻ đẹp thuần khiết của nó. Nhưng đôi mắt tím u buồn như đang trong bóng tối vô hồn. đôi môi anh đào vẫn gượng cười. Cảm thấy ai đó đang nhìn mình nó quay lại.

" Anh...." Nó định nói nhưng hấn bước đến nhẹ nhàng cúi đầu đặt trên trán nó 1 nụ hôn. Nó sững người tại sao ? tại sao lại cứ luôn làm nó ngộ nhận. Lấy tay đẩy mạnh hấn ra rồi đứng dậy.

" Anh đừng như vậy ! " nó đưA mắt về hướng khác.

Hấn nhìn nó khuôn mặt lại có chút buồn. hành động của hấn lúc này chỉ là nhất thời. Hấn thật sự không muốn yêu nó vì tim hấn chưa quên được người con gái ấy. Cả 2 đều im lặng cho đến khi hấn lấy ra 1 hộp màu hồng và đưa cho nó. Nó ngẩng người.

" Cầm lấy " lời nói có chút lạnh lùng nhưng tâm lòng rất chân thật.

" Đây là..." Nó chưa kịp nói thì hấn quay người bước đi.

Nó từ từ mở chiếc hộp ra thì thấy sợi dây chuyền bạch kim... không lẽ hấn biết hôm nay là sinh nhật nó. đang đắm chìm trong suy nghĩ thì tiếng chuông điện thoại vang lên

" Em chuẩn bị đi mọi người đang chờ em đó, anh sẽ qua đón em" Khả doanh bên đầu máy bên kia nói với giọng ấm áp

" Được " Dii dii cố vui vẻ trả lời cậu

Dĩ dĩ vào phòng mang chiếc váy mà Thanh Nhii Chuẩn bị sẵn cho nó, Gia đình Thanh Nhii là tập đoàn thời trang thế giới cho nên chiếc váy đầm này cũng sẽ rất bắt mắt. Nhưng điều đó không làm nó vui hơn. Sau khi nó đã chuẩn bị xong thì cậu cũng đã đến.

Đi xuống dưới nhà thì nó đã thấy cậu và hấn ngồi đối nghịch nhau trên ghế sofa, không khí rất căng thẳng. Nó bước xuống liền thu hút ánh nhìn từ hấn và cậu. trước mặt tụi hấn thì nó không còn là 1 nữ học sinh vui vẻ như mọi ngày mà là 1 nàng công chúa bước ra từ truyện cổ tích.

Nó mang chiếc váy màu trắng dài đến chân. Thiết kế sử dụng phom dáng cổ điển. Thân áo dùng chất liệu ren cao cấp kết hợp đính đá pha lê swarovski. Túng váy xếp ly nhẹ ở eo và phồng to dần ở đuôi váy đem lại cho nó mặc sự thanh lịch, sang trọng, bật lên vẻ đẹp mỏng manh nhưng ngọt ngào thuần khiết.

Khuôn mặt được nó makeup nhẹ nhàng không quá đậm. Tạo nên 1 vẻ đẹp tự nhiên. Mái tóc được nó uốn bồng bềnh.

cậu mang áo vest màu trắng từ trên xuống mái tóc được chẻ 2. Cậu bước tới nắm tay nó rồi đặt lên nó 1 nụ hôn trước mặt hấn. " Dĩ dĩ hôm nay em đẹp lắm "

Nó cười " Bộ thường ngày em xấu lắm sao "

" Không không em lúc nào cũng đẹp " Cậu nhìn nó dịu dàng

Nó nhìn hấn thì mới để ý hôm nay hấn cũng mang vest lịch lãm nhưng lại khác xa với cậu, bộ vest của hấn màu đen càng làm cho hấn ngày lạnh lùng hơn. Cậu dịu dàng bao nhiêu thì cũng như hấn lãnh khốc bấy nhiêu.

" Dù rồi đi thôi " Hấn nói rồi lặng lẽ quay người bước đi.

Dường như thấy được sự khó chịu từ hấn cậu lại càng hưng phấn. Nó cũng rất thông minh nên biết cậu đang có ý gì.

Khả Doanh và Thiên Dĩ cùng chung 1 chiếc xe của hấn.

Trong xe.

" Sinh Nhật vui vẻ nhé Dĩ Dĩ " Khả doanh khoát tay qua vai nó

" Quà em ? " nó chìa tay ra rr phòng má lên

Khả Doanh bật cười trước hành động của nó rồi nói.

" Nụ hôn của anh ? " cậu chọc

" Hứ ai thèm ng ta muốn có quà mà " nó lại liếc cậu

" Th được đợi tới đó rr em nhắm mắt lại đi " Cậu cười

" Vậy là em cũng có quà haha " Nó cười rr nhắm tịt mắt nói

" được rr bây giờ thì mở mắt ra " Cậu nó xong chìa tay ra trước mặt nó thả xuống 1 sợi dây chuyền bạch kim giống y như của hấn nhưng trên đó có khắc chữ Khả Doanh. Nó Nhìn sợi dây chuyền rồi gượng cười mấy chốc lại liếc qua người đang lái xe là hấn. Từ nãy đến giờ hấn nhìn qua gương chiếu hậu đều thấy tất cả, hấn tham lam muốn chỗ ngồi của cậu là hấn.

Bất gặp được hình ảnh nó nhìn hấn cậu lại có chút chua xót. nhưng rồi cậu lại vòng tay qua cổ nó đeo dây chuyền cho nó. nó giật mình.

" Cảm... cảm ơn " Nó nhìn cậu. nhưng thật chất nó đang muốn cảm ơn hấn.

Hấn nhìn nó cũng hiểu câu nói của nó là dành cho ai, lòng hấn cũng ảm lại.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Tranh Chấp (1)

Sau khi tới quán bar nơi mà Nhóm black bọn hấn cai trị và cũng là nơi diễn ra tiệc sinh nhật, chiếc xe màu đỏ của hấn được dừng lại ngay cửa liền thu hts mọi sự chú ý từ mọi người.

Hắn và cậu bước xuống xe càng làm sự chú ý của các cô cái ở đó ngày càng tăng.

" ời đẹp quá "

" Anh vương thần của tao "

" ý hôm nay anh Khả doanh bảnh thật "

... bao nhiêu lời khen ngợi không ngừng từ các cô gái cho đến khi cậu đi sang mở cửa cho nó xuống.

Hắn hướng mắt nhìn tới nó và cậu đang xát bên nhau. Lòng hắn ngày càng lạnh lại.

Nó nhìn từ xa bóng dáng thật quen, không ai khác là Á wendy. cô gái mà nó đã thấy cùng hắn.

" Ôi em gái cảm ơn em đã nhờ anh Vương Thần mời chị đến chung vui, sinh nhật VUI VẺ nhé " ả ta đưa mắt làm bộ mặt thân thiện nhìn nó.

Thật ghê tởm, ả ta đang diễn cho ai xem?

Nó cười nửa miệng rồi đi ngang qua Á ta rồi dừng lại nói

" Thật ra em chỉ Dư Thiệp mà thôi" Nói xong nó kéo tay cậu đi.

Hắn sững người, từ khi nào mà nó trở nên mạnh mẽ đến vậy ?

Quay lại với Á wendy hình như ả rất giận nhưng vẫn cố kìm nén. Khi mọi người quay đi hắn và cậu cũng vậy.

Thì ả đột nhiên la lên.

" aa sao em lại làm vậy " Á ngã ra phía sau ngồi phịch xuống đất

Nó quay mặt lại? vẫn không biết mình đã làm gì chưa kịp trả lời thì đã thấy hắn bước tới dịu wendy dậy.

" Sao em lại đẩy chị ? chị đã làm gì em ?" Á khóc

Nhanh chóng mọi ánh mắt đều hướng về nó mà xì xầm kHOảng khắc lúc nàfy nó không biết mình nên làm gì ? Nó không biết chuyện gì đang diễn ra.

" Cô ta thật ghê tởm " Nữ sinh 1 nhìn nó r xì xầm với người khác

" Thôi mày ơi người ta vừa làm bạn gái mà vừa có mối quen hệ không rõ với anh Vương thần thì lên mặt đấy " Người kia lại nói

" Nghe nói chị wendy mới là bạn gái chính thức của anh Vương nhà mình mà "

" Tội chị wendy quá "

Mọi ánh mắt đều xia về nó, mọi lời nói như mũi dao đâm vào tim nó.

" em... " hắn bước nhẹ đến gần nó

Cậu đứng trước nó che lại, " Các người im hết đi "

Nó cắn chặt môi, nó đã làm gì chứ ? nhưng rồi nó bước ra trước nhìn hắn

" Anh tin tôi không ?" Nó ngược mắt nhìn hắn

" Anh tin em nhưng mà... " hắn định nói gì thì nó đã cướp lời.

" đủ rồi anh tin tôi là đủ rồi, bây giờ anh cứ lo cho bạn gái chính thức của mình đi " Nó quay lưng bước vào trong. theo sau là cậu. Tại sao nó lại không hỏi cậu ? đối với nó hắn quan trọng vậy sao.

Vừa bước vào

" Sinh nhật vui về vợ iu ! 1 ô hôm nay xinh hơn nhiều nhé " Thanh nhi tung tung nhảy trước mặt nó theo sau là các chàng trai đang cười nhìn nó nhưng vô thức nó lại bật khóc ôm chầm lấy cô, làm cho mọi người cũng hụt đi nụ cười.

" Mày sao vậy Dii Dii hả có chuyện gì vậy Vương Thần lại bắt nạt cậu sao ? hay khả doanh, nè hai anh trả lời mau." cô nhìn 2 chàng trai sau nó

lúc đầu hắn thấy nó khóc cũng sững người, tại sao người mà làm nó đau buồn đều là hắn, tại sao người nó cười hạnh phúc lại không phải hắn.

Hắn dứt tay vào túi quần rồi đi vào góc tối nhất trong lạnh lùng thưởng thức những ly rượu Vang mặt cho ánh mắt của tất cả đang nhìn hắn.

" Thật ra.." Cậu đành nói

" Thật ra là mọi người làm tao xúc động quá đấy " lấy tay lau đi những giọt nước mắt nó gượng cười.

Không khí lại vui vẻ trở lại ai cũng tin vào lời nó nói, có lẽ nó cũng giỏi che dấu cảm xúc của chính mình.

Nhưng có lẽ ngoài hắn ra còn có 1 người nhìn thấy được cảm xúc thật của nó đó chính là Yen. Người cùng sở hữu đôi mắt tím ma mị giống nó.

Yen lại gần nó

" Sinh nhật vui vẻ " sau đó xoa đầu nó rồi đưa cho nó 1 chiếc hộp hồng đáng yêu.

hành động của Yen đều lọt vào mắt mọi người ?Yen hành động quá khác so với những đứa con gái gần Yen.

Nó nhìn Yen trong lòng dâng lên cảm giác thân thuộc đến lạ thường.

Nó nhìn Yen Mím cười dịu dàng " A ! Cảm ơn anh nhé " nhìn nó vui vẻ như 1 đứa con nít cũng khiến lòng ai đó cũng ấm lại đi.

Ngồi trong góc hắn một mình uống hết tất cả rượu trên bàn. Nó nhìn qua vẫn không thấy được khuôn mặt của hắn vì bị bóng tối che đi nhưng không che được không khí cô đơn bên hắn.

Nó không kim được bước tới thì bấy giờ mới nhìn rõ. Hắn chỉ còn mang 1 áo sơ mi trắng, khuôn mặt lạnh tanh, được mở hai nút làm lộ cơ thể rắn chắc

Anh ta thật sự thật sự rất ngốc, tại sao lại phải như vậy.

" Đây " Nó nhìn hắn

hắn ngược lên " Là em... cuối cùng em cũng đến đây"

" Anh say quá rồi ?" Nó nhìn hắn rồi cầm lấy ly rượu trên tay hắn

" Em đang lo cho anh ?" Hắn vẫn khuôn mặt vô cảm nhìn nó

" Ai.. ai lo chứ " Nó xấu hổ phồng má nói

" Em vẫn không giỏi nói dối" Nói xong hắn cười nhạt rồi cầm áo vest bước ra khỏi phòng.

" Ý anh ta là sao chứ " Nó nói rồi chạy theo nhưng bị cây kéo lại

" em đi đâu vậy " cậu thật chất đã nhìn thấy nó và hắn và cậu cũng biết nó đang đi theo hắn nhưng vẫn cố tình hỏi

" Aaa em đi vệ sinh 1 chút "nó làm bộ gấp nhưng vô tình làm trái tim người con trai trước mặt thất lại.

" Vậy được..." cậu buông nó ra rồi để nó đi dần có lẽ trái tim nó không thuộc về cậu

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Không Lẽ Mình Lại Ngộ Nhận

" Anh ta đâu rồi nhì " nó chạy quanh buổi tiệc đi tìm hắn mặc kệ bao ánh mắt bao lấy.

" Anh ta đang say không biết là đi đâu nữa" Nó vẫn lăm bắm nhưng bước chân không ngừng tìm kiếm. Đi đến nơi tối nhất ở buổi tiệc thì nó thấy một người con trai, Là hắn. Bóng lưng của hắn vẫn thật lạnh lùng và cô đơn.

Hắn xoay mặt ra cửa sổ gió thổi qua làm cho vài cọng tóc được hất qua đôi mắt hắn. Đôi mắt thờ ơ, bất cần. Tay vẫn đút vào túi còn tay kia vát cái áo trên vai.

Nó từ từ bước tới.

" Sao lại ở đây một mình" Nó đang làm gì thế này tại sao lại hỏi hắn, nó đã bị hắn làm tổn thương như vậy mà vẫn mù quáng quan tâm đến hắn. Thật ngu

ngốc.

" Tôi... xin lỗi " Hấn quay lưng lại bước tới đưa mặt gần tai nó thì thầm.

Nó sững người hấn xin lỗi vì điều gì?

" Là tôi không tốt, là tôi làm em phải khóc, là tôi là em đau tất cả là tại tôi" Hấn vừa nói, khuôn mặt khiến người ta đau xót. Hai tay nắm chặt vào vai nó.

Nó nghe không nhầm chứ, hấn đang làm nó ngộ nhận ư? hấn lại có ý định làm tổn thương nó hả

" Tôi..y.." Vừa định nói gì đó hấn ngã vào bờ vai của nó

Nó ôm đỡ lấy hấn. " Anh ta bị sao vậy chứ" dường như nó muốn nghe câu nói của hấn.

bên phòng vip.

" Alo dii dii mày đâu rồi " Cô nói

Vừa nghe chữ dii dii mọi sự tập trung từ bọn kia đều dồn vào cô.

" Vương... tao có việc gấp nên phải về sớm mày và mọi người cứ ở lại chơi" Nó đành phải nói dối cô

" Gì lạ vậy hôm nay là ngày sinh nhật của mày mà" Cô nín nó qua cái điện thoại

" Tao thật sự có việc xin lỗi mọi người dùm tao nhé" nó năn nỉ

"Th được rồi còn việc gì nhớ mai kể tao nghe nhé " Cô hờn dỗi

Định nói gì đó với nhưng

Bíp Bíp

Nó đã tắt điện thoại

" con nhỏ này " cô chu mỏ nhìn điện thoại

Cô nói cho mọi người nghe. Được một lúc

" Nhắc mới nhớ này giờ Vương Thần Cũng chưa vào lại, không biết cậu ta trốn đâu rồi " Ken vòng tay gát chân lên bàn thắc mắc nói

Cậu nhìn lên không trung, có lẽ cậu đã biết nó về làm gì. Khẽ liếm đôi môi khô khốc. Tim cậu dường như bị lạnh lại.

" eyy từ lúc nào tao thấy cậu ta khác quá" Zin nói

Mọi người đều im lặng chìm đắm trong suy nghĩ riêng của mình.

Tại biệt thự

Khó lắm nó mới dúi được hấn lên phòng.

Nó thấy người hấn ướt đầm mồ hôi, Nên mở nút áo cho hấn.

" tại sao anh t lại đẹp như vậy chứ -.- " Nó vừa mở vừa lắc đầu

" Sao lại nhìn chăm chăm tôi như vậy " Hấn nhúu mày mở mắt nhưng đôi môi có vẻ đang mỉm cười

" Hà tỉnh rượu rồi hả? sao tỉnh đúng lúc vậy " Nó nhui mày nói

" Để em dúi về " Hấn vẫn ngây thơ đáp

" Anh giỏi lắm " Nó chu mỏ

" nếu anh tỉnh dậy rồi thì tôi quay lại bữa tiệc đây " Nó đứng lên

" Uii tự nhiên tôi chóng mặt quá chắc vẫn chưa tỉnh rượu em có thể ở đây chăm sóc tôi được không " Hấn diễn trước mặt nó

nó như vô thức mỉm cười, từ khi nào đáng vẻ bá đạo, lạnh lùng của 1 nam thần như hấn lại thay vào bản tính con nít như vậy.

"Được rồi chỉ hôm nay th, coi như lời cảm ơn từ quà của anh " rõ ràng nó đang lầy có để ở lại, tại sao lại có người mù quáng như nó chứ.

hắn trong lòng rất hạnh phúc. Có lẽ hắn đã từng đánh mất nó vì 1 sai lầm lớn. Có lẽ hắn nên thú nhận tình cảm thật sự với. Chuyện của quá khứ là của quá khứ, Hiện tại người con gái làm hắn thay đổi là nó. Người luôn bên cạnh hắn cũng là nó, nên hắn không muốn lại đánh mất người con gái mình yêu thêm 1 lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chung Giường

Sáng hôm sau:

1 chàng trai và một cô gái đang nằm trên cùng chiếc giường.

đó chính là hắn và nó. Hắn đã tỉnh dậy và vẫn còn nằm đó. Đôi mắt cứ nhìn vào cô gái bên cạnh mình

Đôi tay khẽ đưa luôn vuốt mái tóc mềm mại ấy, Mỗi bất giác nở nụ cười. Là bắt đầu từ khi nào hắn lại có cảm giác hạnh phúc khi bên nó, trái tim hắn như được sưởi ấm

Tâm mi của nó nhú lại, đôi mắt bắt đầu hé mở. Nó còn mơ màng thì đã thấy khuôn mặt của hắn rõ ràng một, Nụ cười của hắn vẫn còn đó.

" Anh...anh sao tôi lại nằm trên giường chứ " Nó bật dậy khuôn mặt đỏ như cà chua

" Là đêm qua em tự lên đây cơ mà? " hắn nhìn nó và bộ đồ hắn đang mang khẽ mỉm cười

Nó nhìn lại trên người, nó đang mang chiếc áo sơ mi màu trắng của hắn. Vì tay áo quá dài khiến che phủ luôn đôi tay của nó.

Hồi tưởng lại tối qua

Nó đang dựa đầu vào giường hắn ngủ, trên người vẫn mang bộ váy tiệc. Nó chợt tỉnh dậy mơ màng đi vào toilet trong phòng hắn vớ đại cái áo mang cho thoải mái, khi nó mang vào vì áo sơ mi quá dài nên nó cứ nghĩ đang mang cái đầm. Nó lại tiếp tục đi ra. bản thân vẫn không nhớ đang trong phòng hắn.nên leo thẳng lên giường ngủ

...Ồ hiện tại...

" À à hôm qua tôi cứ nghĩ là phòng tôi" nó gãi đầu cừ xoa cho qua chuyện rồi vọt thẳng ra khỏi phòng

" Bỏ trốn hả? " Hắn ngồi dậy nhìn nó rồi mỉm cười.

Đến trường tại lớp nó

" nè nè hôm qua mày có chuyện gì mà về sớm vậy " Thanh nhi hỏi thúc nó kể

" Tao... tao bị đau bụng hi hi" Nó cười

" Mày đừng nói dối nhé, Hôm qua Vương thần cũng mất tích luôn hay là...." Cô lườm ghẹo nó

" Tao... mày đừng có nói bậy nhé " Nó lườm lại cô mặt đỏ bừng

" Ôi tao đã nói gì đâu đúng là có tật giật mình mà, à mà hôm qua cho đến sáng nay tao thấy Doanh sắc mặt k được tốt lắm ý" Cô nhìn nó nói

Nó nhìn qua bàn cậu thì thấy cậu đang cúi mặt xuống bàn ngủ.

" Mày qua đó hỏi nó đi, giờ mày là nười yêu nó mà. Thôi tao đi tìm tên Nhất Tiểu Hàn chết bầm đó đây" Cô đứng lên vẫy tay đi

" Hạnh phúc quá ha "nó lườm cô rồi chu mỏ bắt chợt đứng dậy đi qua hướng cậu

" Nè Khả Doanh " nó nói

Cậu ngước mặt dậy. " Dii Dii hôm qua..."

" Em...Chuyện là..em xin lỗi đã bỏ về nữa chừng" nó ngồi xuống nhìn cậu, đôi mắt dịu dàng

"Ngốc. tại sao phải xin lỗi chứ. Anh tin em" cậu xoa má nó rồi mỉm cười

Giờ ra chơi.

" Dì dì xuống căn tin ăn thôi " cô kéo nó xuống theo sau nó là cậu

Bước xuống đã thấy bọn hấn ngồi đó, cantin rất đông, dường như mọi sự chú ý đều chú ý đến nó và hấn.

Nó đi sang ngồi vào ghế đối diện hấn nhưng nhanh chóng thanh nhiiii chạy đến ngồi.

Nó đành sang bên ghế bên cạnh hấn còn 2 ghế.

Nó cách hấn 1 cái ghế nhưng lại bị hấn kéo tay qua hướng mình để ngồi cạnh mình.

" Đây anh làm gì vậy " Nó nhiu mày nhìn hấn

" Để em ngồi ghế cao cho dễ ấ " Hấn nhìn nó cười

" ý anh nói tôi lùn đó hả " Nó phồng má rồi lườm hấn

" Là em nghĩ vậy " hấn nói nhưng đôi mắt lại nhìn lên bàn

" Anh là đồ mặt khi đáng ghét " Nó nói

" Em là đồ mặt heo " Hấn vẫn không thua cãi lại, rồi đưa xát mặt thì thắm vào tai nó " tôi qua kiêu ngû của em quỵến rũ tôi lắm đó"

Nó đỏ mặt

" Anh... anh toooi không nói nữa." Nó nói xong rồi bực dọc keo 1 đồng thức ăn ra

" Nè em bị bệnh hả Dì Dì nhìn mặt em đỏ lắm đó " Ken chọc nó

" Bệnh xấu hổ hả? " Zen adua nói miệng mỉm cười.

" Được được các anh Giỏi lắm " Nó nói lườm hết cả đám rồi bỏ một mớ thức ăn vào miệng ăn cho đỡ tức

Cậu ngồi bên cạnh giường như thấy rõ biểu cảm của Dì Dì

" Em ăn từ từ thôi" cậu quan tâm nó rồi điệu dàng lau miệng cho nó

" ảm ơn..." nó ngậm một đồng thức ăn cố nói

" Bộ em là con heo chết đói lâu năm hả " Hấn liếc nhìn nó.

" ệ ôi ắc ó i ến anh" (kệ tôi mắc mớ gì đến anh) Nó lườm hấn

" Bộ 2 ng 1 ngày không cãi nhau là chịu không được hả " Cô lên tiếng lắc đầu

" Ai thêm cãi nhau với cô ta " Hấn nhìn nó rồi lè lưỡi

Hành động của hấn khiến tất cả ngạc nhiên, dường dường là Boss của Black lại có bản tính con nít như vậy ư.

" Ấc ặc... Ước...ước" Nó tái xanh mặt vùng vẫy tay chân

" Bị gì vậy mà " Cô nhìn nó

" Ước...." Nó nhìn mọi người cầu cứu

" Nè..." hấn chỉ tay nước ra nó liên bắt lấy uống.

" Cảm ơn, mà có biể tao sắp chết nghẹn k hả " nó lườm cô.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Vườn Hoa Cảm Xúc

Tiếng trống bước vào tiết học đã vang lên và bọn nó cũng bước ra khỏi cantin

Nó cùng cậu và nhii bước vào lớp thì nghe tiếng xì xào của cả lớp. Nó nhìn xung quanh thì như thấy mọi người đang nhìn nó bằng đôi mắt kì lạ. Nó ngờ người không biết chuyện gì đang xảy ra.

" ề này " Nó thúc cô

" Tao biết mày định nói gì chính tao cũng đang không biết chuyện gì đã xảy ra "

Cậu nhìn hai cô gái trước mặt rồi nhìn quanh lớp. Mắt cậu bỗng dừng lại ở chỗ bàn của nó.

Cậu bước đến gần, đôi mắt lóe lên tia tức giận.

" Là ai? là ai đã làm chuyện này " Cậu lớn tiếng nhìn cả lớp, nó và cô giật mình. Nó bước đến nhìn lên bàn mình thì thấy những dòng chữ.

" Chính mày là người hại chị Nguyễn Mẫn "

" COn nhỏ khốn nạn "

" Tụi tao sẽ không tha cho mày "

" Mày đi chết đi "

Nó đưa mắt nhìn những dòng chữ đó như đang khắc sâu vào đầu nó.

" Tại sao bọn nó quá đáng vậy " Cô nhủ mày nhìn vào cái bàn

Nó ngược mặt lên nhìn hai người họ rồi môi vẫn mỉm cười

" Không sao đâu để tao đi lấy khăn lau bàn " nó nói rồi bước ra khỏi lớp

" Nè Dii Dii tao đi với mày " Cô và cậu vội vã chạy theo

Nó chạy đi, đôi chân cứ chạy mãi. Bỗng nó đứng lại thì đã thấy trước mắt mình là một vườn hoa hướng dương.

" Mình lại đến đây nữa rồi... " Nó mỉm cười nhưng nụ cười đó không mang lại cho người ta cảm giác thoải mái vui vẻ mà lại mang cho ta cảm giác ngột ngạt chua cay.

Nó ngồi phịch xuống ngược nhìn lên bầu trời.

" Mặt heo, sao em lại cúp tiết rồi " hần ngồi giữa người vào gốc cây nhìn nó

Nó giật mình,

" anh..anh sao lại ở đây "

" Tôi không được ở đây? " Hần nhìn nó

" Nhưng anh không vào học hả? "

" Tiết tự học "

.... Nó lại im lặng nhìn bầu trời

" Nếu tôi nhớ không nhầm thì hôm nay lớp em đâu phải tiết tự học " hần đi tới ngồi cạnh nó

" ừ là tôi cúp tiết " Nó vẫn đưa mắt nhìn lên trời

Hần dường như đã thấy điều kì lạ bởi nó.

" Đã xảy ra chuyện gì? " giọng hần lạnh lại

" Anh không cần quan tâm đâu " Nó vẫn vậy cứ lơ ngơ trả lời hần

Hắn lập tức lấy tay nắm cầm nó đưa qua để nó nhìn hắn.

" Vì sao " Hắn vẫn lạnh giọng nói.

" Vì Tôi Ghét Anh và không muốn chia sẻ với anh bất cứ chuyện gì " Nó vẫn ngang ngược trả lời

Hắn lập tức miệng tới gần tai nó " Nhưng tôi lại thích em và muốn biết mọi thứ liên quan tới em "

Tìm nó lệch đi vài nhịp " Tôi Thích Em " của anh ta là có ý gì chứ?

Nó đẩy hắn ra " Đừng đùa giỡn với tôi như vậy " nó nhếch mép, nó sẽ không bao giờ để mình ngộ nhận bởi hắn nữa.

hắn đơ người, em đang ngốc hay giả vờ ngốc vậy hả, đã nói như vậy rồi mà con không hiểu.

Hắn gõ đầu nó " Em bị ngốc hả "

" Phải phải là anh đang nói chuyện với đồ ngốc đó " Nó nhìn hắn rồi chu mỏ

Hắn mỉm cười. nó nhìn hắn rồi nghĩ bên cạnh hắn lúc nào nó cũng có cảm giác kì lạ như vậy ư.

Đằng sau cái cây.

Cô ngăn cậu lại.

" Để hai người họ vậy đi. Theo tao, tao có chuyện muốn nói với mày " cô kéo cậu đi

Tại canteen chỉ có 2ng cậu và cô.

" Mày muốn nói chuyện gì với tao ? " cậu nhìn cô

" Tao biết mày thích Dii Dii nhưng mà mày có biết Dii Dii cần ai và... " cô định nói

" Tao biết! tao ích kỷ. Dii Dii thích là Boss của chúng ta (Vương Thân) nhưng tao đã nói với cô ấy rồi. Chỉ cần tao thích cô ấy là đủ khoong cần cô ấy cần tao, tao sẽ bảo vệ cho cô ấy " cậu nhìn cô thẳng thắn

" Mày... tao hết cách thật. Sẽ có một ngày mày hiểu ra trong tình yêu cũng có thể nhìn người mình yêu hạnh phúc là đủ " cô lắc đầu

... Cậu bất chợt cười " Thôi thôi sao hôm nay mày lại nghiêm túc như vậy tao không quen tí nào "

" Được rồi lên lớp thôi " Thanh nhi kéo cậu đi

... Nụ cười của cậu tắt đi thay vào đó là suy nghĩ về câu nói của cô.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Bang Alge Và Sự Thật(1)

Ra về

" Đây chuyện Nguyên mẫn có người đang đồ lỗi cho Dii Dii đó " Ken lên tiếng nói với 6 người con trai trước mặt. (Bin, Zin, Hắn, anh, cậu, Yen)

" Chuyện này em đã biết, tội đồng bọn của nhò đó còn viết lên bàn DiiDii " cậu nhìn mn

" à còn nữa đêm nay có vụ với Bang Alge về việc Á Ng Mẫn gì đó " Bin nói

" Ha, gần có việc cần làm rồi đây " Hắn nghe thấy, đôi mắt lạnh lùng như chuyển thành một con dao có thể cắt cổ đối phương trong 1s.

" Mau về thay đồ tối nay có mặt tại Bar, Nhớ nói với Thanh Nhi nữa và phải giữ bí mật không cho Dii Dii biết " Yen hiểu ý hắn rồi nói.

" Đây tao thấy Dii Dii cũng biết võ mà sao mày lại dấu Dii Dii chuyện chúng ta là nằm trong thế giới ngầm, với lại tao nghĩ nên cho cô ấy tham gia Bang " Anh lên tiếng

Lúc này đôi mắt ai cũng nhìn về anh.

" Không được, chúng ta đều biết Những ai nằm trong Bang Black đều mang tàn khốc, và vô cảm. Trên chiến trường của cái ác trong thế giới ngầm chỉ duy nhất được mang theo bộ mặt máu lạnh không có tình người." Hấn nói giọng càng lạnh lại.

Còn Dii Dii cô ấy không được sở hữu bộ mặt đó. Cô ấy còn quá non nớt để bước vào thế giới đó.

Dường như ai cũng hiểu được lời hấn nói. cả 7 người bước vào trong xe nhanh chóng vọt đi.

Hấn biết sự thật về Bang black chắc có ngày sẽ bị nó nhận ra.

" Không chừng mọi chuyện sẽ đi vào ngày hôm nay " hấn thì thầm rồi nhìn lên trời với đôi mắt mệt mỏi.

Tại phòng Dii Dii

" Haizz chán thật chán thật " nó nhú mi lẩn qua lẩn lại trên chiếc giường màu hồng.

" này này không phải là thiếu Vương thần nên mày như vậy đấy chứ " Cô thúc nó làm nó giật bắn mình. Hình như không có hấn khiến timm nó như thiếu thứ gì. Làm có cảm thấy mọi thứ thật vô vị.

" Cái gì cái gì chứ, đừng nhắc tên mặt khi đó nữa, không có hấn ta ở đây càng tốt" Nó bò dậy nhìn cô phòng mang trợn mắt.

cô lấy tay bịt miệng lại cười " đúng là mày phản ứng thái quá ghê "

Nó liếc cô rồi đột nhiên nhớ lại chuyện lúc ở trường.

" À mày, Từ cái chuyện của Nguyên Mẫn tao không thấy ả đây học. với lại sáng nay lại thấy..." Nó nói rồi ngưng lại. những dòng chữ lại hiện trong đầu nó

" Chính mày hại chết chị nguyên Mẫn"

" Mày đi chết đi"

....

" Này Dii dii" cô thấy nó ngừng nói nên lấy tay hươ hươ trước mặt nó. Nó nhìn cô rồi khẽ nói " Mày có biết chuyện gì đã xảy ra với chị ta không "

Cô ngó người " Tao.. tao không biếtnuwxaa sao lại đi hỏi tao chứ " Cô vẩy tay cho qua

Nó thấy hành động cô rất đáng nghi ngờ " Mày thật là không biết "

" Đúng tao không biết, tao chưa nói dối mày mà tin tao đi " Cô mỉm cười nhìn nó, đúng là cô chưa nói dối nó lần nào nhưng có 1 sô chuyện nó không nên biết. Thanh nhii trong lòng cảm thấy có lỗi vì phải dấu nó những chuyện thế này.

" Ừm vậy được... " Nó nhỏ giọng lại vì thấy sự khác lạ từ cô.

Ting Ting..

" Alooo " Thanh Nhi nghe điện thoại với vẻ mặt nghiêm túc khiến nó chú ý

...

"Oke" Thanh nhii nói xong vội cúp máy nhìn nó

" Tao... Gia đình tao có việc nên phải về gấp, sorry m nha" Cô nhìn nó bằng đôi mắt long lanh

" Vậy mày về đi, cẩn thận nhá" Nó ngồi dậy tạm biệt cô.

Đã trôi qua 4 tiếng từ lúc Thanh Nhii về bây giờ đã là 9h30.

Nó đi qua đi lại trong lòng dâng lên một nỗi bất an lạ kì.

" Tại sao hấn ta lại chưa về nữa chứ.. axx sao lại lo cho hấn" Nó cầm chiếc điện thoại miệng lẩm bẩm.

Nó cầm điện thoại gọi cho hấn nhưng hấn lại khóa máy nó đành gọi điện cho Bin, kên, Zin, cậu, Anh để hỏi hấn có ở đó không nhưng bọn họ đều không bắt máy. Lần cuối nó gọi cho Yến.

" Sao vậy DiiDii" Yen là người đầu tiên bắt máy nó

" À... ừm anh có biết Vương Thần đang đâu không " nó nói

.... Yen giật mình rồi trả lời " Không, anh không biết "

"Lạ vậy nhi Vương thần,Bin,ken,zin,tiểu hàn,khả doanh em đều không liên lạc được"Nó nói

" Anh không biết nữa chắc bọn họ đang bận việc đó, à mà Dii Dii em đừng ra ngoài nhé" Yen nói xong tắt máy làm cho nó càng nghi ngờ.

" Anh Yen lạ quá" nó lẩm bẩm

Tại Bar

Mọi người đều nhìn Yen khi Yen cúp điện thoại, nghe Yen nói lại ai cũng lấy điện thoại ra đều nhìn thấy số của nó.

" Em thấy có lỗi với Dii Dii quá " cô chống cằm nhìn ly rượu trên người là áo crop đen và quần lung cao ôm sát đen Hấn nhìn đồng hồ rồi đưa mắt nhìn vào cửa bar" Tối giờ rồi "

Rầm

" Tụi mày Bang Black dám đụng đến người của Alge " một tên to con cầm đầu đập cửa vào

Hấn nhìn tên to con với đôi mắt chán ghét rồi nhìn vào ly rượu vang màu đỏ trên tay nhâm nhi " Hừ, Lớn tiếng "

1 tên thanh niên thì thào vào tên to con đó "Ồ tưởng gì chứ người cầm đầu Black chỉ là 7 thằng nhãi và 1 con nhóc thôi à "

Đám đảng sau tên to con đó cười phá lên.

Bọn hấn vẫn ngồi yên đó với khuôn mặt lạnh lùng nhìn trò chơi sắp diễn ra trước mắt. cô đứng dậy cầm ly rượu lắc lắc rồi nhẹ nhàng bước đến trước mặt tên to con đó.

" Sao cô em bây giờ cầu xin anh tha cho vẫn còn kịp, xinh đẹp thế này nên vào Bang alge " tên đó lấy tay nâng cằm cô.

Cô mỉm cười nhanh chóng hất tay tên đó ra và hất ly rượu vang lên mặt tên cầm đầu. Tên đó tức giận dơ tay định đánh cô thì Anh nhanh chóng lấy ra con dao cắt đứt tay tên đó khiến tên đó ôm tay la lên.

" Dơ Bẩn " cô nhìn tên đó lăn lộn dưới đất.

Anh nắm tay cô bước lại ghế ngồi như lúc ban đầu.

" Còn chuyện gì nữa? " Hấn lạnh giọng nói.

Tên dưới đất gào lên " Haahaha hôm nay bọn mày chặt đứt bàn tay tao rồi mày xem người con Gái tên Mạc Thiên Dii sẽ có kết cục thế nào"

Hấn dơ người," Dii Dii... " thì ra mục tiêu của bang Alge là nó chứ không phải là bọn hấn.

Hấn đứng dậy bước tới đập lên người tên đó " Nói tụi mày đã là gì "

Tên đó vẫn cười ngây ngô còn bọn đàn em phía sau đã bị anh đánh quỵ dưới đất.

" Lão đại, lão đại " một tên đầu đỏ cầm laptop chạy vào. Bên trong màn hình là 1 cô gái có mái tóc màu Vàng đang bị trói lại. Bỗng xuất hiện 1 giọng nói của 1 ng đàn ông

" Chào Bạch Vương Thần, Boss của Black. Người con gái của mày đang nằm trong tay tao. Ngoan Ngoãn thì mau kêu người thả đàn em tao ra và cùng bọn bạn của mày kí vào bản rời khỏi TG ngầm"

" Dii Dii " cô hét hoảng chạy đến nhìn vào màn hình.

" Tao cho chúng mày 5p để có mặt tại *****, chỉ được 1 mình mày đi. Và phải đến đúng giờ nếu không mày sẽ biết hậu quả của việc không làm theo lời tao" nói xong màn hình máy tính bị tắt đi

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Bang Alge Và Sự Thật(2)

Trong màn hình máy tình hiện lên 1 cô gái. Đôi mắt tím đỏ nhìn vào màn hình. Không có 1 chút sợ hãi.

" Bạch Vương Thần! Anh không được đến, tên chết tiệt nhà anh không được đến, anh mà đến đừng trách tại sao tôi không tha cho anh...anh.." nó định nói gì đó thì tên bịt mặt trong màn hình nắm đầu tóc của nó.

" Buông cô ấy ra" Yen và Cậu lao vào nhìn màn hình. còn hấn đôi mắt như có biểu hiện của sự lo lắng và thương xót, tim hấn như bị dao găm nhưng cảm xúc vẫn không để người ta biết.

" Bạch vương thần đối với mày chắc người con gái này rất quan trọng nhì. Hấn giật mình Quang trọng? đúng phải nó rất quan trọng với hấn như người con gái trước kia...

" Hừ? quan trọng ư? mạng của cô ta chẳng liên quan gì đến tôi cả" Hấn nhìn vào màn hình bằng đôi mắt lạnh lùng. Còn nó, nó biết và hiểu hấn đang làm những gì. đôi mắt nó vẫn kiên cường nhìn vào khuôn mặt của hấn trên màn hình, nó không hề sợ hãi.

" Vương Thần, Anh đang nói gì vậy hả, chẳng phải..." cậu quay sang nắm cổ áo của hấn, định nói gì đó nhưng bị Bọn anh ngăn lại, dường như họ đều hiểu rõ hấn đang định làm gì.

" Thôi thôi tao không muốn xem phim trên màn hình, muốn diễn thì hãy đến ngay trước tao mà diễn" Nói xong tên đó tắt màn hình.

" Khôn khiếp" hấn tức giận lấy tay ném máy laptop ra chỗ khác. làm màn hình laptop bị lực của hấn ladhin vỡ tung. Những tên của Alge càng ngày càng tái mặt khi thấy hấn như vậy.

" Tao để tao đi " Yen tức giận định lao ra

" Em nữa " cậu cũng định chạy theo

" Cả em " cô lo lắng đứng ngồi không yên

" Cùng đi đi " bin nói.

" Không được tất cả đều ở lại chỉ có tao đi" Hấn nhìn mọi người xung quanh. Như muốn mọi người hãy tin tưởng ở hấn.

" Tụi em sẽ ản bên ngoài địa điểm hẹn" Cô và anh lên tiếng

" Nếu trong vòng 1 giờ nghe thấy 3 tiếng súng nổ trên trời thì lập tức đưa người vào mang Dii Dii ra" Hấn gật đầu rồi nói.

" Ý mày là sao...." Ken nhíu mày

" haha, đương nhiên điều đó sẽ không xảy ra chỉ là trường hợp ngoài thôi" Hấn cười, 1 nụ cười thờ ơ

" Tên điên, đừng đùa vậy chứ. Còn nếu không nghe thấy 3 tiếng súng đó thì sao? " Bin đánh hấn cái.

" Thì... tụi mày về mở Party chứ sao" Hấn cười, nếu không nghe thì tốt biết mấy.

" Nhất định đừng để tụi tao phải nghe 3 tiếng đấy nhé" Yen thờ dài nhìn hấn nghiêm túc.

" Thôi tới giờ rồi " Hấn quay sang nhìn tất cả đám bọn họ lần cuối đề quay sang đối mặt với cái được gọi là nguy hiểm tận cùng đó.

Trước mặt bọn họ là bóng lưng cao ráo của 1 chàng trai mang sơ mi đen và cái mũ đen có 2 khuyên. đang khuất dần.

" Đêm nay một mối cho mọi người rồi" Hấn vẫy tay

tất cả bọn họ đều nhìn hấn bước đi.

Chiếc xe moto lượn lách trên con đường cao tốc. Tốc độ của nó nhanh như 1 cái bóng chỉ thoáng qua. Người ta nhìn vào cứ nghĩ đó là ảo ảnh. Một chàng trai mang một khuôn mặt hoàn hảo như thiên thần nhưng cặp mắt chẳng khác gì thần chết tức giận.

Đã tới địa điểm hẹn. Đứng trước hấn là 1 tòa nhà to bị bỏ hoang. Vô cùng lạnh lẽo khiến cho người ta rợn cả gáy nhưng lại không thể lạnh bằng hấn lúc này. Hấn nhìn xuống chân là chiếc điện thoại được đặt sẵn.

" cũng khá là đầu tư " hấn cười chiếc điện thoại cười nhạt

Bỗng trong chiếc điện thoại hiện ra 1 số ản. Hấn bắt máy.

"Có lẽ mày tới sớm hơn dự đoán" Lại là giọng người đàn ông đó

"Hừ đừng nói nhiều bây giờ mày đang ở đâu." Hấn vẫn lạnh giọng nói

"Không hổ danh là Boss Black, rất có khí chất. Được, bây giờ tao cho mày 1p30s cứ vào thang máy rồi đi tầng 12 của tòa Nhà nhưng tao nói trước tòa nhà này để cũng đã lâu nếu Thang máy có trục trặc đó là chuyện của mày? Nếu không làm đúng theo thời gian thì mày cũng tự hiểu." Ông ta lại nói

"Hừ, Alge bọn mày muốn chơi chứ gì, tao sẽ chơi với bọn mày" hấn tắt điện thoại gấp tốc chạy thẳng lên thang bộ. Đôi chân hấn nhanh nhẹn chạy lên những bậc.

.... Còn đúng 30s.

và hấn đang ở tầng 8, Hơi thở của hấn càng ngày càng thở gấp. Sức của hấn như hao dần có lẽ đây là mục đích của tên đó. Dù mệt đến mấy hấn vẫn cứ chạy chứ không hề dừng chân.

.... 10 giây cuối cùng hấn đang ở tầng 11 còn 1 tầng duy nhất. Hi vọng của hấn vẫn còn đó 10s đó hấn có thể tới bên nó rồi. 1s cuối cánh cửa sân thượng được hấn đập tung ra trước mặt hấn là một cô gái đang bị che mắt và miệng.

"uhmm...uhmm" nó khó chịu muốn la lên nhưng vẫn không la được.

Hấn nhìn cô gái trước mặt bị trói chân và tay. Những đường trói in trên cổ chân và tay nó khiến hấn càng đau càng giận. hấn chạy đến mở trói cho nó. Nó mở khăn bị mắt và miệng. Dù trời rất tối hấn đội mũ nhưng vẫn không thể che đi khuôn mặt và sự mệt mỏi. Người con trai đứng trước mặt nó người nhể nhại mồ hôi.

"Tên chết tiệt nhà anh sao lại đến đây chứ" Nó không còn giữ lại đôi mắt kiên cường đó nữa mà thay vào đó là những giọt chất lỏng lăn dài trên mặt. Hay tay nó đánh vào lòng ngực hấn.

Hấn nhìn nó đôi mắt chuyển sang dịu dàng lần đầu lần đầu tiên nó thấy đôi mắt ấy của hấn rõ đến vậy. Hấn đưa tay lên lau những giọt nước ấy. Nó thoáng càng ngày càng khóc toáng lên ôm lấy hấn.

"Sao anh ngốc quá vậy hả, sao lại quan tâm đến tôi chứ cứ bỏ mặt tôi đi là được...rõ ràng là anh không thích tôi mà, sao cứ mãi làm mọi chuyện rối tung như vậy chứ, rõ ràng là anh biết tôi thích anh...tại sao anh cứ làm tôi ngộ nhận từ lần này đến lần khác vậy chứ...anh có biết tôi sợ thế nào không.. sao cứ...." Nó lại khóc to lên

Hấn sựng người, thì ra nó cũng vậy, nó cũng thích hấn." Không sao, không sao... nữa rồi. Ôn thôi, có anh đây rồi "

Lời nói của hấn như đang vỗ về nó. Nó nín khóc dần. định rời khỏi vòng tay của hấn thì hấn lại giữ lại.

"Anh..." Nó cứng họng

"Chuyện lúc này.... Anh cũng thích em, Mạc Thiên Di. ANh thích nụ cười của em, khuôn mặt tức giận khó chịu với anh, thích cách em nói anh là đồ mặt khỉ, thích mọi thứ về em" Hấn nói 1 ủa khiến tim nó ngày càng đập nhanh hơn.

"ANh...em..." Nó định nói gì đó thì đột nhiên nó thấy 1 người đàn ông chìa súng bắng về phía hấn. Nó nhanh chóng xoay người để che cho hấn.

Bụp Hấn ngớ người nhìn trên bàn tay của vừa ôm nó đang dính 1 chất lỏng màu đỏ. Hấn nhìn nó.

"Mạc Thiên di, emm.. em bị khờ hả " Hấn quát lên, nhưng đôi mắt không ngừng biểu hiện sự quan tâm

"không sao không sao, bị thương 1 chút thôi.lúc này sao anh còn giận dữ với e được cơ chứ. Chạy nhanh đi, chạy mau. Bạch Vương Thần anh phải sống" Nó Nhưống mảy vì đau nhưng môi vẫn cố gắng nói.

Người đàn ông đó bắn thêm 1 lần nữa nhanh chóng hấn xoay người để đỡ lấy viên đạn đó thay rồi nhanh tay cầm súng bắn người đàn ông cầm súng đó.

"ANh, em nói anh mau đi đi...anh trúng đạn rồi kìa, uống công em thay anh đỡ viên đạn lúc này." Nó quát lên.

"Em lớn tiếng gì chứ! Vương Thần này sao lại bỏ người con gái của mình được" Hấn nhìn nó rồi nhấc bẻ nó lên mặt kệ máu trên bản thân cú chày mà lo cầm máu cho người phụ nữ trên tay mình.

Bỗng 1 tiếng nói từ máy loa vang lên..

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Sụp Đổ ?

Haha hay rất hay, Boss Black có khác nhưng lại đi đem mạng của chính mình đi thay cho 1 đứa con gái."

Hắn ngày càng tức giận. "Rốt cuộc tại mày muốn gì"

"Muốn mạng chó của mày hahaha " nói xong liền tắt loa làm cho không khí lạnh đi hẳn

Nó nhìn hắn, nó cảm nhận được hơi ấm trên người của hắn như đang dần biến mất thay vào đó là những giọt mồ hôi và đôi tay lạnh lẽo.

" Anh... Bạch Vương Thần.... Bỏ em xuống đi" Nó tối xầm mặt, môi mím chặt

"Dii Dii em đừng nói nữa" Hắn mặc kệ nó cứ nói gì đôi chân từng nhịp vẫn cứ bước nó chạy xuống tầng dưới, dù tốc độ có giảm dần vì sự mệt mỏi và đau đớn trên vai trái của mình. Hắn khẽ nhủ mày.

"Đồ điên thả em ra, anh đang mất máu nhiều lắm đó" Nó vùng vẫy

" 1 chút không có làm anh chết được đâu, em ngồi im đi" Hắn nhìn nó mỉm cười.

Nhìn hắn như vậy nó càng lo lắng.

" Hay Vương thần, chúng ta ngồi ở tầng 5 Nghỉ tí đi, em mệt quá" Noslafin bộ mặt khó chịu khiến hắn lay động nên bước nó tựa vào 1 góc tường bên tầng 5.

Hắn lấy chiếc khăn từ trong túi ra băng vào chân nó để cầm máu. Còn máu trên người hắn như không ngừng chảy ra.

" Không ổn rồi " Nó nhìn hắn lo lắng nhanh tay xé đi 1 phần chiếc váy rồi nhanh tay băng vào vai trái cầm lại máu cho hắn.

Hắn nhìn nó rồi lại mỉm cười xoa đầu nó. không khí chưa được thay đổi thì ở sau bức tường có đám thanh niên và tên đàn ông nào đó đang ngồi trên ghế nói chuyện bị hắn và nó nghe được.

" Đêm nay nhất định phải giết được thằng đó, nếu nó chết thì coi như Bos Black coi như mất đi tên" Về mặt tên đó làm cho người ta cũng cảm thấy ghê sợ đáng gờm.

" Vâng " Đám đó liền đáp lại.

Hắn thấy vậy lấy ra trong túi 1 khẩu súng rồi quay lại nhìn nó. Lấy chiếc mũ và 1 cái tai nghe kết nối giống hắn ra đeo lên đầu cho nó.

" Dii Dii nghe đây bây giờ chúng ta sẽ chơi 1 trò chơi, sau đêm nay nếu anh lấy lại được chiếc mũ thì anh sẽ thắng, còn nếu như anh vẫn không lấy lại được chiếc mũ này thì em sẽ thắng, nếu em thắng anh sẽ làm 1 điều em muốn, còn nếu anh thắng em phải làm 1 điều anh muốn.vậy được chứ" hắn nhìn nó mỉm cười

" Không, Vương thần em biết anh định làm gì, em không muốn chơi với anh. Còn chuyện Black hay gì Bang alge anh còn chưa giải thích với em " Nó lắc đầu kéo tay hắn, mi tâm nó nhíu lại

Hắn cầm tay nó lên đặt 1 nụ hôn. " Dii Dii anh sẽ khoog để em thắng đâu"

Nói xong hắn bước nó chạy xuống tầng 1 đặt nó vào 1 góc khuất.

" ANh nhất định sẽ thắng" rồi đặt lên trán nó 1 nụ hôn.

Nó vẫn không buông tay hắn ra.

" Được em tin anh " Nó nhìn hắn môi mỉm cười cho hắn sức sống.

Nói xong hắn chạy lên ra tấn công những tên trước mặt làm kinh động đến tên đó. trong góc tối nó nhìn thấy mọi thứ diễn ra trước mặt liền lo lắng. Hắn đứng bên ngoài không muốn những cảnh máu me lọt vào tầm nhìn của Dii Dii nên chạy lên tầng 2.

30 mười người xông đến cầm dao muốn giết chết hắn. Thân thủ hắn vẫn còn nhanh nhẹn liên tục cầm con dao nhỏ chém từng người lao tới. Tên đàn ông đứng sau thấy tình hình không ổn.

" đúng là quái vật của Black" Tên đàn ông đó lăm bắm nhanh tay rút ra 1 khẩu súng.

bụp Ngay chân hắn. Hắn đứng không vững liền khụy xuống nhanh chóng 1 tên trong đám đó nhanh tay lấy dao đâm vào bụng hắn. Máu trong miệng của hắn phụt ra.

Hắn cố gắng con đau, lấy tay lau miệng. Nhanh rút ra khẩu súng rồi bắn lên trần 3 phát súng để báo hiệu cho bọn họ.

Bọn Bin,ken,yen,anh,cậu và nhì nghe thấy liền cảm thấy điều gì đó không lành chạy ngay vào.

" Tất cả bao vây ở đây " Bin la lên

" Mau lên trên" Ken chạy lên.

Còn nó ngồi trong góc khuất " Vương thần...Vương Thần "mồ hôi nhễ nhại đầy trên người nó. Cô nhìn vào trong góc khuất liền thấy nó.

" Dii Dii mày... mày không sao chứ" Cô ôm nó òa khóc.

" Vương thần họ đến rồi....anh mau trả lời em đi" nó liên tục nói

Còn hần nghe thấy giọng nói của nó phát ra từ tai nghe. con đau càng nhứt nhói. Nhưng vẫn gắng gượng chạy đến tên cầm đầu nhưng lại bị tên đàn em đứng sau bắn ngay vào vai vết thương cũ.

Máu lại bung ra, ướt leen mảnh vải của nó. Tầm nhìn của hần mờ dần. Hần ngồi huych xuống, thờ dốc. nói vào tai nghe.

" Dii Dii... anh thua rồi..." rồi lấy tay bỏ tai nghe ra, nhấc sức lực cuối cùng cầm súng bắn vào đầu tên kia.

" Tất cả giết hết bọn chúng" Yen chạy lên đúng lúc, thành viên của bang Black đều quay qua nhanh chóng dọn sạch bang Alge.

yen nhìn thấy hần liền chạy đến " Mày tỉnh dậy đi, xin lỗi tui tao tới trễ " Yen nhìn hần bằng đôi mắt tím đầy đau thương.

Hần nhú mày ngáp ngừng " Dii Dii.... chăm sóc cho..." Hần gắng gượng rồi ngất đi hơi thở yếu dần.mau mau đưa người về căn cứ, còn lại đến bang Alge dọn sạch không chừa 1 ai" Yen hét lên

Còn bên nó.

"Dii Dii...anh thua rồi*

Nó nghe xong nước mắt dần dựa chảy ra tai nghe rớt xuống.

" Vương Thần...tại..tại..sao" Nó òa lên cô gắng nhấc chân lên đi tìm hần.

" Dii Dii là lỗi của tao... tao xin lỗi tao đến muộn" Cô quay sang đỡ nó. Khuôn mặt cô đầy đau thương.

Cậu nhìn thấy nó chạy tới ôm nó vào lòng.

Nó đẩy cậu ra " Vương thần.... anh ấy mau cứu anh ấy"

Nó khóc, mất đi kiểm soát nó ngất đi.

đôi mắt sưng húp lên.

" Mau tất cả đưa người về phòng ý tế của căn cứ " Cô quay sang la lên.

Còn câu vẫn nhìn, đôi mắt không ngừng thương tâm

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Gặp Gỡ(1)

1 năm sau đó.

" Dii Dii, hôm nay Black mở tiệc đó " cô quay sang vỗ vai nó.

nó quay sang nhìn cô đôi mắt tím chứa bao nhiêu nỗi buồn nặng trĩu. môi nó mỉm cười " hôm nay tao phải luyện tập "

cô nhìn nó, trước mắt cô là 1 cô gái có mái tóc vàng đã dài ra sau 1 năm, mái tóc vẫn xoắn nhẹ. Vẻ đẹp càng ngày càng hiện rõ hơn nhưng đôi mắt ấy vẫn không thay đổi. Đôi mắt chứa đầy nỗi u buồn hướng ra ngoài cửa sổ.

"Thôi mà lâu lâu mới có tiệc, mày phải tham gia chứ sao cứ lúc nào cũng chui rúc vào phòng luyện tập như vậy có phải là 1 năm..." cô vô ý định nhắc lại điều gì đó nhưng liền giật mình lấy tay che miệng.

Nó vẫn nghe, nhưng vẫn im lặng che đi nỗi buồn.

"Tao... như vậy nhé tôi có mặt ở Black nhé." cô nói xong quay lại nhìn nó rồi chạy ra khỏi lớp.

"Black sao....Bạch Vương Thần..." Nó lẩm bẩm rồi lau đi những giọt nước mắt nó từ khi nào làm ướt đầm khuôn mặt. Cái tên làm nó đau lòng đến nhường nào.

Cô chạy ra ngoài thì thấy cậu đang đứng trước cửa lớp nhìn vào, 1 năm trước nó và cậu đã không còn là cái quan hệ đó nữa, cậu từ bỏ nhưng lại luôn âm thầm dõi theo nó. Dù đã chấm dứt nhưng tình bạn bè của nó và cậu vẫn như lúc ban đầu.

"Đi thôi, Khả doanh" cô nhìn cậu nói

Hai người cùng bước lên phía sân thượng rộng lớn vào cao nhất của ngôi trường nơi đó đều có mặt hết tất cả 4 ng con trai là ken,bin,yin,yen.

"Này, em nói với Dii Dii chưa" Bin nói

"em nói rồi nhưng mà liệu có ổn không? sau 1 năm bên Mỹ Vương Thần cũng điều trị xong nhưng vẫn chưa khôi phục lại bị mất trí. Em sợ Dii Dii lại bị tổn thương mất" cô nhìn mọi người lo lắng. Anh bước tới xoa đầu cô "Thanh Nhi em yên tâm, có lẽ cô ấy sẽ hiểu cho Vương Thần"

"Không đơn giản như vậy đâu, bắt đầu từ 1 năm trước, Vương thần đã dặn chúng ta nói với Di Di là cậu ta không còn nữa, vì lúc đó cậu ta chỉ nghĩ nếu trường hợp điều trị không thành công thì sẽ không làm đánh mất hi vọng lần 2 của Di Di. thà rằng em ấy đau khổ sớm hơn là muộn..." Yên nói đôi mắt tím nhìn ra phía xa. Đầy tâm sự.

"Chuyện gì tới rồi cũng tới, hãy để Dii Dii quyết định, à mà kể từ năm đó đến giờ Di Di biết về thế giới ngầm và cũng đã xin chúng ta gia nhập Black thì thấy em ấy cứ vào phòng luyện tập mãi" Ken bây giờ mới lên tiếng

"Là vì Di Di nhớ đến lúc tại mình vô dụng nên mới làm Vương Thần bị như vậy. Cô ấy ngày nào cũng ra sức tập võ, hay bắn súng, có bao nhiêu vết thương trên người cô ấy vẫn ngang bướng như vậy" cậu cười nhạt.

"Di Di thay đổi quá nhiều rồi" Thanh Nhi cuối đầu xuống đôi mắt nhắm chặt lại

Tan học

Lúc 6h

Nó bước vào căn biệt thự rộng lớn, chứa đầy kỉ niệm của nó và hân. Căn biệt thự không có ai khác ngoài nó và những cô hầu.

Kể từ ngày đó, dường như căn biệt thự này đã trở thành của nó nhưng nó không cần, thứ nó cần là chỉ được nhìn thấy hân thêm 1 lần nữa.

Đôi chân lạc lõng đi trên dãy hành lang, chợt dừng lại ở phòng hân. đồ đạc vẫn như cũ. nhưng căn phòng cứ có cảm giác trống vắng, tìm nó đau lắm. Tại sao, nó vẫn ngu ngốc tin rằng hân sẽ quay lại căn biệt thự này. Chân nó lại tiếp tục nhắc về phòng của mình. mở chiếc hộp nhỏ ra là chiếc mũ màu đen của hân, nó vẫn giữ gìn cẩn thận. Hai tay nó cầm chiếc mũ lên.

"Sao anh không chịu quay lại lấy lại thứ đồ thuộc về mình chứ, em không muốn giữ nữa đâu... thật sự rất phiền" nó thì thầm, từng câu nói đều trở nên nặng nề, Dù căn phòng màu hồng những nhìn vào lại thấy rất đau thương.

Reng Reng.

điện thoại nói vang lên nó khẽ nhắc máy.

"Alo Dii dii" Là bà Bạch

Nó giật mình là mẹ của hân "Dạ con đây Di"

"Hôm nay Vu...Th...rệt rệt...ề" bà bạch nói đi đó nhưng lại mắt sáng

"Dạ? đi nói gì vậy ạ?" nó hỏi nhưng đáp lại chỉ là tiếng Tít tít tít.

Nó vừa nghe 1 cái gì đó rất quen thuộc nhưng nó lại khẽ lắc đầu cười nhạt, "chuyện đó, sao có thể...."

điện thoại nó lại 1 lần nữa Vang lên.

"Đi đi mày chuẩn bị đi tao có soạn đồ cho mày rồi đó, tao gần qua đón mày bây giờ nè" là cô

Nó nhìn lên đồng hồ cũng đã điểm 7h30. thời gian trôi nhanh như vậy sao?

" Tao đã nói..." Nó định nói nhưng cô lại nhanh nhẹn ngắt lời kịhoong cho nó từ chối

" thôi đi tao tắt máy qua đây "tít tít tít.

Nó nhìn vào màn hình điện thoại rồi nhấc chân mình đến tủ quần áo lấy ra bộ Đầm dự tiệc ren phối voan cách điệu xòe nhiều lớp màu trắng thuần khiết. Thể hiện lên 1 nét đẹp cổ điển. Mái tóc thả dài xoăn nhẹ được thả ra, đôi môi anh đào không cần son với làn da trắng mịn màng không tỳ vết cũng khiến nó nổi bật với mọi người.

Nó vén tóc qua bước xuống lầu và đi thẳng ra cổng. Chưa được 5p đã có 1 chiếc sieceu xe màu trắng, cô bước ra từ phía sau xe đi đến nó.

" Oh xinh thế bạn taooo " Cô chọc nó.

" Mày cũng xinh ghê haaa" Nó ngược mắt nhìn cô, trước mắt nó cô cũng không thua gì nó. hôm nay cô cũng mang kiểu váy dạ hội kẻ vai, màu đỏ kiêu sa. có các lớp váy lồng lẩy. Đôi môi đánh lên lớp son màu đỏ rượu. Mái tóc hạt dẻ được búi gọn cao lên. cô cười lộ hai lúm đồng tiền." Tất nhiên tao phải xinh rồi, phải cho tên Tiểu Hàn lé mắt chứ " cô cười đắc ý.

Nó nhìn cô nụ cười trên môi nó như dập tắt, phải cô xinh đẹp để cho người mình thích ngắm. còn nó, dù có xinh đẹp đến mấy thì hần cũng đâu thấy được. CÔ nhìn thấy sự khác thường từ nó, mới nhận ra mình đã lỡ lời.

Chiếc xe màu trắng bỗng bíp còi. dập tắt suy nghĩ của nó.

cửa kính xe phía trước được mở ra là cậu " Đây 2 cô gái xinh đẹp tính bao giờ mới lên xe đây hả"

" Lên liền " Cô vẫy tay báo hiệu rồi kéo tay nó lên xe.

Trong xe tiếng nói cười của cậu và cô cũng làm cho nó vui hơn.

Không bao lâu cũng đến trước quán Bar của Black.

cả ba bước xuống đeo lên cổ sợi dây chuyền bạch kim có khắc Black. 2 tên cận vệ bên ngoài liền cúi đầu chào.

cả buổi tối mọi người đều cùng nhau trò chuyện cô vẫn vậy, vẫn pha chế rượu cho từng người. Còn anh luôn bị cô chúc rượu cho mê mang.

Bin và ken đều hát hò còn nó vẫn ngồi im nhâm nhi ly rượu trên tay. Đôi mắt khẽ nhìn qua hướng tối nhất. Nhưng hướng đó bây giờ không còn ai ngồi nữa....

Cậu và Yen như đang chờ điều gì. Mắt hướng về đồng hồ.

" Tới rồi" yen khẽ nói

cánh cửa phòng Vip được mở ra 1 gã chạy vào thưa hấp hối " Thưa thưa.... Boss về rồi... boss về rồi"

Tất cả mọi người trong phòng trừ nó ra thì ai cũng bật dậy cả Anh đang say mê mang cũng bị cho lời nói của tên đó làm tỉnh táo.

Nó nhìn mọi người " Boss... là ai?" Nó dường như nhớ ra gì đó. " Bạch... không..." nó lẩm bẩm rồi tự lắc đầu hành động của nó khiến mọi người đều nhìn nhau khó xử.

1 chàng trai bước, là khuôn mặt lạnh lùng đó đã bao lâu nó chưa được thấy, vẫn là nụ cười chết người đó. Bên cạnh hần là nhỏ Wendy đang khoát tay hần. Đôi mắt màu xám khói khiến người ta có cảm giác lạnh lẽo nhưng lại lấp đầy những khoảng trống trong tim nó.

* Xoảng* Nó lẩm rớt ly rượu trên tay khẽ bật dậy. Nước mắt đã không tự chủ được lấm lem trên khuôn mặt xinh đẹp đó.

" Vương Thần... Bạch Vương Thần là anh? là anh phải không? đây không phải là giấc mơ đúng không" Nó nói, lời nói đưa đôi chân lạc lõng đi về phía hần. wendy khó chịu, núp ra sau lưng hần.

Nó chạy lại ôm chầm lấy hần. " đúng là không phải mơ rồi, là thật" Nó vừa nói nước mắt vẫn không ngừng chảy.

Hần nhìn cô gái đang ôm chầm lấy mình, cảm giác thân quen đến lạ thường nhưng rồi ánh mắt xám đỏ như xa lạ đẩy nó ra.

" Cô là?" hần nhìn nó.

Nó nước ngược lên nhìn hần, đôi mắt tím ướt đầm. " Mạc Di Di, là em anh không nhớ hả"

" Mạc Di Di? xin lỗi cô hình như tôi và cô không quen nhau" hần vẫn nhìn nó đôi mắt xám không còn chứa những cảm xúc khi trước nữa.

Nó khựng người lại.

"anh à cô gái này?" wendy không nhéo giả vờ không biết.

"Giây phút à ta rõ ràng là biết Di Di mà " cô nhìn anh nói

"đừng sợ" hân nói xong choàng vai à ta đi ngang qua mặt nó.

Mọi người định nói gì đó nhưng

"Đứng lại" nó đột nhiên lên tiếng rồi xoay người lại kéo tay hân

"Bạch Vương Thần? sao anh lại như vậy hả? đừng giả vờ nữa? anh có biết là 1 năm qua em như thế nào không hả? anh còn chưa giải thích chuyện là như thế nào bây giờ anh lại bảo không quen em, anh...anh. Em thật sự rất nhớ anh" Nó nói 1 tràn nhưng rồi lại không chủ được vừa khóc vừa nói như 1 đứa con nít.

hân nhìn cô gái trước mặt, dù không nhớ gì nhưng tim có cảm giác đau đến lạ. Tay không tự chủ đưa lên lau nước mắt cho nó.

"Này cô gái tôi thật sự không quen cô " Hân khó hiểu bản thân mình tại sao lại đi lau nước mắt cho 1 người mình không quen. rồi lạnh lùng kéo tay à ta đi về phía ghế ngồi.

"Này mọi người lâu rồi không gặp" Hân vỗ vai ken bin zin yen, cậu và anh, cô.

Ai cũng bất ngờ, hân nhớ bọn họ nhớ mình là ai nhưng lại không nhớ nó.

"cô gái đó là bạn của em hả Thanh Nhi? " Hân nhìn thanh nhi rồi nhìn nó.

Nó nhìn hân rồi quay lưng bước đi "xin lỗi tôi có việc phiền mọi người rồi" thì ra hân ghét nó đến vậy nên không muốn nhớ nó. đối với hân nó không còn quan trọng nữa.

"Di Di..." cô định đuổi theo nhưng bị anh kéo lại, bây giờ nó muốn 1 mình.

"Vương Thần em mượn cô ta 1 chút " nói xong cô kéo à wendy ra

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Gặp Gỡ (2)

"Thả Ra, cô làm gì vậy hả" wendy hất tay cô ra, xoa cổ tay

"Cô đừng diễn nữa, Ở đây cách âm Vương Thần sẽ không nghe đâu.

"Diễn? tao diễn cái gì cơ?" à nhếch mồm

"Chuyện này là sao? Vương Thần đều nhớ tất cả những lại không nhớ Di Di?" Cô nói

"Hừ bắt đầu từ 1 năm trước anh t bị chấn thương ở phần đầu nên mất đi 1 phần ký ức:)) Nhưng mà không may cho cô ta, anh ta lại mất đi phần trước khi cô ta và tao xuất hiện " à đắc ý định nói tiếp.

"Vậy cũng có nghĩa là Vương Thần cũng quen cô nhưng tại sao..." Cô định nói thì à đưa 1 ngón tay lên môi ra hiệu. "Suýt "

"Đừng vội nghe tao kể tiếp, cùng thời gian đó tao cũng đang bên Mỹ nên đã nói vài sự thật thôi mà " à lại cười

Cô dường như hiểu ý, nhếch môi lên "Hừ? Sự thật? Cô nói cô là người anh ấy đang yêu hả"

"Còn gì nữa:) nhưng mà anh ta ngu ngốc thật lại quá tin người, thời gian bên đó tao chỉ là Diễn 1 vai diễn người bạn gái tốt thật sự ai ngờ hân ta lại dễ tin như vậy"

"cô dễ tin như vậy, rồi 1 ngày cô phải trả giá đắt " cô nhìn à wendy bằng đôi mắt khinh thường

wendy nghe xong nhìn cô rồi quay lưng bước vào lại. cô theo sau đó.

"2 người nói chuyện gì vậy?" hân nhìn à và nó.

" Af chị em lâu ngày nên tâm sự chút thôi" wendy nhìn hấn

" Chị em? tôi hình như không có kỷ ức đó ấy nhỉ?" hấn lạnh lùng nhìn ả khác hấn với thái độ lúc còn nó ở đây. ả ta tái mặt im bất đi

cô nhìn hấn, thì ra dù hấn tin hay không thì với ả ta hấn dùng với cái thái độ đó, lòng cô hả dạ bớt đi. cô mỉm cười thoải mái.

Yen từ này đến giờ vẫn đứng đó nhìn vào điện thoại, không biết nó thế nào rồi. Hấn nhìn sang Yen

" Này Yen 1 năm không gặp người bạn này mà sao tao thấy mày không thương nhớ gì hết vậy" hấn lườm yen chọc. Yen giật mình dời mắt khỏi điện thoại.

" Mọi người ngồi xuống đi" yen nói

Hấn ngồi xuống chỗ của nó, nhìn xuống dưới đất thấy ly rượu bị vỡ mới nhớ lại cô gái lúc này.

" Cô gái lúc này là?" hấn nhìn mọi người. ả ta thấy vậy khó chịu nhưng vẫn nhẫn nhịn

" Mạc Thiên Di " cậu lên tiếng

" CÁi tên nghe thật quen tai, lúc trước tôi và cô ta quen nhau? " Hấn hỏi

"đúng vậy " yen gật đầu

" Tại sao lại không nhớ gì hết nhỉ, Mạc Thiên Di, Di Di.... quen thật, rất quen ả thôi bỏ đi"

" Bây giờ mày định ở đâu?" Yen nhìn hấn nói

" Nhà?" Hấn trả lời

" Nhà nào chứ " Cô giật mình

" Thì nhà anh? bộ trong 1 năm qua có vấn đề gì sao"

" Nhưng..." cô định nói gì đó " Không có vấn đề gì" anh nín cô lại nói.

Anh nhìn cô như nói đây là cơ hội cho Vương Thần lấy lại trí nhớ. cô như hiểu rồi khẽ gật đầu.

Ở Nhà

Nó tới nhà liền chạy vào phòng hấn, mặt lấm lem như 1 đứa trẻ. Tại sao hấn lại như vậy, chỉ là 1 năm trôi qua mà đã khiến con ngt thay đổi nhiều đến vậy sao.

Nó liên tục khóc lớn lên, nước mắt thấm dần trên gối hấn. Nó thật sự không tin vào sự thật, ánh mắt xám nhìn nó 1 cách xa lạ. Khóc nhiều quá nó mệt mỏi thiếp đi lúc nào không hay.

Trước căn biệt thự 1 chiếc siêu xe màu đen dừng trước cổng, cánh cổng được mở ra. Vẫn với khuôn mặt chết người đó hấn bước vào các cô hầu nhìn mê mẩn hấn, cũng chẳng bắt ngờ vì hấn xuất hiện tại đây đó người báo trước.

" Mừng thiếu gia trở về" bà quản gia và các cô hầu xếp thành hàng dài cung kính.

còn hấn vẫn bước đi không để tâm, 1 vẻ lạnh lùng ngang ngược. lại làm đốn tim bao cô gái.

" tiểu thư..." bà quản gia định nói gì đó.

Hấn đứng lại " Tiểu thư? ai cơ"

" Là Mạc tiểu thư mới vừa về, hình như cô ấy còn khóc nữa đó" bà quản gia cẩn thận kể lại.

Hấn bất giác quay người lại " Mạc? MẠc Thiên Di ư?"

" VẬng đúng ả, nhưng mà trước đây thiếu gia gọi là Di Di mà sao giờ..." bà quản gia định nói gì thì thấy hấn nhìn thì bà liền hốt hoảng " Thưa thiếu gia tôi đã nhiều lời rồi"

Hấn không thèm để ý sắc mặt bà uản gia quay người bước về phòng.

Bước vào phòng hấn đã thấy 1 cô gái với bộ đầm trắng thuần khiết đang ngủ, nét mặt mê hoặc hư muốn hút hồn hấn.

Hấn nhìn lên giường tay khẽ vô thức chạm vào má.

Nó luyện tập đã lâu cũng đã sát thủ chuyên nghiệp trong bang nên theo đó mở mắt bật dậy.

Thì trước mắt hắn là 1 người con trai đẹp tục như thiên thần nhưng lại làm tim nó thất lại..

nó ngồi dậy "xin lỗi đã vào phòng anh " nó quay người lặng lẽ rời đi nhưng lại bị 1 bàn tay lạnh lẽo nắm lấy, nhưng đối với nó đó cảm giác ấm áp đã mất đi lâu nay

" Di Di" hắn mở miệng nói tên nó

Nó giật mình, hắn nhận ra nó rồi sao.

" Gọi cô là Di Di đúng không" hắn vẫn duy trì giọng nói lạnh đó.

Nó nghe vậy như hụt mất hi vọng quay người lại gượng cười

" Đúng là Di Di" nó nói

" sao cô lại ở nhà tôi" hắn bước tới gần nó.

" Anh thật sự không nhớ gì sao, 1 chút cũng không nhớ sao" nó vô lực nói.

" Không, vì trước đây tôi bị chấn thương ở đầu khi làm nhiệm vụ trong Bang nên bị mất đi phần kí ức, có lẽ phần đó có cô" hắn giải, rồi bất chợt nhận ra tại sao lại đi giải thích chuyện này với người con gái cho rằng mình không quen.

Nó tròn to mắt, đôi mắt hình như vừa vút đi được 1 thứ đau thương nào đó, thì ra là do tai nạn năm đó khiến hắn như vậy chứ không phải hắn cố tình quên nó. Nhưng nó cũng có chút buồn vì khoảng thời gian bên nhau 1 lần lại bị xóa sạch như vậy.

" Bạch Vương Thần, anh yên tâm em sẽ làm cho anh nhớ lại khoảng thời gian đó" nó nhướn chân lên vòng tay qua cổ hắn đặt lên môi hắn 1 nụ hôn.

Hắn ngạc nhiên vì tại sao bản thân lại phản ứng chậm khi ở bên 1 cô gái như nó thế này, tại sao lại không từ chối mà còn đáp trả nó. Bàn tay hắn vòng qua ôm lấy thân hình bé nhỏ kia.

Trong căn phòng, 1 nam 1 nữ trao nhau 1 nụ hôn vừa thương vừa nhớ, vừa đau vừa hận. Tạo ra 1 bầu không khí không thể dùng lời để tả.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Hạnh Phúc Nhỏ

Sáng Hôm sau. tại phòng nó

Một cô gái đang say mê ngủ trên chiếc giường màu hồng của chính mình. Ánh nắng ấm áp từ màn cửa sổ xuyên vào bên trong. Nó nhắm mắt hé mắt dậy. " uhm..."

Hắn đứng trước cửa phòng nó 1 tay chống vào tường. Đôi mắt hiện lên ý cười nhìn nó.

" Aaa... anh.. sáng sớm anh làm gì ở đây vậy" Nó ngồi bật dậy. Trong lòng tự rủa bản thân sao lại vô ý cho hắn thấy dáng vẻ ngủ xấu xí của nó như vậy chứ.

Hắn nhếch môi lên. " em là heo hả, ngủ đến giờ này mới dậy"

" Heo gì chứ...Thì..thì hôm nay là ngày nghỉ nên em mới ngủ như vậy thôi chứ" Nó chu mỏ đáp.

Hắn bắt gặp phi cười trước bộ dạng của nó.

Nụ cười của hắn đẹp biết bao. Tim của nó lệch mấy nhịp. khuôn mặt bắt đầu ửng hồng " Đây.. này anh không được cười " nó lấy tay hươ hươ.

" À này Bạch Vương Thần, em muốn dắt anh đến chỗ này" Nó vừa nói xong thì tiếng chuông điện thoại của hắn vang lên.

Hắn nhìn vào màn hình điện thoại là wendy. Đôi mắt trở lại đáng vẻ lạnh lùng như trước, Hắn ngược mắt nhìn nó rồi bắt máy " hôm nay tôi bận rồi" nói xong chưa kịp để đối phương trả lời hắn tắt điện thoại.

Nó vừa nhìn đã biết cuộc điện thoại đó là của à wendy. " Bạch Vương Thần... " đột nhiên nó gọi tên hần.

" Nếu anh không nhớ được em, vậy thì anh có yêu em thêm 1 lần nữa không? "

"..." Hần im lặng

" Em hiểu rồi, vậy anh xuống nhà đợi em đi. " Nó mỉm cười.

" Được " HẦN gật đầu rồi quay lưng đi.

Ngồi trên xe.

Không khí im lặng đến mức ngột ngạt, khiến cả 2 người đều cảm thấy khó chịu.

" NÀY đầu heo, không phải em muốn giúp tôi khôi phục trí nhớ sao. Bây Giờ sao lại im lặng như vậy "

Nó khựng người. " Bạch Vương Thần.. ANH có phải đã nhớ gì rồi không "

" Tại sao em lại nghĩ vậy? " hần dừng xe quay sang nhìn nó.

" Trước đây anh cũng hay gọi em là đầu heo, Quả thật..có lẽ anh vẫn chưa nhớ " nó hệt mắt nụ cười.

" Ủm tôi vẫn chưa nhớ, chỉ là không hiểu sao lại thích gọi em như vậy " hần nhếch môi

Nó lắc đầu " Ngay cả khi không nhớ bản tính của anh đối với em vẫn như vậy nhỉ? "

2 người xuống xe. cũng là lúc đã đến nơi. Mọi sự chú ý đều tập trung vào 2 người họ. Bọn họ như 1 đôi sinh ra là dành cho nhau. 2 người đứng bên nhau cũng đã khiến mọi thứ như 1 bức tranh tuyệt tác nghệ thuật.

" Đây là nơi em muốn dắt tôi đến sao " hần nói mắt nhìn lên 2 chữ " CÔNG VIÊN "

" chính xác " nói xong nó kéo tay hần đi vào.

vậy là cả ngày nó kéo hần đi vòng vòng khắp công viên. đến chiều tối.

" Em muốn hành hạ tôi hay giúp tôi vậy " mặt hần bắt đầu có dấu hiệu mệt mỏi nhìn nó.

" em nói cả 2 thì sao " nó che miệng phì cười.

" em... được em hay lắm " hần tròn mắt nhìn nó. rồi quay mặt qua hướng khác

" Được rồi, được rồi thần xin lỗi điện hạ. Vậy bây giờ điện hạ có muốn ăn không? " nó ghẹo hần.

Nhắc đến ăn thì mới nhớ cả ngày nay nó kéo hần đi vòng vòng cũng chưa kịp ăn thứ gì cả.

" Này Dì Dì, Em định cho tôi ăn cái gì? " hần bây giờ cũng đói rồi nên đành đặt cái lòng tự trọng xuống quay sang nó.

nó nhìn hần cười " Món anh chưa bao giờ được ăn "

" Hừ, có món nào tôi chưa bao giờ ăn chứ? "

2 người đứng trước quầy bán CÁ Viên Chiên.

Những cây xiên được đâm xuyên qua những thứ hình tròn có màu khác nhau. Lần đầu hần mới thấy. mùi hương thơm lừng khác với những món trước đây hần thường ăn.

Nó nhìn hần bây giờ như 1 đứa trẻ đang thèm muốn que kem.

" Cái này là...? " hần quay sang nó

" CÁ Viên Chiên " nó nói

" Sao lại có cái tên khó nghe vậy chứ " hần nhìn vào chảo đang ngập dầu.

ông chủ cuối cùng cũng làm xong, ông để các xiên vào 1 chiếc hộp nhựa rồi đưa cho nó. động tác vô cùng thành thạo.

Nó nhận lấy rồi đưa tiền cho ông chủ.

" Vợ chồng cháu ai cũng đẹp lắm nha "

" A ông hiểu lắm rồi.. Thật ra " Nó cười gượng phù nhận nhưng lại bị chặn họng

" Cảm ơn ông " Nói xong hấn nắm tay nó dắt nó đi

2 người cùng ngồi trên ghế đá.

" Anh thấy sao? " Nó nhìn hấn đang thưởng thức que xiên cvc

" tạm được " hấn nói

" Tạm được mà em thấy anh ăn hết cũng được khá nhiều rồi đó " nó phì cười.

" Giúp em giảm cân thôi mà, " hấn cuối cùng cũng ăn xong.

" anh à nhìn vợ chồng người ta kìa quan tâm nhau chưa. sau này anh cưới em về cũng phải như vậy nha " 1 người phụ nữ nhõng nhẽo với người đàn ông.

" được được" người đàn ông liền ôm lấy rồi hôn lên người phụ nữ.

Hấn lấy tay che mắt nó lại " NẾ 2 người có biết lịch sự không?:) "

2 người đó bị hấn làm giật mình nên bỏ đi.

" này sao vậy " nó bỏ tay hấn xuống.

" cảnh trước trẻ con không nên xem "

" anh nói em là trẻ con? " nó phồng mang trợn má

".."

" Aa bên kia có chương trình ca nhạc kia, mau qua xem thôi " nó quay sang đám đông bên kia

" không khí ồn ào tôi không thích" hấn kéo nó lại

" nhưng.. vậy thôi" nó giả bộ xụ mặt xuống.

Hấn đưa tay lên " thôi được rồi hôm nay tôi nghe em"

Nó nhìn bàn tay đưa trước mặt nó. (Nắm lấy) nó liền có cảm giác ấm áp.

" theo sau tôi" hấn nắm chặt tay nó đưa nó vào đám đông.

Nó ngược mắt lên, trước mắt nó là một tấm lưng rộng cao lớn như muốn che chở nó. Giống như mọi thứ xung quanh đang tản ra để mở đường cho hấn. Bàn tay nó càng nắm lấy chặt tay hấn hơn. Hạnh phúc này thật sự nó đã đợi rất lâu dù là rất nhỏ.

T/g: Trần Ngọc ANh Thư (Người bí ẩn)(minnemmm)

Sorry mọi người vì lâu như vậy mới up chap mới. Tk của mình có vấn đề nên mình phải đi lấy lại mặt khẩu trong thời gian trước. thật sự mình hoàn thành chap này lâu rồi nhưng lại đăng không được, còn ai đọc truyện không vậy.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Anh...tin Em Không ?

Nó ngồi trên xe môi vẫn luôn nở nụ cười.

Cô nhìn nó, tay đặt lên trán " hôm nay mày khủng hả "

" Mày mới khủng lo mà lái xe đi trễ giờ học bây giờ " nó lườm cô

" Hôm nay sao mày không đi chung với Bạch Vương Thần " cô quay sang hỏi

" anh ấy tốt nghiệp rồi mà? " nó ngó người.

" Mày vẫn chưa biết gì rồi black chúng ta sau khi tốt nghiệp chưa hẳn là sẽ ra trường, họ vẫn sẽ tới trường để tự huấn luyện bản thân" cô giải thích

" Thật sao? " nó thờ dài lắc đầu.

" Ngu Ngốc" Cô lăm bằm ghẹo nó

" khụ khụ " nó giả vờ ho lờm cô.

Chuyện của hắn và nó cô đều biết nên cũng vui hơn khi nhìn nó trở lại đáng vẻ tươi cười như trước.

Chiếc xe hơi trắng bạc dừng ngay trước cổng cô và nó bước xuống.

Cô nhìn nó, càng nhìn cô càng thấy nó xinh đẹp dần lên. Khuôn mặt tỏa sáng.

" Khí chất không tồi à nha" cô nhìn nó từ trên xuống dưới rồi khoanh tay nói.

" Haha quá khen rồi " nó cười trả lời khiêm tốn.

2 người định đi vào thì phát giác được cả trường đang ò lên nhìn ra phía cổng theo trực giác nó và cô quay lại. Đập vào tầm mắt 2 người đó chính là hắn và ả wendy. Wendy thật ra là con gái của hiệu trưởng trường nó nên ả được phép ra vào. nó nhìn hắn và đúng lúc mắt hắn cũng đang nhìn nó. Thì ra hắn dậy sớm là vì phải đón người ta đi đến trường.

wendy kéo bên cánh tay vương thần tiến tới tụi nó.

" Chào 2 em" wendy nhẹ nhàng thốt ra mà ả không biết ngượng

" thật muốn người ta ói ra a.." cô lăm bằm về mặt khinh thường.

wendy lọt tai về mặt kim nén tức giận đến mếu máo

đột nhiên đám ken,bìn,zen... bước tới

" eyy tới trường rồi sao còn đứng đó vậy? " Ken vẫy tay chạy đến

Cậu gần như thấy không khí đang căng thẳng nên lên tiếng rue cả đám vào canteen trước khi vào giờ học.

Đến canteen.

Ai cũng ngồi vào vị trí của mình.

" Để em và Dii Dii đi gọi món" cô lên tiếng.

" Để chị đi với 2 em " wendy cười tươi. vẻ cười cứ làm cho người cứ nghĩ rất chân thật.

" 3 người con gái đi đi tiện thể làm thân luôn " Bìn cười tỏa nắng.

Vậy là cô phải gượng mặt cho ả đi theo.

" Đến đây rồi mày bớt diễn được rồi đó " cô khoanh tay quay lại.

wendy quay lại " Diễn? Diễn gì chứ" ả nhếch mép

" Dơ bản " nó bước lên nghênh ngang đi qua

" Mày nói cái gì? " ả chặn nó lại

" Tôi nói gì bản thân chị phải tự hiểu chứ nhì " nó quay sang mỉm cười ra vẻ thân thiện.

" Mày?" ả cầm đĩa com nóng định hất vào nó.

" Dii Dii cẩn thận " cô la lên.

thân thủ nó nhanh nhẹn nhanh tay hất ngược đĩa com quay sang ả. Theo lực com hất vào mặt ả làm nóng mặt ả la lên " aaaaaaaaaaaaaa" Tiếng la của ả ảnh hưởng đến cả canteen và bọn hắn chạy đến.

" Có chuyện gì vậy?" hấn chạy đến cứ ngỡ là tiếng la của nó nhưng lại thấy ả ngồi khuya xuống chân nó khóc com dính đầy mặt.

"Chuyện gì vậy Di Di" Yen lên tiếng quay sang lo lắng cho nó.

Ả tức giận tại sao người chịu trận là ả? mà người được quan tâm lại là nó.

Ả quay sang kéo tay hấn " Vương Thần mặt em bỗng rồi đau quá hhuhu "

Hấn kéo ả đứng dậy.

Nó thấy cảnh tượng trước mắt tự cười chế giễu bản thân còn mong đợi cái gì nữa chứ. Nó quay sang định bỏ đi bỏ lại sự bàn tán của mọi người.

" Nè Bạch Vương Thần Dii Dii Bỏ đi rồi kìa anh ngốc hả" cô la lên

" Mạc Thiên Dii " Hấn trầm giọng nói

nó nghe thấy dừng lại quay sang. Mối nở nụ cười, là nụ cười trưởng thành.

" Anh...tin em không? " nó mở miệng nói. đôi mắt mê hồn khiến người ta động lòng.

Hấn bước tới đưa miệng tới thì thào vào tai nó " Tôi chưa bao giờ chưa tin em cả. Kể cả khi không nhớ những gì? Phải chăng đó là bản năng? " nói xong hấn khẽ vén mái tóc nó qua rồi mỉm cười.

" Cảm ơn anh. Bạch Vương Thần" Nó khẽ gật đầu mỉm cười. rồi lại quay lưng đi về lớp.

Mọi người đều nhìn nó và hấn thật sự 2 người đã có sự liên kết với nhau. Không có gì có thể chia cắt

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Buổi Cắm Trại Sắp Tới

Giờ học lớp nó đã bắt đầu. nó cùng cô bước vào lớp đã nghe tiếng xì xầm to nhỏ. Ai cũng nhìn nó.

Lớp trưởng chạy tới " Ê ê lúc này trong canteen là vụ gì vậy" Nhỏ đó chạy đến chẳng khác gì dân tám chuyện. Cùng lúc đó cả lớp nghe được câu hỏi của nhỏ thì cũng chạy đến bon chen hỏi.

" Nè nè làm ơn tránh ra, ở đây là trường học chứ không phải cái chợ " cô kéo nó theo.

Cậu bước vào lớp sau nó và cô thì lên tiếng nhìn lớp trưởng cười đáp " có thể ngưng lo chuyện bao đồng? "

Lớp trưởng nhìn ánh mắt của cậu bản thân khẽ run rồi gật đầu nhẹ làm cả lớp cũng im theo.

" Có khí chất " Thanh Nhi nhìn cậu cười.

Cô giáo bước vào lớp khiến ai nấy đều vội vã vào chỗ ngồi quên đi chuyện lúc nãy thay vào đó là nghe cô giáo thông báo.

" Hôm nay cô xin thông báo về 1 vấn đề. Tuần sau trường chúng ta sẽ tổ chức cho lớp 11a1 buổi rèn luyện bản thân và kèm theo đó là cắm trại 2 ngày 1 đêm" cô giáo chưa kịp ngắt lời

" Oaaaaaa "

" Thích quá cô ơi " cả lớp đều nhón nháo lên trù

... " Vậy chúng ta sẽ tới đảo nào vậy cô" lớp trưởng đưa tay thắc mắc làm cả lớp hồi hộp nghe câu trả lời từ cô giáo"

Cô giáo đột nhiên mỉm cười hiền hậu làm cả lớp khẽ rùng mình " Năm nay sẽ đặc biệt hơn... TRong Rừng"

" Aizaaaa nhà em có việc sẽ không đi đâu cô ơi" 1 bạn nam khẽ la lên

" em cũng vậy " 1 nhóm nữ đồng thanh

... vân vân và mây mây từ chối.

" Ê nhi sao ta thấy lạ quá? " Nó quay sang nhìn cô với khuôn mặt "Ngu"

" Tao biết mày đang thấy lạ về cái gì. Theo mày thấy đó đây là trường toàn là những thành phần thiếu gia và tiểu thư nên việc đi vào rừng cắm trại là 1 điều nhảm chán hơn nữa còn có buổi tập huấn nữa như vậy ai thèm đi." cô nói rồi thở dài như 1 lẽ đương nhiên

" Xi " Nó bừ môi lắc đầu

trên bục giảng cô giáo đẩy nhẹ gọng kính " Hơn nữa năm nay sẽ có nhóm 6T nữa thì phải"

" Cô cô em đi"

" em nữa"

.... cả lớp lại 1 lần nữa nhón nháo lên xin đi.

" Ê mày tao nghe nhảm không vậy? tại sao lại có bọn đó chứ" Nó quay sang.

" Hừm chắc là đi tập huấn chung ấy mà" Cô nói rồi quay sang quay xuống thúc cậu " ê Doanh Doanh đáng yêu"

Vừa nghe cậu đã ớn lạnh ngược mặt lên thì đập vào mắt cậu là khuôn mặt ngây thơ của những đứa trẻ (Ý là nó vào cô =)))

" Nè nè đừng làm cái khuôn mặt đó" cậu cảnh giác lùi ra xa

" Ủa gì né tránh nhau dữ vậy " Nó kéo cậu lại

" Rồi rồi hỏi gì hỏi đi " Cậu chống tay lên bàn

" Thì chuyện nhóm 6T tham gia buổi tập huấn của lớp mình kìa rồi cuộc là sao vậy" cô hỏi

" 2 mày có hỏi người trong Bang Không vậy" Cậu ngó người hỏi

" Ủa liên quan gì tới Bang chứ" Nó lắc đầu khó hiểu

" Bạch Vương Thần Hôm qua vừa mới thông báo là chúng ta sẽ tham gia buổi huấn luyện đó để rèn luyện lại thân thể cho mọi người"

" Cái gì" Nó và cô há to mồm la lên nhìn nhau

" aaaaizzzzz nguyy thật rồi lại bị đẩy dọa rồi huhuhu" cô dờ khóc dờ cười nhìn đáng thương vô cùng

còn nó thì vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì đã nghe cô giáo gọi tên " Thiên Di, Khả Doanh, Thanh Nhi 3 đứa đứng lên cho cô? Tiết này là tiết gì"

" Em, em em cô " Nó hươ hươ tay

" Mạc Thiên Di em trả lời đi"

" LÀ Tiết Toán" Nói xong nó chống nạnh hất mặt lên trời

" Ồ " Cô và cậu nhìn nó vỗ tay bá phúc. Cô giáo đỏ mặt tức giận đập tay lên bàn " 3 em giỡn mặt hả tiết này là tiết văn 3 đứa ra ngoài cho cô"

Nó cứng đờ nụ cười liếc nhìn Cô và Cậu đang đưa đôi mắt đầy sát khí sang cho mình " hi hi tại hạ nhảm giò " nó cười cho qua rồi phóng ra khỏi lớp.

" Di Di đứng lại" cô chạy theo. sau đó cậu ra theo sau.

Cô giáo tức đến nổi mặt như bị thiêu đốt " Thật không xem ai ra gì"

" Mày hại tao " Cô hừ nhẹ liếc nó. còn nó chỉ biết cười hi hi " Bớt nóng bớt nóng 2 đại nhân, ủa mà giờ chúng ta đi đâu?"

" haizz đành lên sân thượng đợi hết tiết rồi vào chứ sao" cậu thở dài. rồi 3 người cùng lên sân thượng.

3 đứa vừa lên thì đã thấy 5 người con trai và ả đang đứng trước mặt.

" ủa sao giờ này còn ở đây" Yên bắt ngờ hỏi

" Cúp tiết rồi, sao mày lại xử hử 2 cô gái xinh đẹp như vậy hả Doanh" Binn cười

" Phải rồi phải rồi "tất cả đều đồng thanh đổ tội cho cậu trừ ả và hần vẫn đứng im lặng nhìn.

"Nè mấy bạn hơi bị quá đáng rồi nha " cậu nhú mày

" Haaha " Thanh nhi cười hả hê đẩy nó lên " Thủ phạm tạo nên thói xấu là đây "

" Hi hi là em làm cho 2 người họ bị đuổi ra khỏi lớp theo em " nó gãi đầu

" Em trở nên hư hỏng như vậy lúc nào hả " Yen cười chọc rồi búng vào trán nó " uidaa đau em" nó xoa xoa cái trán rồi bấu môi làm cả đám cười. Nó vô tình đưa mắt sang hán đứng phía sau đó. Đôi mắt màu xám khói hiện lên có chút khó chịu.

Trên trán không ngừng chảy mồ hôi (do tập luyện)

Nó bước sang hướng có chiếc khăn rồi cầm lên định bước về phía hán thì đã bị ả wendy nhìn thấu nhanh nhẹn cầm chiếc khăn lên lau mồ hôi cho hán.

Nó khẽ dừng bước quay sang lấy thêm nhiều chiếc khăn phát cho mọi người " Nè của các anh, tập luyện vất vả rồi"

" Cảm ơn " cả đám đồng thanh

Còn 1 chiếc khăn trên tay nó hán bỏ qua ả bước đến nó. Nó cầm chiếc khăn lùi lại.

Hán đứng trước mặt nó đưa tay " Khăn?"

" Đây " Nó đưa ra.

Hán nhú mày lại tỏ vẻ khó chịu " Lau cho tôi "

" Nhưng anh có thể tự lau mà? "

" Không thích "

Nó nhìn hán rồi lắc đầu nghĩ tại sao trên đời lại có 1 người bá đạo như hán chứ.

khụ khụ nó giả vờ ho nhẹ rồi nói " để em kêu bạn gái của anh đến lau cho anh" nó giả vờ nói để chọc tức hán trong lòng cảm thấy có chút thú vị.

Nó bước qua hán kéo tay nó lại " Em đang giỡn với tôi? "

nó kéo tay hán ra rồi nói " Được rồi được rồi em lau" nó nhún lên cổ vói đến trán hán để lau nhưng lại không thành, nó khẽ trách ông trời tại sao lại thiên vị như vậy. đã cho hán nhan sắc địa vị còn cho luôn hán chiều cao không giống ai (không giống nó thì có =))) thật sự không công bằng

Mọi người nhìn thấy nó như 1 chú mèo con đang cò vớ lấy thứ gì đó chọt bật cười.

Nó nghe thấy xấu hổ ngước mặt lên " là anh đang vờn em "

" là em tự nghĩ vậy"

" Vậy tại sao không chịu nhích mặt xuống 1 chút chứ"

" Đã nhích rồi nhưng tại do em quá lùn thôi"

" Là do anh quá cao thì đúng hơn đó " Nó chu mỏ đi qua hướng khác cầm lấy cái ghế bước tới hán rồi đứng lên.

" Bây giờ thì khác là em cao hơn anh ngoan ngoãn đưa mặt lại đây" nó đưa khăn nhẹ lau trán cho hán.

Hán khẽ cười " em giang xảo quá rồi"

Mọi người nhìn hán, hình như nhận ra 1 thứ gì đó rồi khẽ cười theo.

Wendy giật mình khi thấy biểu cảm hán như vậy không lẽ... hán đã nhớ ra thứ gì?

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Chuẩn Bị Cho Buổi Cắm Trại (1)

Thấp Thoáng cũng tới giờ ra về. Sau những giờ mệt nhọc cô và nó lê thê bước ra cổng.

"ê Dii Dii " đột nhiên cô bỗng la lên làm nó giật mình

" Hà hà " Nó ôm lấy quả tim (Lô quá:v)

" Hôm nay đi đến khu trung tâm mua sắm nhà tao đi " cô đá lông mà tỏ vẻ thích thú

" Để làm gì chứ? hôm nay tao mệt lắm rồi nhĩ ạ mày tha tao đi" Nó đưa bộ mặt đáng thương cầu xin

" Tha Tha cái gì mau xuống hầm xe lấy xe rồi 2 ta cùng chuẩn bị cho buổi cắm trại" cô vừa nói rồi lôi nó đi

Tại hầm Giữ xe

" nè chạy chậm thôi" nó bị cô kéo đến nỗi sắp rụng cánh tay.

Cô phanh gấp làm nó xém ngã nhào ra phía trước. Theo dự đoán nó cứ nghĩ sẽ hôn phải mặt đất nhưng không nó được bàn tay rộng đỡ lấy.

Nó nhú chặt mắt lại chờ đợi thì đã nghe giọng nói trầm nhưng dễ nghe

" Bao giờ mới chịu đứng lên?"

Nó từ từ mở mắt là hần đang nhếch mép cười " anh.. anh " nó bật dậy thì nhìn thấy những người khác đang nhìn nó cười.

" Chào em Dii Dii đúng là có duyên thật nha" ken ghẹo nó

Nó nhanh chóng xoay mặt qua chỗ khác tự khóc thầm " Mắt mắt thật là quá mắt mắt rồi"

" Có sao không" yen đột nhiên bước tới

Nó giật mình quay lại cười gãi đầu " em không sao, cảm ơn anh"

" Lần sau phải cẩn thận hơn chứ" yen búng trán nó. Hành động này của yen nó đã quá quen thuộc nên cũng chẳng để ý gì.

" Chẳng phải tại..." Nó nói định chỉ về hướng cô thì thấy cô đã biến mất từ lâu.

" ừa " nó đảo đảo mắt vô tình nhìn thấy cô đang nấp sau Anh từ lúc nào.

" Hi hi Sô rii " Cô cười vẫy tay với nó.

" Hừm " Nó lườm cô khiến cô nổi da gà.

Còn hần vẫn đứng đó mặt càng ngày càng lạnh. Nó quay sang nhìn hần định cảm ơn thì thấy hần mở miệng làm khẩu hình " Ngu Ngốc" Như phun vào nó

Nó tức đến điên người lẽ lười khiêu khích hần.

" À mấy anh đi mua sắm cùng em vào Dii Dii không là chuẩn bị cho buổi cắm trại sắp tới đó " cô lên tiếng rủ cả đám đi

" Thanh Nhiiii.... " nó nhún mạnh với cô rồi tròn mắt.

" sao chứ on và oán giữa mày và Bạch Vương Thần Thi đề 2 người tự tính nhé đừng lôi bọn này vào"

" Mày..." Nó phồng mang tròn má thật khiến người ta muốn điên a.

" Đi thôi mọi người lấy xe đi" Hần lên tiếng rồi đưa tay vào túi quần bước đi.

Những chiếc xe phóng trên đường cao tốc và cùng dừng tại 1 điểm đến. Truowvs trung tâm mua sắm to lớn nguy nga.

" oaaa khu này là của nhà mày thật hả không hổ danh tiểu thư hạng sang nha" nó ngược mặt lên.

" Mày nói quá rồi như vậy đã là gì so với mấy công tử ở đây " cô nhìn nó

Nó quay sang nhìn cả đám " Không so là gì chắc những người ở đây cũng không bỏ lắm nhĩ"

" No No nói đến khùng bỏ phải nói đến Bạch Vương Thần Và Yến đây. Gia thế ngang bằng nhau đó." anh nói chỉ qua 2 người 1 ng có khuôn mặt lạnh và 1 người có nụ cười ấm

" Không Có Không Có" Yen cười

" Rồi mấy người tôn vinh nhau hay đi vào trong vậy" cô chống nạnh nhìn.

" Vào chứ" anh cười rồi tất cả bước vào.

" Chào tiểu thư" anh bảo vệ cúi đầu chào cô.

được 2 tiếng cảm đám đi vào trung tâm mua một mớ đồ. rồi cả đám dừng lại nghỉ ngơi tại khu ẩm thực trong đó. bao nhiêu người nhìn ngưỡng mộ nhan sắc của bọn nó.

" Ê ê Nhi tao đi qua đây 1 chút nha" nó nói

" nhớ quay lại nhanh nha" cô quay sang gạt đầu nhắc nhở

" Ừm" nói xong nó bay vèo đi.

" Cô ấy đi đâu v? " hần thấy quay qua hỏi.

" em không biết nữa. Sao lo lắng cho người ta đấy à" Cô chọc trúng tim đen hần

" Đúng là đồng loại ngu ngốc như nhau " Hần hừ quay mặt qua chỗ khác

Còn nó đi vòng vòng khắp nơi cuối cùng cũng tìm thấy

" Đó rồi " Nó cười hi hi đưa đôi mắt tím ma mị nhìn vào con gấu màu trắng trước mắt. Con gấu dài cũng khoản 1m70 to hơn nó."

Nó nhẹ nhàng bước tới nhìn chị nhân viên " Chị ơi con gấu đó bao nhiêu vậy ạ "

Chị nhân viên nhìn nó, thấy nó xinh đẹp đột nhiên trong lòng có chút ganh ghét.

" Thấy em mang đầm phục chác còn đi học phải không? Chị nói cho em biết con gấu này chỉ dành cho khách vip thôi. Mà dù có bán thì liệu gì em đã có đủ tiền mua? " nhân viên nói giọng khinh người có vẻ cô nhân viên không biết đó là đầm phục Trung Khánh.

" Đây chị, chị đừng có khinh người vậy chứ " nó nhú mày

" Á con này? mày to tiếng với ai mau cút đi" cô nhân viên đẩy nó.

Mọi người xung quanh bắt đầu túm lại nhìn nó và cô nhân viên xì xầm.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Chuẩn Bị Cho Buổi Cắm Trại (2)

" Hừ đã nói vậy rồi còn mặt dày đứng đây?" cô nhân viên cười khinh

Nó đứng đó đôi mắt tím ngày càng u ám nhìn cô nhân viên

Bỗng nhiên trong đám đông được tách ra có 1 đám chạy vào. Người đầu tiên nó thấy là cô.

" Dii Dii mày đi đâu này giờ vậy. biết mn lo lắng không hả" cô lay lay 2 vai nó.

" Xin lỗi mn nhưng..." nó nhìn qua cô nhân viên đã chết đứng tại chỗ khi thấy nó là người quen của cô. Khẩu khí không còn mạnh như trước nữa.

Mọi người khi thấy đám tụi hần thì liền nhận ra họ là ai

" Đó là Đại Thiếu Gia Nhà Họ Bạch Phải Không?"

" còn đó là thiên kim của tập đoàn họ Phạm Khu Trung Tâm Đây"

" Còn kia là....vân vân mây mây mọi người đều bàn luận với nhau.

Yen nhìn xung quanh " Sao mọi người lại vây quanh vậy?"

Hắn để tay vào túi quần chậm rãi bước tới gần chị nhân viên cứng họng từ này đến giờ " Là chuyện gì? " hần lạnh giọng hỏi

" Dạ..dạ thưa Bạch thiếu gia.. là..là" cô nhân viên bị hần dọa đến ngập ngừng lau mồ hôi.

Cô bây giờ bước đến " Nói " cô la lên

" Là tôi có mắt như mù... không biết vị tiểu thư đứng bên cạnh Phạm tiểu thư là ai nên đã... đã lỡ xúc phạm.."

" Xúc phạm? chỉ có vậy? " Hần ngày càng lạnh.

" Dạ vâng, dạ vâng " cô nhân viên gật đầu lia lịa.

1 người phụ nữ đứng ở ngoài bỗng la vào " Cô ta còn đẩy cô bé kia ra đòi đuổi đi nữa"

" Hừ thì ra còn động chạm nữa cơ đấy " Yen tiến tới làm cho cô nhân viên còn hốt hoảng hơn.

Thanh Nhi ngày càng tức giận gờ tay lên

Bộp..

1 cái tát dấn vào mặt cô nhân viên và người tát chính là nó.

Nó đã hành động trước cô 1 bước, mọi người giật mình nhìn nó. Đúng là nó đã học được cách lấy lại công bằng cho bản thân.

Chị nhân viên ôm má nước mắt rơm rớm pha lẫn thù hận

" Cái Tát này tôi thay mặt cho những người bị chị khinh bị như cách chị nói với tôi vậy, Nếu còn lần sau hãy nhớ đến cái tát của tôi" Nó nói khẩu khí càng lớn

" Hừ còn có lần sau? mày quá nhân từ rồi đó Dì Dì. Cái tát này chưa đủ.Chị bị sa thải. Cút" cô dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn ả.

Ả nhân viên tức quá ôm mặt khóc bỏ chạy " Các người... hhuhuhu"

" Được rồi mọi người giải tán " Zin quay qua nô nộ cười tóa nắng khiến ai cũng nghe theo. trong phút chốc đám đông cũng không còn. Chỉ còn đám bọn nó.

" Được rồi đi thôi" Nó quay sang nói với cả đám. bên cạnh nó là cô đang khoát tay nó

" Nhưng em đến đây làm gì vậy" Yen quay sang hỏi

Nó nhìn con gấu rồi quay qua trả lời " À em chỉ đi dạo rồi tình cờ đi ngang qua thôi"

" Mày đó lần sau bớt đi lung tung kéo có người lo lắng cho mày còn hơn cả tao" cô chỉ vào trán nó

" Làm gì có chuyện là có người lo lắng cho tao hơn cả mày" nó cười.

" Ủ chắc không có " cô cười rồi nhìn qua hần vẫn ung dung lạnh lùng theo sau

Nó đưa mắt nhìn theo là hần. Đột nhiên nó mở miệng gọi tên hần " Bạch Vương Thần?"

Hần ngược mắt lên nhìn nó " Chuyện Gì?"

Nó giật mình " À không, em chỉ muốn gọi vậy thôi" nó cười.

" Xi" hần nhìn qua chỗ khác làm bộ không quan tâm.

Cũng đến tối Ken và Bin đã về Bang vì có việc cần xử lý. Cậu thì mệt mỏi nên về từ sớm.

Yen và Zin bận với bạn gái mới nên cũng say goodbye

Cô ừ ừ " ơ đã hứa là đi ăn sao một bữa đều bỏ về hết rồi"

" Còn 4 người cũng đi ăn được mà " anh cười

" Được đó trùng lúc em cũng đang đói"nó nhanh nhẹn nhảy lên tán thành.

" Tao bận, về đây " Hần bây giờ hiện lên tia mệt mỏi đứng lên

"Ấy ấy Anh định bỏ Dii Dii ở lại hả" cô la lên kéo lại

"Nhưng Dii Dii đi." Tiểu Hàn(anh) định nói gì đó nhưng cô chặn lại thì thào vào tai "Anh bị ngốc hả chúng ta phải tạo cơ hội cho 2 ng họ chứ"

Anh nhìn cô nhếch mép "Nhưng... chút nữa 2 ta đi ăn?" cô nghe thấy gật đầu ra hiệu.

"Tao đi ăn chung với mày mà?" nó ngo ngoác hỏi

Cô làm bộ đau bụng "aa.."

"Mày sao vậy?" nó lo lắng.

"Chắc cô ấy bị đau bụng, để anh đưa cô ấy về trước cho tạm biệt"

"xin lỗi nhé Dii Dii.. tao đi trước đây" cô làm bộ méo mếu tạm biệt

"Ồ ơ... khoan.. cẩn thận nhé" nó la lên.

Và cuối cùng chỉ còn hần và nó.

"Về nhà thôi" hần quay sang nói.

"Được" nó khẽ gật đầu.

"À khoan đứng đây đợi tôi" hần đột nhiên dừng lại nó chỉ biết tuân theo.

nó đợi được khoảng 5 phút. Thì nhìn từ xa xa thấy 1 người con trai cao ráo. Môi hé lên 1 nụ cười du khuôn mặt có chút mệt mỏi nhưng vẫn không che đi nét đẹp trời ban. Ấn tượng hơn trên vai vác 1 con gấu trắng cực to trông quen mắt. Các cô gái xung quanh la lên vì vẻ đẹp trai đó.

"Cầm lấy" hần ném con gấu to đó vào

"uida tính cảm ơn anh nhưng anh thô lỗ như vậy thì thôi" nó ôm chầm lấy con gấu.

"Được rồi đi thôi"

"nè nè khoan đã sao anh lại biết em thích con gấu này" Nó vừa ôm con gấu kích thước lớn hơn mình nên lúc đi cứ loạng choạng.

"hỏi nhiều tôi lấy lại" hần bất chợt dừng lại khiến nó không thấy mà đụng trúng.

hần quay lại nhìn thấy cô gái phía dưới đang cực khổ ôm con gấu to hơn chính mình "đúng là đồ lùn mà" hần đưa tay lấy con gấu

Nó cảm nhận con gấu đang bị hần lấy đi liền la lên ôm chặt hơn "Không phải là anh ki bo vậy chứ, nói lấy lại là lấy lại hả? Bỏn cô nương đây nhất định không trả đâu" Nó như 1 đứa con nít đang ôm chặt lấy đồ chơi của mình sợ người ta dành mất.

"Tôi cảm giúp em, đồ ngốc" hần lăm bằm đủ để nó nghe được. Nó dần thả ra để hần vác con gấu lên.

Đi phía sau hần môi không ngừng mỉm cười.

Ở trên xe.

Nó cứ nói chuyện với hần mãi.

"Vương Thần anh biết con heo thích gì nhất không?"

"Vương Thần sao anh không trả lời?"

"Thôi để em trả lời thay anh.... blala nó nói đến không ngừng nhưng hần không cảm thấy phiền chút nào mà ngược lại còn cảm thấy thoải mái.

"Dii Dii em biết là em phiền lắm không hả" hần nói môi khẽ cười nhưng cảm thấy không có câu trả lời hần nhìn qua thì thấy nó đang ôm con gấu môi mỉm cười nhẹ ngủ từ lúc nào.

"Em có vẻ thoải mái quá nhỉ?" tới nhà hần dừng xe quay sang nhìn nó say mê ngủ nói.

"Mạc Thiên Dii em đúng là mắt cảnh giác rồi" hần khẽ đưa đôi môi cong mông của mình đến đặt lên đôi môi anh đào của nó hôn nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 36: Chiến Bang Trong Rừng(1)

" Cái Gì?" cô đập bàn đứng dậy

" Đúng vậy năm nay mục đích chúng ta đi cắm trại hay huấn luyện gì đó chỉ để ngụy trang nhưng điều thật sự là thế giới ngầm tổ chức chiến bang ngay tại rừng gồm 5 ngày. và có tận đến 6 bang tính cả bang chúng ta" Yen vất chéo tay vào nghiêm túc nói.

" Chiến Bang?" nó không hiểu

" Năm nào cũng tổ chức cả. Điều kiện để thắng quyền lực trong thế giới này là tổ chức cuộc thi đó."

" Em không ngờ là sẽ tổ chức sớm như vậy. hiccc tưởng cắm trại gì vui lắm ai mà ngờ..." cô dờ khóc dờ

cười thảm thương.

" nhưng khối 11 hoạt động tại rừng chẳng may bắt gặp thì sao chứ" cậu lên tiếng nói

" Điều này thì không cần phải bận tâm khối 11 hoạt động tại khu rừng phía Đông còn tất cả các bang đều tập trung tại khu rừng phía bắc" bin nói

" Năm nay luật vẫn như cũ?" hần quay sang lạnh giọng hỏi.

" Đúng vậy nhưng chỉ thay đổi số lượng người của mỗi bang tham gia " Zin nhìn vào điện thoại rồi ngước mắt lên nói.

" Máy người? " Hần lạnh giọng nói

" Hà năm nay các bang đề cử mỗi bang 9 người tham gia? và phải có 2 nữ?" bin nhìn vào điện thoại la lên.

" Năm trước 8 người và 1 nữ năm nay hình như bọn chúng đã biết bang chúng ta có thành viên nữ mới nên mới đề cập như vậy" Ken nói

" Năm nay em tham gia" Nó lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của mỗi người.

" Không được " Yen và hần đồng thanh

" em thấy cũng được mà? Dii Dii cũng tham gia vào gần 1 năm rồi như vậy đủ điều kiện để tham gia rồi?" cô nói nhìn nó gật đầu.

" Chưa được 1 năm thì thực lực còn chưa bằng các bang khác như vậy sẽ rất nguy hiểm" Yen Nói

"Nhưng. em sẽ tham gia" nó đột nhiên trầm giọng.

" Dii Dii, tôi sẽ không cho em tham gia" hần quay sang nói

" Tại sao chứ?" Nó nhiu mày

" Em không đủ thực lực..." hần nhìn nó.

" tao sẽ tạm thời cho wendy vào bang để tham gia" hần lại nhìn mọi người rồi tiếp tục nói

" Không được. cô ta không có tư cách tham gia" cô đập bàn đứng dậy

" Quyết định vậy đi, sáng mai có mặt tại bang, à Dii Dii mai dù em không tham gia nhưng vẫn có tư cách để đi xem" hần nói xong đứng dậy nhìn nó rồi quay lưng đi

Nó khựng người, đứng thực lực của nó đối với hần vẫn chỉ là 1 chút võ của 1 năm trước.

Hiện tại người hần nhớ cũng có wendy tất nhiên hần sẽ tin cô ấy hơn... như vậy nó có tư cách gì để tự đề cử bản thân cơ chứ nó cười nhạt.

" Dii Dii... nè dii dii" cô lay nó

" hà " nó giật mình

" Mày không sao chứ? "

" không sao" nó cười

" Tao nghĩ Bạch Vương Thần là đang quan tâm cho mày đó" Khả Doanh (cậu) lên tiếng

" Quan Tâm?" Nó quay sang

" Uhm tao cũng có 1 chút suy nghĩ giống Doanh Doanh" cô đập vai cậu rồi nhìn nó

" Vì sao 2 người lại nghĩ vậy chứ?" nó tròn to mắt.

" Cũng chẳng phải sao thi đấu bang thì có rất nhiều nguy hiểm thậm chí có thể bị thương mà.... tệ hơn nữa còn mất mạng như vậy Bạch Vương Thần vì lo cho an nguy của mày nên mới không cho mày tham gia đó." cô suy diễn

" Thật hả " nó như nhận ra được điều gì hí hửng cười

" Xem như anh ta còn có chút lương tâm" nó mím môi cười

" Vậy tao về trước nhá 2 mày ở lại tập lo cho cuộc chiến ngày mai đi" nó vác balo lên quay lại vẫy tay.

Về đến nhà

Nó tung tăng trên hành lang.

"lalalala " nó hát và nhớ đến những lời ban nãy cô nói với nó " hần quan tâm nó.... hần quan tâm nó"

Nó tình cờ đi ngang qua phòng hần, phòng hần yên tĩnh đến kì lạ cứ ngỡ như là 1 khoảng không gian.

Nó khẽ cất bước chân nhẹ nhàng đi vào. Trước mắt hần là chàng trai có body hoàn hảo đang nằm trên giường, chiếc áo sơ mi trắng mở vài nút để lộ khuôn ngực rắn chắc. Vài cọng tóc quậy phá trước mắt.

" Bạch Vương Thần? " Nó nhẹ từng bước tiến tới khẽ gọi tên hần nhưng không có động tĩnh. nó chợt nhớ lại lúc nãy còn ở Bang hần đã uống rất nhiều rượu

Nó ngồi xuống bên mép giường. Cảnh này thật quen thuộc giống như 1 năm về trước. Nó cũng đã từng ngồi bên cạnh hần như vậy.

Nó khẽ đưa tay vén vài cọng tóc đang quậy phá trước mắt hần.

Hần đột nhiên bất lấy tay nó rồi từ từ mở mắt. Môi đột nhiên mím cười lộ ra hàm răng trắng tinh. Đó là lần đầu hần cười như vậy.

" anh...anh..." nó đỏ mặt. Nó hình như đang bị kích thích thị giác. Hiện tại hần không còn là 1 nam thần lạnh lùng như thường ngày mà thay vào đó là khuôn mặt siêu baby với đôi má hồng hồng do uống quá nhiều rượu. đôi mắt mở to cùng vào đó là nụ cười rạng ngời.

Nó khẽ cầm lấy tay hần và nhìn thẳng vào mắt hần. môi hé mở

" Bạch Vương Thần anh biết không? là anh đã làm thay đổi em. Là anh đã làm cho em chịu nhiều tổn thương, là anh đã bắt em phải đợi 1 năm trời, là anh đã quên em, Và cuối cùng anh đã tặng em một mạng..." nó khẽ ngừng và nhìn vào đôi mắt đang mở to của hần.

" Nhưng.... anh cũng là người làm cho em hiểu được em còn có 1 người cần em, quan tâm em không thua gì mẹ em cả. Dù anh chưa nhớ hay không bao giờ nhớ được những kỉ ức lúc trước nữa nhưng anh biết đó em sẽ không từ bỏ. Sẽ 1 lần nữa theo đuổi anh" nó mím cười

" em biết Anh càng quan tâm ai thì anh càng tỏ vẻ lạnh lùng với họ. Anh càng chú ý đến ai thì anh càng xa lánh họ. anh ngốc lắm biết không Bạch Vương Thần" nó lại tiếp tục cười

" Nhưng không sao dù anh có ngốc cỡ nào em vẫn sẽ tiếp tục bảo vệ anh. Em sẽ mãi yêu anh Bạch Vương Thần"

Nó đưa mắt lên nhìn hần, nhưng chợt nhận ra hần đã ngủ từ khi nào.

" anh.... đến đoạn quan trọng như thế anh lại dám ngủ" nó phồng má tròn má. hăm hực xách balo ra ngoài. Ra đến cửa phòng nó dừng bước quay người lại mím cười.

" Ngủ ngon nhé"

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Anh Vì Đó Là Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

